

พ่อแม่รักลูกแม่
 จงรักลูกกับ
 ของเรารักกัน
 ของกันกับใคร
 ดวงตา
 มองให้
 ดีสุด ใฝ่เรียน
 จะต้องก้าวหน้า

๑
 อนุบาลฯ.

371.04
 ร925ส

สาริต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

มหाराชาของสาธิต

ทิมายโก โทจุ
สำนักในพระมหากรรณา
ภูมิลพลพระมหากษัตริย์
หวังอย่างไรสมหวังทุกครั้งไป
เช่นเมื่อคราวที่พระเจ้าจมา
ประสานมิตรเชิญเสด็จพระภุช
การเสวยน้ำชาสุธารส
เมื่อเสด็จพระราชทานปริญญา
มีหลายห้องที่ต้องทอดพระเนตร
รับสั่งว่าน้ำชาของสาธิต
เพราะเสด็จพระราชทานปริญญา
ยังมีได้เสวยตอนกลางวัน
ต้องรีบเปลี่ยนแผนการรับเสด็จ
ตั้งเครื่องที่สนามหญ้าหน้าเวที
ก็พอแก่เรื่องร้ายให้กลายเป็นดี
รับปริญญากลับไปไม่รีบร้อน
เดินเข้ามาช้าช้าถวายคำนับ
ว่าพระองค์ที่ทรงทิวนี้กระไร
หากจะทรงถือพระองค์เป็นราชา
เชิญสืบสืบมาสืบหาก็ยังกัน
แต่พระองค์ทรงเลือกปฏิบัติ
มิได้แก่งก่งกล่าวเกินเพื่อเยินยอ

ทรงบรรลุลูกสืบพระชนมพรรษา
ประณมสาธิตถวายพระพรชัย
ปฏิบัติพระภารกิจทั้งน้อยใหญ่
เพราะทรงชัยไม่เลี้ยงไม่เกียจงาน
พระราชทานปริญญาสมัยก่อน
ให้แก่กปริญญาก่อนเสวยชา
นั้นกราบทูลกำหนดการไว้ว่า
จะเชิญพระเจ้าจมาที่สาธิต
แต่สังเกตว่าพระองค์ทรงหงุดหงิด
มีสักนิดหรือไม่วันนั้น
แต่สืบสืบนำฟีกาหรือก่อนนั้น
ทรงธรรมทรงทิวทิวนัก
ของเสวยมีเสริจกมานี้
สั่งตัวนจิให้เด็กเด็กเล่นละคร
ส่วนผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สังหรณ์
พระภุชกรไม่เร่งเพราะเกรงใจ
แล้วเอ้อมรับปริญญาหาไม่รู้
ขอรับมาอย่างไรก็อย่างนั้น
นักศึกษาช่างปะไรไม่หวาดหวั่น
เขาเหล่านั้นแน่ละจะต้องรอ
มิให้ชาติให้ทิวทิวขอ
ถึงมีแม่มิพอกก็ไม่ปานฯ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๗
ประวัติโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	๘
ประวัติการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตฯ	๙
“โซน” ภูมิปัญญาไทย...ถูกใจเด็กสาธิต	๒๕
แผนผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) เรื่อง หลักสูตรการสอนโซน	๓๑
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๓๒
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT	๓๓
เส้นทางแห่งความภูมิใจ	๔๕
สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	๖๕
โรงเรียนพัฒนาการคิด	๖๗
การประกวดสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมวิทยาศาสตร์น้อย	๗๖
การบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “มรดกไทย”	๘๓

คำนำ

เนื่องในวโรกาสที่เป็นวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ ๑๕ และทรงเปิดอาคาร "วิทยวิโรฒ" โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม) ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท ๒๓ ในวันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ นี้ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่มีโอกาสทูลเกล้าถวายหนังสือประวัติและผลงานของโรงเรียน

ปีนี้เป็นปีที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มีอายุครบ ๔๕ ปี และนับเป็นโอกาสอันดีที่โรงเรียนได้รวบรวมประวัติของโรงเรียน ตั้งแต่เริ่มเปิดทำการสอนมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๙๙ โดยมี ม.ล.ปิ่น มาลากุล นักการศึกษาผู้ยิ่งใหญ่ของชาติ สร้างโรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งโรงเรียนดังนี้

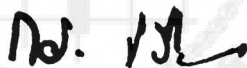
๑.เป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกหัดครูของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งนิสิตจะได้ใช้เป็นทั้งสังเกตการสอน และการจัดโรงเรียน มีส่วนร่วมการปฏิบัติงานและฝึกสอนได้

๒.เป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็กและทดสอบหลักวิชาการ ประถมศึกษาของวิทยาลัยวิชาการศึกษา

๓.เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่จะต้องจัดให้อยู่ในระดับที่ดี เพื่อนักการศึกษาจะได้ดูเป็นแบบอย่าง

โรงเรียนของเราได้มีพัฒนาเรื่อยมาจนปัจจุบันนี้

(THINKING SCHOOL) และมีการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การแสดงโขน ประจำปี เป็นเวลา ๒๐ กว่าปี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบรัตน์ เรืองผกา)

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ประวัติโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

นับตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียนในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ จนถึงปัจจุบัน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ยังคงยึดปณิธานของศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ท่านผู้ก่อตั้งโรงเรียน ในการมุ่งมั่นให้โรงเรียนแห่งนี้เป็นต้นแบบของโรงเรียนสาธิตด้านประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมสร้างทักษะและพัฒนาสติปัญญา ปรัชญา แนวความคิด จิตใจ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างมีมารยาท ทั้งยังส่งเสริมให้เยาวชนของชาติรู้จักปรับชีวิตความเป็นอยู่ให้เข้ากับสภาพสังคมทุกยุคทุกสมัย บนพื้นฐานขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติไทย โดยจะเห็นภาพชัดเจนจากบันทึกประวัติก่อตั้งโรงเรียนสาธิตฯ ของรองศาสตราจารย์ไพเราะ ตันติกุล ซึ่งผู้จัดทำได้นำมาเขียนไว้ในประวัติของโรงเรียน โดยมิได้ตัดทอนใดๆ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ทราบประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งโรงเรียน เพื่อความภาคภูมิใจในสถาบันอันมีเกียรติของพวกเราชาว สาธิตประสานมิตร สืบไป

ประวัติการก่อตั้งโรงเรียนสาธิตฯ

รองศาสตราจารย์ ไพเราะ ตัณฑกุล

กล่าวนำ

ประวัติโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นประวัติการศึกษาที่น่าสนใจมากเพราะโรงเรียนสาธิตฯ ได้ตั้งมาเป็นเวลานานถึง ๒๑ ปี นับว่าระยะนี้ควรจะได้เป็นระยะเวลาที่เต็มไปด้วยพลังที่จะให้บรรลุเป้าหมายให้สมบูรณ์ โรงเรียนสาธิตฯ มีความยากลำบากในการต่อสู้ให้ถึงเป้าหมายอย่างมากมาย ข้าพเจ้าผู้เขียนได้ประสบมาด้วยตนเองแล้วเป็นเวลานานถึง ๑๘ ปี อย่างไรก็ตามข้าพเจ้ายังมีความหวังว่าโรงเรียนสาธิตฯ คงจะถึงเป้าหมายนโยบายได้แน่นอน เพียงแต่ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องได้ศึกษาค้นคว้าความเป็นมาแต่เดิม ปัจจุบัน และอนาคต แก้ไขข้อบกพร่อง รักษา และส่งเสริมสิ่งที่ดีที่งามที่ได้วางไว้และปฏิบัติกันมาแล้วด้วยดี

ประวัติของโรงเรียนควรจะเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการวางหลักการ และดำเนินงานจัดตั้งโรงเรียนสาธิตฯ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘ เพื่อได้ทราบความเป็นมาแต่แรก และได้เป็นแนวปฏิบัติต่อไป เพราะคณะกรรมการได้จัดเตรียมไว้ให้แน่นอน และเพียบพร้อมที่สุดทุกด้าน ทั้งในด้านวิชาการ หลักการและการบริหาร การก่อสร้าง และอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของโรงเรียนสาธิตฯ ส่วนบุคลากรก็ได้เฟ้นหาผู้ที่เหมาะสมเท่าที่จะหาได้ในเวลานั้น

ฯพณฯ หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล ขณะนั้นดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรักษาการกรมการฝึกหัดครูได้เป็นผู้ริเริ่มและสนใจสนับสนุนให้เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียนสาธิตฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวอย่างให้นิสิตของวิทยาลัยได้ไปฝึกสอน สาธิต และไปค้นคว้าพัฒนาการของเด็กระดับประถม และที่สำคัญที่สุด ฯพณฯ มีความประสงค์จะยกการศึกษาในระดับประถมให้ดีขึ้น ทั้งในด้านหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ อุปกรณ์การสอน วิธีสอน และอาคารสถานที่ คณะกรรมการได้ประชุมกันจนถึงพิธีเปิดโรงเรียนวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๘

ความใฝ่ฝันหาประชาธิปไตย

โรงเรียนสาธิตเป็นโรงเรียนที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันฝึกหัดครู ความมุ่งหมายของโรงเรียนสาธิตมีหลักใหญ่ด้วยกัน ๓ ประการ

๑. เป็นที่ฝึกสอน สังเกตการสอน ฝึกงาน และศึกษา ของนิสิตของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งนิสิตผู้นั้นกำลังศึกษาอยู่ได้นำทฤษฎีวิธีสอนมาทดลองใช้

๒. เป็นที่ที่นิสิต อาจารย์ นักวิจัย ได้มาทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก เพื่อจัดการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การแนะแนว และหลักสูตรให้เหมาะสม

๓. เพื่อนำวิธีสอน และทฤษฎีการสอนที่ดี และที่ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยมาทำการ “สาธิต” ให้ประจักษ์

ดังนั้นโรงเรียนสาธิตฯ จึงมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Demonstration School Laboratory School หรือ University School ก็ได้ เพราะหน้าที่สำคัญของโรงเรียนสาธิตคงเหมือนกันทั้งนั้น

โรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งปัจจุบัน ชื่อว่า “โรงเรียนประถมสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” นั้น มีพิธีเปิดโรงเรียนเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔

ก่อนเปิดโรงเรียนสาธิต ได้มีคณะกรรมการพิจารณาวางหลักเกณฑ์การจัดตั้งโรงเรียนสาธิต ฯพณฯ ศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นผู้ริเริ่มและเป็นประธานกรรมการ กรรมการที่ทรงคุณวุฒิ และมีหน้าที่เกี่ยวข้องอีก ๑๔ ท่าน ซึ่งในเรื่องนี้จะขอกล่าวนามเหมือนในการประชุม เพื่อมีบรรยากาศในสมัยนั้น คณะกรรมการพิจารณาวางหลักเกณฑ์การจัดตั้งโรงเรียนประถมสาธิตฯ มี

ฯพณฯ หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการอธิบดีกรมการฝึกหัดครู - ประธาน
นายพงศ์อินทร สุขขจร นายพิทักษ์ รัชชพลเดช นายเสนาะ ธรรมครองอาตม์
นายช่วย แสงสุชาติ ม.ร.ว. จุรีพรหม กมลาศน์ นายก่อ สวัสดิพานิชย์
นายสาโรช บัวศรี น.ส. ศีลา จายนีเยโยธิน นายสิงห์โต ปุกหุด
นายเทือก กุสุมา ณ อยุธยา น.ส. ปราณี เขาวนซ์เชษฐ์ นายพูนจิตร มีกังวาล
น.ส. ละม้ายมาศ ศรทัต น.ส. อุทัยวรรณ ตันทสินธุ์ นางไพเราะ ตันทสิกุล
- กรรมการและเลขานุการ

การประชุมที่ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ

การประชุมของคณะกรรมการ และคณะกรรมการ ประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการวางหลักเกณฑ์ฯ ประชุมกันรวม ๗ ครั้ง ประชุมครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ สำนักงานชั่วคราวในบริเวณโรงเรียนประถมสาธิตฯ ประสานมิตร เนื่องจากคณะกรรมการติดตามการประจำ และมาจากหลายแห่ง กำหนดการประชุมจึงใช้เวลาบ่าย ๑๔.๐๐ น. ถึง ๑๗.๓๐ น. หรือกว่านั้น ฯพณฯ ท่านประธาน ได้กรุณาโปรดให้จัดเลี้ยงน้ำชาแก่ผู้เข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อได้ประชุมต่อนอกเวลาราชการออกไปอีกได้สะดวก

เรื่องและข้อความต่างๆ ที่เป็นเนื้อหาวิชาการ และหลักฐานต่างๆ ที่จะได้นำมากล่าวต่อไปนี้เป็นเรื่องของการประชุมและคณะกรรมการเกือบทั้งหมด

วัตถุประสงค์ในการประชุม

การประชุมมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และมีหน้าที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประถมศึกษา และการฝึกหัดครู ได้มาแสดงความคิดเห็น และเมื่อผู้ใดจะช่วยด้านไหนก็จะได้ช่วยกัน เพื่อจัดตั้งโรงเรียนสาธิตฯ ให้เป็นตัวอย่างและยกระดับการศึกษาให้ดีขึ้น

โดยทั่วไป โรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษามีจำนวนมาก มีกระจายอยู่ทั่วประเทศ ภายหลังมีการปรับปรุงขึ้นในโรงเรียนจึงค่อยยกระดับขึ้น ส่วนทางวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีการฝึกหัดครู จำเป็นต้องมีโรงเรียนสาธิตของตนเอง เพื่อผลิตได้มีที่ฝึกสอนและนำวิธีสอนที่ดีมาสอนเป็นตัวอย่าง และจำวิธีสอนที่ดีแล้วไปใช้

ความจริงโรงเรียนประถมที่ได้ก่อสร้างขึ้นที่ซอยประสานมิตรนี้ ได้มีแปลนและการก่อสร้างบางส่วนก่อนสถาปนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา คือ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ กรมสามัญศึกษา (เดิม) ซื้อที่ดินที่ซอยประสานมิตรเนื้อที่ ๔ ไร่เศษ เหมาะที่จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา ฯพณฯ หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้เขียนแผนผังวางรูปโรงเรียนขึ้น และให้นายพิณ สินธุเศก เป็นสถาปนิกออกแบบก่อสร้างลงมือก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ กรมสามัญศึกษา (เดิม) และกรมสามัญศึกษา (ใหม่) ได้ใช้งบประมาณก่อสร้างเป็นงวดๆ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔

ครั้นเมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ชอยประสานมิตรได้รับสถาปนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา จัดการ
สอนวิชาการศึกษาสาขาต่างๆ มีสาขาประถมศึกษาด้วย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออณาการเรียนโรงเรียน
ประถมที่ก่อสร้างค้างอยู่ให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา และให้เงิน ก.ศ.ร. มาจัดการก่อสร้างให้เสร็จและให้จัด
ซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดตั้งโรงเรียนและเปิดทำการสอนได้ ให้นายพูนจิตร์ มีกังวล เป็นสถาปนิก มีโครงการ
เปิดให้ทันเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

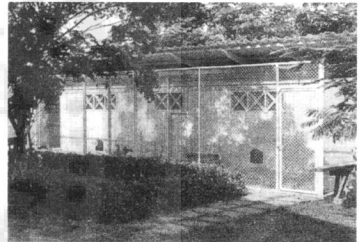
การก่อสร้าง มีแปลนอยู่แล้ว แปลนการก่อสร้างมุ่งหมายให้ได้รับ
ประโยชน์จากธรรมชาติ และให้โอกาสเด็กกล้าแสดงตน แสดงความคิดเห็น
เพื่อเป็นการฝึกและสร้างประชาธิปไตย ให้ความสะดวกและส่งเสริมสุขภาพ
อนามัย มีห้องบริการสำหรับบุรุษการ มีห้องสังเกตการสอนเพื่อการฝึกหัดครู
และการวิจัย

การก่อสร้างมุ่งหมายให้ได้ประโยชน์จากธรรมชาติ ความ
มุ่งหมายที่จะให้เด็กนักเรียนอยู่ใกล้ธรรมชาติมากที่สุดนั้น จากระเบียบ
ข้างห้องเรียนไปก็มีสนามหญ้าติดต่อไปเลย และที่ริมสนามหญ้าติดระเบียบ
นั้นให้ปลูกไม้ดอก มีเนื้อที่ดินบริเวณข้างห้องเรียนให้เด็กนักเรียน
จัดทำสวนครัวกันเอง มีกรงสำหรับเลี้ยงไก่ เลี้ยงกระต่าย ในบริเวณเพื่อให้
เด็กรักสัตว์ เรียนรู้การเลี้ยงสัตว์ และธรรมชาติของสัตว์จากประสบการณ์
ของตนเอง

ที่ตรงกลางของตึกเรียน ได้ก่อสร้างขึ้น ๒ ชั้น เพื่อบังแดด มีเวทีที่จะ
ใช้สนามเป็นที่นั่งชมการแสดงบนเวทีได้ สนามหญ้าจะได้ร่มเงาในเวลาบ่าย
ที่เวทีนั้นจัดให้ใช้แสดงละคร เล่นดนตรีหรือแสดงอะไรๆ ก็ได้

ส่วนตอนเข้าทางด้านสระน้ำพุจะมีגרם สระน้ำพุนี้ลึก ๑๒ ฟุต
ไม่มีอันตรายสำหรับเด็ก สระน้ำพุไม่ได้มีไว้อาบ ต้องการให้เป็นสถานที่สวยงามหย่อนใจ ใช้ขอบสระน้ำพุเป็น
ที่นั่งพักผ่อน เล่านิทานหรือประดิษฐ์งานการฝีมือ มีทางสำหรับขึ้นไปที่ยอดสระน้ำพุ ๔ ด้านด้วยกัน

การก่อสร้างมุ่งหมายให้โอกาสเด็กกล้าแสดงตน แสดงความคิดเห็น
การกล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็น เป็นการเริ่มฝึกความเป็นประชาธิปไตย
การก่อสร้างจัดห้องเรียนจึงให้มีที่ที่เด็กจะได้ฝึกการแสดงออก มีความกล้า
ที่จะแสดงตนในที่ประชุมได้ไว้ในห้องเรียนทุกห้อง ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑
ถึงชั้นประถมปีที่ ๔ เว้นชั้นเด็กเล็ก ๑ ห้องเรียน

ชั้นประถมปีที่ ๑ มีแท่นให้ขึ้นไปยืนพูดหน้าชั้น

ชั้นประถมปีที่ ๒ เป็นระเบียบสูงกว่าพื้นห้อง

ชั้นประถมปีที่ ๓ มีเวทีเล็กๆ

ชั้นประถมปีที่ ๔ มีเวที มีม่านเวที

แต่ละห้องมีห้องเล็กๆ คั่นกลางเพื่อเป็นหลังเวที มีตู้เก็บอุปกรณ์การสอน
ประจำห้อง ห้องเล็กๆ หลังห้องเรียนนั้นจัดใช้เป็นห้องสังเกตการสอนการเรียนได้ด้วย เพราะมีกระจกมองเห็น
ภาพในห้องเรียนจากด้านในห้องสังเกตการณ์เพียงด้านเดียว ส่วนที่จะมองจากทางห้องเรียนนั้น จะเห็นเป็นเพียง
กระจกเงาธรรมดา (One-way mirror) ได้ขอบกระจกทางเดียวมีช่องเล็กติดม่านสีแก่เพื่อป้องกัน

แสงแต่ให้เสียงลอดออกมาได้

**การก่อสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านสุขภาพและ
พลาณามัย** มีห้องพยาบาล ห้องทำฟัน มีโรงอาหาร โรงครัวเพื่อการเลี้ยง
อาหารเด็กที่ปลายดึกเรียนเป็นห้องน้ำนักเรียนชายและห้องน้ำนักเรียนหญิง
มีอ่างล้างมือ มีที่อาบน้ำ การอาบน้ำ ใช้อาบในกรณีจำเป็น เช่น ทกั้ม
เปราะเป็อน

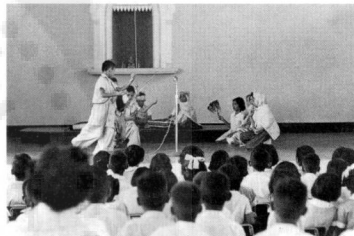

ห้องพยาบาล จัดให้มีพยาบาลและทันตนามายประจำห้อง นอกจากจะให้ม่บริการด้านป่วยใช้
ปฐมพยาบาลแล้ว มุ่งส่งเสริมด้านการตรวจรักษาฟัน เพราะเด็กในวัยประถมเป็นระยะเปลี่ยนแปลงฟัน
ฟันน้ำนมจะหลุดและฟันแท้เริ่มขึ้น จึงได้มีการติดตั้งเครื่องทำฟันขนาด
กลางที่จะทำการถอนและอุดฟันไว้ในโรงเรียน

โรงอาหารและโรงครัว โรงอาหารจัดเป็นห้องเอนกประสงค์
มีพระพุทธรูป มีเวทีสำหรับการแสดงของเด็ก ใช้เป็นที่ประชุมนักเรียน
และพิธีต่างๆ เช่น พิธีไหว้ครู พิธีแจกประกาศนียบัตร การเลี้ยงอาหาร
เลี้ยงแบบให้เด็กช่วยตัวเอง โรงครัวใช้เครื่องมือทันสมัยเพื่อประหยัด

มีหม้อหุงข้าวด้วยไอน้ำหม้อนี้ได้มีความสะดวกในการนึ่งอาหารอย่างอื่น และ
ผลิตน้ำนมถั่วเหลืองให้นักเรียนได้ดื่มทั่วกัน

ห้องรับรอง อยู่ระหว่างห้องธุรการ และห้องพยาบาล ทางด้านหน้า
ของตึกเรียนประถมต้น เป็นห้องที่มีความมุ่งหมายพิเศษสำหรับการรับรอง
เป็นครั้งคราว พร้อมทั้งจะให้ความสะดวกและความประทับใจแก่ผู้มา
ในกรณี พิเศษ เช่น ผู้ที่โรงเรียนเชิญมาในพิธีของโรงเรียน ผู้บริจาคเงินหรือวัสดุบำรุงโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญ
ชาวต่างประเทศที่สนใจมาศึกษาและดูงานของโรงเรียน มีพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ขนาดใหญ่ติดผนัง และมีแท่นเล็กๆ สำหรับวางพานหรือแจกันดอกไม้ พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ในห้องนี้เป็นที่สักการะและทำให้เด็กๆ ครูอาจารย์ และผู้มา
เยี่ยมได้เห็นและระลึกถึงสิ่งสำคัญสูงสุดของไทยทั้ง ๓ คือ ชาตีมิ่งชาติ
ที่เสด็จหน้าโรงเรียนศาสนา มีพระพุทธรูปที่ผนังบนเวทีในห้องเอนกประสงค์
(ห้องอาหารและห้องประชุม) อยู่ในที่ เด็กๆ และทุกคนจะผ่านไปผ่านมา
เห็นชัดเป็นประจำ และพระบรมฉายาลักษณ์ที่ห้องรับรอง

ชุดรับแขกแบบเรียบๆ โต๊ะ เก้าอี้ ชุดรับแขกและโต๊ะลงสมุดเยี่ยม
โชว์ไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรของไทยผ่านห้องเป็นผ้าพื้นเมืองของไทยมีพรมปูพื้น

ห้องรับรองนี้ ขอเขียนเลยพิธีเปิดโรงเรียนถึงเหตุการณ์สำคัญที่ควรได้เขียนไว้ด้วย และจดจำมิรู้ลืม
เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๑๕.๐๐ น. สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีใน

รัชกาลที่ ๗ องค์อุปถัมภ์สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนประถมสาธิตฯ
ได้เสด็จพระราชดำเนิน มาในงานของสมาคมตามที่ได้กราบบังคมทูลเชิญ
ได้เสด็จประทับลงพระนามในสมุดเยี่ยมในห้องรับรองนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน และสมเด็จพระ
พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยม โรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัย

วิชาการศึกษา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ และลง
พระนามในสมุดเยี่ยมในท้องรับรองนี้ทั้ง ๒ พระองค์

ฯพณฯ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นผู้รับเสด็จ และนำเสด็จทั้ง
๒ คราว นับเป็นมหาสิริมงคลแก่โรงเรียนประถมนสาธิตฯ เป็นล้นพ้น

ห้องธุรการ อยู่ทางด้านหน้าของตึกเรียน มีความสะดวกให้แก่
ผู้ปกครองและผู้มาติดต่อราชการ เพราะพอเข้าถนนถึงโรงเรียน ก็ถึงห้องธุรการ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวก
ที่เห็นผู้ที่จะมาติดต่อก่อนเข้าประตูโรงเรียน มี Counter คั่นระหว่างผู้มาติดต่อและเจ้าหน้าที่ Counter
มีความสูงเป็น ๒ ระดับ ระดับสูงขนาดผู้ใหญ่ ระดับเตี้ยหน่อยสำหรับขนาดเด็กนักเรียน

ห้องอาจารย์ใหญ่ อยู่เยื้องห้องธุรการ สถาปนิกได้ออกแบบให้มีกระจกด้านหนึ่งที่จะมองเห็นบริเวณ
ทั่วไปด้านหน้าได้สะดวก ณ ห้องนี้ อำนวยความสะดวกในด้านเอกสารสิ่งพิมพ์ มีตู้เก็บเอกสาร มีเนื้อที่ห้องพอที่จะ
มี privacy ในทางปกครองและแนะแนวเด็กได้ ตลอดจนมีห้องน้ำเป็นเอกเทศ

ห้องเรียน ความจุของห้องเรียนประถมปีที่ ๑ - ประถมปีที่ ๔ เมื่อหักเนื้อที่เวที มุมหนังสือและอื่นๆ
แล้ว มีความกว้าง ๖x๙ ม. ห้องเด็กเล็ก ๙x๙ ม. คิดตามส่วนมาตรฐานห้องเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษา ๒.๕x๒.๕
ตารางเมตรต่อ ๑ คน ห้องประถมจึงควรจุนักเรียนได้ ๒๐-๒๕ คน ส่วนห้องเด็กเล็กมีเนื้อที่ ๙x๙ ม. จึงควร
จุนักเรียน ๓๐-๓๒ คน

กระดานที่จะติดกับผนังห้องสำหรับให้นักเรียนเขียน เมื่อได้ความสูงเฉลี่ยของนักเรียนแต่ละชั้น
เทียบความสูงและเทียบสูตร ($\frac{๖}{๕}$ ส.) แล้ว ควรเป็นดังนี้

ป. ๑ สูง ๑๑๐ ซม.

ป. ๒ สูง ๑๒๐ ซม.

ป. ๓ สูง ๑๓๐ ซม.

ป. ๔ สูง ๑๔๐ ซม.

แสงสว่างในห้องเรียนวัดทางด้านหน้าต่าง มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๒๐ ft. candle นอกจากระดับความสูงของ
กระดานสำหรับเด็กเขียนแล้ว คุรุภัณฑ์ต่างๆ เช่น เก้าอี้ โต๊ะเรียน อ่างล้างมือ โต๊ะ เก้าอี้กินข้าว จัดสร้างให้
พอกับระดับความสูงของนักเรียน และให้ความสะดวกแก่การเก็บและขนย้าย

ระหว่างทางเดินบนตึกเรียนมีตู้กระจกด้านฝาเป็นแผ่น Peg-Board เรียกว่า Show-window มีลักษณะ
เป็นส่วนโค้งเข้าไปในด้านผนัง เพื่อจัดนิทรรศการวันสำคัญต่างๆ วิชาต่างๆ พร้อมทั้งภาพและคำอธิบายง่ายๆ
ตั้งแสดงไว้ แต่ให้เปลี่ยนบ่อยๆ ให้นักเรียนได้มีประสบการณ์และหาความรู้ได้อย่างสะดวก เพราะอยู่ในที่ที่
นักเรียนจะผ่านไปมาเสมอ

การรับเด็กเข้าเรียน

กฎเกณฑ์การรับเด็ก ได้พิจารณากันถึงเรื่อง อายุ ชั้นเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนครูอาจารย์ และ
เจ้าหน้าที่ หลักเกณฑ์การพิจารณารับนักเรียน

อายุ แต่เดิมมุ่งหมายจะให้มีชั้นประถมปีที่ ๑ - ประถมปีที่ ๔ แต่เนื่องจากทางกรมสามัญศึกษาใคร่จะ
ให้มีชั้นเรียนที่เด็กจะเข้าเรียนก่อนชั้นประถม เพื่อเป็นตัวอย่าง ชั้นก่อนประถมปีที่ ๑ หรือชั้นเด็กเล็กนี้ จะมี
ประโยชน์ที่จะช่วยให้การศึกษาแก่น้องที่ตามไปโรงเรียน หรือไม่มีโอกาสเข้าเรียนชั้นอนุบาล

อายุที่จะพิจารณาวิจัยมีดังนี้

ชั้นเด็กเล็ก	๕ ขวบ
ชั้น ป.๑	๖ ขวบ
ชั้น ป.๒	๗ ขวบ
ชั้น ป.๓	๘ ขวบ
ชั้น ป.๔	๙ ขวบ

ชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน ชั้นเรียนจะมี ๕ ชั้น ๖ ห้องเรียน นักเรียนรับทั้งหญิงชาย

ชั้นเด็กเล็ก	๑ ห้อง	๒๕ คน
ชั้น ป.๑	๒ ห้อง	๕๐ คน
ชั้น ป.๒	๑ ห้อง	๒๕ คน
ชั้น ป.๓	๑ ห้อง	๒๕ คน
ชั้น ป.๔	๑ ห้อง	๑๕ คน

ประณมปีที่ ๑ รับ ๒ ห้อง เพื่อรับนักเรียนที่ผ่านชั้นอนุบาลมา ๑ ห้อง และไม่เคยเรียนอนุบาล ๑ ห้อง ครูอาจารย์จะได้อาจารย์จากวิทยาลัย นิสิตฝึกสอน อัตรากำลังชั้นตรี ๑๐ อัตรา พยาบาล ๑ อัตรา

หลักเกณฑ์การพิจารณารับนักเรียน

๑. นักเรียนที่จะรับเข้าเรียนในชั้นหนึ่งๆ ควรเป็นเด็กที่มาจากผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมต่างกัน โดยถือเอาจำนวนคนละกัน เพื่อได้ทำ Case Study และอบรมส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย และให้มีชายหญิงจำนวนพอกัน

๒. รับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นหนึ่งๆ โดยถืออายุใกล้เคียงกัน มีระดับความเจริญทางพัฒนาการและสติปัญญาพอกัน เพราะจะได้เรียนไปด้วยกันได้ดีตามหลักการศึกษา และพัฒนาการ

๓. รับนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ประณมปีที่ ๑, ๒, ๓, และ ๔ ทุกชั้น เพื่อจะได้ทดลองเกี่ยวกับหลักสูตรวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน ทั้งครูและนิสิตจะได้ฝึกงานสำหรับการศึกษาชั้นประถมศึกษาครบบริบูรณ์

๔. ถิ่นที่อยู่ของนักเรียน ควรอยู่ใกล้โรงเรียน เพื่อเด็กจะได้มาโรงเรียนได้สะดวกและปลอดภัย ถ้าบ้านอยู่ห่างไกลออกไปโรงเรียนจะต้องสอบถามการไปมาของเด็กให้เป็นที่แน่นอน ว่าเด็กจะเดินทางมาโรงเรียนได้สะดวกและปลอดภัย

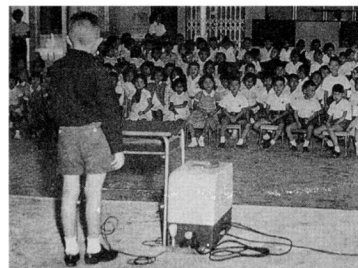
๕. เพื่อให้โรงเรียนดำเนินไปได้ตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ จึงกำหนดรับนักเรียนชั้นละประมาณ ๒๕ คน

๖. มีกรรมการพิจารณาการรับนักเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการพิจารณารับนักเรียน

นอกจากนี้การรับนักเรียนนั้นให้พิจารณาถึงการรับเด็กที่น่าจะทำการศึกษาคณิศด้วย และให้พิจารณาการรับบุตรของผู้ที่ปฏิบัติงานวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นพิเศษ (Priority) ด้วย

สำหรับปัญหาเด็กที่ผู้ปกครองมีฐานะไม่ดี ซึ่งจะรับไว้ประมาณ ๓๓% นั้น ให้ติดต่อขอเงินช่วยเหลือจากกองการศึกษาพิเศษกรมสามัญศึกษา ซึ่งอาจจะให้ได้คิดเฉลี่ยคนละ ๒๒๕ บาท

การเสริมสร้างประชาธิปไตย ให้มีการอบรมและปฏิบัติ โดยให้มีการฝึกการแสดงตน การพูดแสดงความคิดเห็น ความมีเหตุผล การเป็นผู้นำและผู้ตาม ให้นักเรียนมีการเลือกตั้งหัวหน้าชั้น โดย

การพลัดเปลี่ยน มีการออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนนักเรียน โดยมีบัตรเลือกตั้ง มีการลงคะแนน กล่องลงคะแนน และ
 นับคะแนนเสียง ที่กล่าวมาแล้วเป็นเนื้อหาสาระของการประชุมครั้งที่ ๑ และได้ประชุมกันต่อไปจนถึงเดือนมีนาคม
 พ.ศ. ๒๔๙๙ มีเรื่องเกี่ยวกับ วิชาการ การค้นคว้า อุปกรณ์การสอน และอื่นๆ ที่ควรจะได้รวบรวมให้ปรากฏในเรื่องนี้มี

การอบรมครู

มีการอบรมครูที่จะทำการสอนในโรงเรียนสาธิต เพื่อเป็นการเตรียมตัว ดร. ก่อ สวัสดิพานิช จะจัด
 Summer-Course ขึ้น การอบรมมีดังนี้

๑. ต้องให้รู้หลักสูตร จะวางโครงการอย่างไร
๒. การเตรียมวัสดุในการสอน การจัดหาหนังสือและอุปกรณ์
๓. วิธีสอน และวิธีสอนวิชาเฉพาะ
๔. การวัดผลการศึกษา วิธีจัดเครื่องมือ
๕. การจัดห้องเรียนและการปกครอง
๖. พัฒนาการของเด็ก (Child Development)

ขนาดตัวอักษรสำหรับเด็ก

ดร.เสนาะ ธรรมครองอาตม์ ได้ค้นคว้าเรื่องขนาดของตัวอักษรได้ดังนี้

ชั้นเด็กเล็ก	(อายุ ๕ ขวบขึ้นไป)	ตัวอักษรเส้นหนาหนัก	สูง ๔-๕ มม.
ป.๑	(อายุ ๖ ขวบขึ้นไป)	ตัวอักษรเส้นหนาหนัก	สูง ๔-๕ มม.
ป.๒	(อายุ ๗ ขวบขึ้นไป)	ตัวอักษรเส้นธรรมดา	สูง ๔-๕ มม.
ป.๓	(อายุ ๘ ขวบขึ้นไป)	ตัวอักษรเส้นธรรมดา	สูง ๓-๕ มม.
ป.๔	(อายุ ๙ ขวบขึ้นไป)	ใช้ตัวพิมพ์ธรรมดา	สูง ๒-๓ มม.

ชั้นเด็กเล็กยังไม่ควรใช้แบบเรียน ควรใช้เป็น Chart ตัวอักษรใหญ่ๆ มากกว่าขนาดตัวอักษรที่ใช้เขียนลง
 กระดาษหรือกระดานหน้าชั้นเรียน

ชั้นเด็กเล็ก	ตัวอักษรเส้นหนาหนักอย่างน้อยที่สุด	๑ นิ้ว สูง	๑-๒ นิ้ว
ป.๑	" "	๑ นิ้ว สูง	๑-๒ นิ้ว
ป.๒	" "	๑ นิ้ว สูง	๑ นิ้ว
ป.๓	" "	๑ นิ้ว สูง	๑ นิ้ว
ป.๔	" "	๑ นิ้ว สูง	๑ นิ้ว

ความสูงของตัวอักษรที่กล่าวไว้นี้เป็นความสูง minimum ใช้พิมพ์บัตรคำและหนังสืออ่านสำหรับเด็ก
 หนังสือสำหรับเด็ก จะทำขึ้นใหม่ได้โดยผลิตขึ้นให้เด็กอ่านที่ละแผ่นๆ แล้วรวมเข้าไว้ด้วยกันเป็น "Our Big-Book"
 หนังสือแบบเรียน (Text) ทำใหม่เอง

วิธีผลิตหนังสือสำหรับเด็กได้อีก คืออาจใช้ Tape Recorder เป็นเครื่องมืออัดนิทาน หรือเรื่องที่ได้ก็มี
 ประสบการณ์แล้วนำมาใช้ในการสำรวจคำพูดของเด็กเพื่อประโยชน์ในการแต่งหนังสือสำหรับเด็กได้

หนังสือนิทาน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือค้นคว้า หนังสือแบบเรียน รูปภาพ ให้มี Store-Room
 ไว้ที่ห้องชั้นบน และใช้โดยการหมุนเวียนเปลี่ยนมาใส่ไว้ที่มุมหนังสือในห้องเรียนสำหรับนักเรียนใช้

หลักสูตร และการเรียนการสอน

โรงเรียนสาธิต เป็นโรงเรียนพิเศษที่จะต้องทดลอง ค้นคว้า และเป็นตัวอย่าง ดังนั้นเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอนสามารถจะจัดทำอะไรเองได้ นอกจากในกรณีที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา เช่น “การวัดผลการศึกษา” เป็นต้น

คณะกรรมการได้อภิปรายกันถึงเรื่อง “ประชาธิปไตย” และ “การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา” อย่างกว้างขวางและตกลงว่า

(๑) คำว่า “ประชาธิปไตย” ผลการประชุมให้นักเรียนเข้าใจ “ประชาธิปไตย” โดยการสอนให้นักเรียนปฏิบัติตนไปในวิถีทางของประชาธิปไตย และให้ใฝ่หาความมุ่งหมายให้มีการสอนประชาธิปไตยในโรงเรียนในหลักสูตรด้วย ให้ฝึกหัดนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ให้มีการหาเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนนักเรียน โดยมีบัตรลงคะแนน ที่รับคะแนน กรรมการนับคะแนน ทำนองการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรด้วย

(๒) การสอน “ภาษาอังกฤษ” มีความเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถม จะทำให้เด็กไม่ได้เรียนภาษาของตนเองเต็มที่ การตั้งต้นสอนภาษาพร้อมๆ กัน ๒ ภาษา (bi-language) ผิดหลักการทางทฤษฎี จะมีปัญหาการพูดไม่ชัด เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการทดลองและสังคมปัจจุบัน ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอยู่มาก คนตรีเพลงประกอบจังหวะ หนังสืออ่านประกอบดนตรี นิทาน งานเขียนเป็นภาษาไทยสำหรับเด็กยังมีน้อยจึงยังคงให้มีการสอนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้แต่มีใช้สอนเป็นภาษาหนึ่งต่างหาก ในมุมหนังสือในห้องเรียน ควรจัดให้มีหนังสือสำหรับเด็กเป็นภาษาอังกฤษจัดไว้ด้วย

ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางหลักสูตรการเรียนการสอน คณะกรรมการนี้ประกอบด้วย ดร.สาโรช บัวศรี ประธานกรรมการ ดร.ก่อ สวัสดิพานิช ดร.Hanne J. Hicks ดร.William Porter อาจารย์ไพเราะ ตันติกุล เป็นกรรมการ อาจารย์ศิลา จายนียโยธิน เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการได้มีแผนปฏิบัติงาน วางหลักสูตร เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. Introductory Statement เพื่อได้ทราบถึงความประสงค์ของคณะกรรมการว่ามีความคิดเห็นอย่างไร มีนโยบายหรือหน้าที่อย่างไร (Policy)

๒. Objectives มีความมุ่งหมายที่จะอบรมและให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไร และมีวิธีการสอนอย่างไร

๓. เมื่อได้ Objectives แล้วจึงสร้าง Curriculum Framework ต่อไป

นโยบาย

นโยบายหรือหน้าที่ของโรงเรียนสาธิตฯ โรงเรียนสาธิตต้องมี Policy ดังต่อไปนี้

๑. เป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกหัดครูของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งนิสิตจะได้เป็นที่ Observe, Participate และฝึกหัดสอนได้

๒. เป็น Laboratory School เพื่อทดลองทางหลักวิชาได้

๓. เป็น Demonstration School เพื่อนักศึกษา อาจารย์ จะได้มาดูโรงเรียนนี้เป็นตัวอย่างว่าจะทำตามโรงเรียนนี้ได้อย่างไรบ้าง

วิธีสอนการเรียนการสอน

๑. วิธีสอน ให้ใช้วิธี Scientific Method
๒. การสอนในโรงเรียนประถม จะพยายามใช้วิธีการให้เกิด Idea ทางประชาธิปไตย ทั้งในทางหลักสูตร การบริหาร วิธีสอนและอื่นๆ
๓. วิชาการต่างๆ ที่จะสอนในโรงเรียนประถม จะพยายามให้มีคุณค่าที่สุด และให้เป็น Functional method
๔. วิชาที่จะสอนในโรงเรียนประถม จะพยายามให้นักเรียนเกิด Creativity และใช้ความคิดของตัวเองอย่างเต็มที่
๕. วิชาการต่างๆ ที่จะสอนในโรงเรียนประถมนี้ จะพยายามใช้ Resource ในทางการศึกษาที่มีอยู่ใน Community นี้
๖. วิชาการต่างๆ ที่จะสอนในโรงเรียนประถมนี้ จะมีความมุ่งหมายที่แน่นอนไว้เป็นเกณฑ์

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมาย มุ่งหมายให้การอบรมและการศึกษาให้เด็กได้มีอนามัยดี ความประพฤติดี ความรู้ดี มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ซึ่งจะช่วยให้ประกอบอาชีพได้ และดำรงชีวิตอย่างผาสุก

ท่านประธานได้เน้นในการอบรมนักเรียนให้มีลักษณะนิสัย และบุคลิกที่ดีเด่น เห็นชัด “สุภาพ สุจริต ทำทางฝั่งผาย หลังตรง”

การอบรมและให้การศึกษาแก่เด็กโดยวิธีการต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ๔ หัวข้อใหญ่

๑. Self-Realization (สัจจการแห่งตน หรือการให้ความเจริญงอกงามแก่ตนเอง)
๒. Human Relationship (มนุษยสัมพันธ์)
๓. Economic Efficiency (สมรรถภาพในทางเศรษฐกิจ)
๔. Civic Responsibility (ความรับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองดี)

การเตรียมครูอาจารย์

การเตรียมครูอาจารย์สำหรับโรงเรียนสาธิต ผู้ที่จะทำการสอนจะต้องเข้าร่วมรับการอบรมของกรมการฝึกหัดครูที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒ เมษายน-๑๑ พฤษภาคม ๒๔๘๔ การอบรมนี้เป็น Course หนึ่งใน Summer Course ชื่อ Curriculum in the Elementary School Course การอบรมแบ่งออกเป็น

๑. Curriculum
๒. Workshop I
๓. Workshop II

การอบรมนี้เพื่อ

๑. ให้รู้จักจัดเนื้อเรื่องที่จะทำการสอน
๒. ให้รู้จักจัดวิธีสอน
๓. ให้รู้จักใช้อุปกรณ์
๔. ให้รู้จักวิธีทำงานร่วมกับเด็ก
๕. ให้รู้จักการวัดผล

อุปกรณ์การเรียนการสอน

ในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอนนี้ นายยง อิงคเวทย์ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการด้วยอีกท่านหนึ่ง เพื่อมาช่วยจัดเตรียมด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้จัดทำบัญชีอุปกรณ์สำเร็จรูป และเสนอการจัดห้องเกี่ยวกับห้องที่จะให้เป็นโรงงานสำหรับครู ผลิตอุปกรณ์เองและห้องคลังอุปกรณ์ให้ด้วย ฯลฯ

ดร.เสนาะ ธรรมครองอาตม์ เป็นกรรมการจัดซื้อเครื่องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา มีเครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับวิทยุ เครื่องเทปและเครื่องเล่นจานเสียง พร้อมทั้งได้จัดซื้อจานเสียงเพลงสำหรับเด็กไว้ด้วย เครื่องเล่นเทปและเครื่องขยายเสียงมุ่งหมายให้นักไปทางประโยชน์ด้านภาษาศิลป์ ให้นักเรียนได้อัดเสียง และคำพูดของตนเอง และได้ฟังด้วย

ระเบียบการต่างๆ

ในการประชุมพิจารณาการจัดตั้งโรงเรียนสาธิตนั้น ได้มีการวางระเบียบการต่างๆไว้ สำหรับระเบียบการนี้ได้เน้นเรื่องสำคัญพิเศษไว้ ๒ เรื่องด้วยกัน คือ ให้มีโครงการอาหาร เลี้ยงอาหารกลางวันและอาหารว่างที่มีประโยชน์แก่นักเรียน อัตราค่าอาหารจะต้องไม่แพงเพื่อให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่โรงเรียนจัดให้ทุกคน ค่าธรรมเนียมเรียนและอื่นๆ นั้น ให้ตั้งในอัตราปานกลางเพื่อรับเด็ก จากฐานะเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ กันได้ ระเบียบต่างๆ มีดังนี้

ระเบียบการรับสมัคร

ใบสมัครเข้ารับการทดสอบคัดเลือก

ระเบียบประจำวัน (เวลาเข้าเรียนและหยุดพัก)

ระเบียบการเปิด-ปิด ภาคเรียน

ระเบียบการชำระค่าธรรมเนียมเรียน ค่าทัศนศึกษาและหย่อนใจ

ค่าอาหารกลางวัน อาหารว่าง อุปกรณ์การเรียน

ระเบียบเครื่องแต่งกายนักเรียน

การแนะแนว และระเบียบสะสม

Guidance-Program and Cumulative Record

ดร.สาโรช ได้ให้ความเห็นแก่ที่ประชุมว่า ควรจะมีการแนะแนว (Guidance Program) ด้วย โรงเรียนควรจะมีนักจิตวิทยา (Psychologist) และทำหน้าที่สังคมสงเคราะห์ (Social-worker) ได้ด้วย ซึ่งคณะกรรมการตกลงให้หาผู้ที่สำเร็จวิชาสังคมสงเคราะห์จากสภาวัฒนธรรม ๑ ท่าน

การแนะแนว นอกจากจะมีนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์แล้ว เครื่องมือที่สำคัญจะต้องมีระเบียบสะสม เพื่อประโยชน์ในการปกครองและศึกษากรณี

ระเบียบสะสม

Cumulative Record

คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งพิจารณาความมุ่งหมายและแบบระเบียบสะสมของนักเรียนโรงเรียนประถมสาธิตมี ดร.เสนาะ ธรรมครองอาตม์ อาจารย์เทือก กุสุมา ณ อยุธยา นางไพเราะ ตันทีกุล และ นางพรหม โมปกรณ์กิจ

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อช่วยในการอบรมเด็กให้มี Self-direction คือช่วยให้เด็กรู้จักด้วยภาพแห่งตน (คือรู้ว่าควรจะทำอย่างไร เรียนอะไร ตัวเองเป็นอย่างไร)
๒. ช่วยให้ครูเข้าใจเด็กและอบรมได้ถูกต้อง โดยที่ครูรู้ประวัติของเด็ก และรู้ประวัติของทางครอบครัวของเด็ก
๓. เพื่อประโยชน์ในการวิจัยการศึกษาของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก
๔. เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายงาน และส่งจดหมายของทางโรงเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียน สำหรับแบบระเบียบสะสมนั้นจะได้ออกแบบกันต่อไป ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ได้วางไว้แล้วนี้

ประกาศตั้งโรงเรียน

การประชุมวางหลักการในการดำเนินงานวางหลักเกณฑ์ และจัดตั้งโรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้เริ่มประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๙๔ ประชุมครั้งที่ ๗ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๙๕ ได้วางหลักเกณฑ์และระเบียบต่างๆ ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์ บุคลากร ได้เสร็จสิ้น

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕ เรียกว่า “โรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา” ชื่อภาษาอังกฤษ “THE COLLEGE OF EDUCATION ELEMENTARY SCHOOL”

สถาปนิกของโรงเรียน

สถาปนิกของโรงเรียน ตั้งแต่เริ่มแรกก่อนมีการประชุมนั้นจำเป็นต้องขอกล่าวย้อนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๑ ไว้ด้วย

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ กรมสามัญศึกษา (เดิม) ชื่อที่ดินที่ขอยยประสานมิตร เพราะที่จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นตัวอย่างและเป็นที่พักสอน ฯพณฯ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ในขณะนั้น) เป็นผู้เขียนแผนผังวางรูปโรงเรียนขึ้นตามหลักเกณฑ์ และวัตถุประสงค์ของโรงเรียนระดับประถมที่ดี และได้ให้นายพิณ สีนุเศก เป็นสถาปนิกออกแบบก่อสร้าง ลงมือก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) และกรมสามัญศึกษา (ใหม่) ได้ใช้งบประมาณก่อสร้างเป็นงวดๆ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๔๙๔

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการโอนงานก่อสร้างที่ค้างอยู่ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และให้เงิน ก.ศ.ร. จำนวนหนึ่ง จัดก่อสร้างให้เสร็จพร้อมทั้งจัดซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น นายพูนจิตร มีกังวาล เป็นสถาปนิก เป็นกรรมการร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาจัดตั้งโรงเรียนสาธิตฯ เพื่อประสานงานให้สอดคล้องกับความต้องการและความมุ่งหมายทางการศึกษา และทางฝ่ายสถาปนิก เช่น โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมประชาธิปไตย การก่อสร้างก็ให้ออกาสนักเรียนฝึกการพูด การแสดง และมีอิสระในการออกความคิดเห็น และมีเหตุผล มีห้องอาหารที่นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบช่วยเหลือตัวเอง นายพูนจิตร ได้เป็นสถาปนิกให้ในการก่อสร้างส่วนใหญ่ได้เสร็จแล้ว จึงได้มีประกาศรับสมัครนักเรียนเข้าศึกษา ในการเข้าเรียนนี้มีการทดสอบเด็ก และรับเข้าตามความประสงค์ที่จะทำการทดสอบค้นคว้าพัฒนาการของเด็กที่เคยผ่านอนุบาล และไม่เคยผ่านอนุบาล ทดสอบพัฒนาการและความพร้อมของเด็กที่จะเข้าเรียนชั้นเด็กเล็ก (อายุ ๕-๖ ขวบ) เมื่อทดสอบนักเรียนแล้ว ได้มีพิธีเปิดโรงเรียน พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มาทำพิธีเปิดโรงเรียน เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๙ ฯพณฯ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นผู้รายงาน มีข้าราชการผู้ใหญ่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปกครองนักเรียนมาในพิธีพร้อมพรั่ง มีการแสดงบนเวทีสนามนั่งกลางแจ้ง (แต่แดดไม่ร้อน)

เมื่อเปิดโรงเรียนแล้ว โรงเรียนได้ยึดหลักนโยบาย ๓ ประการ

กรรมการได้ตกลงวางไว้ตลอดมา

๑. เป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกหัดครูของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งนิสิตจะได้ใช้เป็นที่สังเกตการสอน และการจัดโรงเรียน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานและฝึกหัดสอนได้

๒. เป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็ก และทดลองหลักวิชาทางประถมศึกษาของวิทยาลัยการศึกษา

๓. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่จะต้องจัดให้อยู่ในระดับที่ดี เพื่อนักการศึกษาจะได้ดูเป็นแบบอย่างนำไปประกอบพิจารณาปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนประถมอื่นๆตามความเหมาะสม

เพลงประจำโรงเรียน

เพลงประณมสาธิต

เนื้อร้อง ไพเราะ ตันทีกุล
ทำนอง อวบ เหมะรัชตะ

เหล่านักเรียนประณมสาธิต	มุ่งจิตหมั่นเรียนเพียรศึกษา
เพื่อเป็นคนดีมีวิชา	แก้วกล้าแข็งชันขยันงาน
อบรมพร้อมพรักสามัคคี	กิริยาพาที่อ่อนหวาน
ชื่อสัตย์สุจริตเป็นนิกาล	รักษาดีรักถิ่นฐานบ้านเมืองเอย

เพลงน้ำพุ

เนื้อร้อง สุดา บุซปฤกษ์
ทำนอง อวบ เหมะรัชตะ

แลดูน้ำพุอันพวยพุ่ง	เป็นสีรุ้งในแสงสุริย์ฉาย
ในแสงจันทร์กระจ่างก็พราวพราย	ราวกับสายน้ำนี้มีชีวิต
เป็นภาพอันพาใจให้เรงรำ	ชื่นตากว่าน้ำนิ่งสนิท
เหมือนใบหน้ายิ้มชวนยิ้มชวนพิศ	ชื่นจิตยิ่งกว่าหน้าเฉยเมย

นอกจากนี้ยังมีเพลงเด็กที่อาจารย์อวบ เหมะรัชตะ แต่งไว้ใช้อีกหลายเพลง เช่น แปรงสีฟันเล็กๆ นอนเสียเถิด ตุ่นในรูดิน เป็นต้น

เมื่อเขียนถึงเพลงน้ำพุนี้ เหมือนได้ยินเสียงเพลงนี้ร้องบ่อยๆ ที่โรงเรียนประณมสาธิตฯ และเสียงวิทยุศึกษาออกอากาศเพลงนี้เป็นเพลงระดับประถม มีความตื่นเต้นและชื่นชมมาก บทเพลงนี้เป็นเพลงที่เต็มไปด้วยอารมณ์ธรรมชาติที่อ่อนหวาน

รายนามอาจารย์ และเจ้าหน้าที่

รายนามอาจารย์ และเจ้าหน้าที่เมื่อแรกเปิดโรงเรียนมี ๑๔ ท่าน มีนักเรียนชายหญิง ๑๕๐ คน มีนักเรียน ๖ ห้องเรียน นอกจากนักเรียนแล้วจะมีนิสิตมาดูงาน ฟังงาน และฝึกสอน มีนักการศึกษา ครู อาจารย์ ชาวต่างประเทศมาเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียนด้วย

อาจารย์และเจ้าหน้าที่

นางไพเราะ	ตันติกุล	(อาจารย์ใหญ่)
หม่อมเจ้าหญิงประภาพันธุ์	ภาณุพันธุ์	(ป. ๔)
นายเทพ	สุนทรมนูกิจ	(ป. ๓)
นางสาวลัลลนา	แก้วศิลป์	(ป. ๒)
นางสาวจรรย์	จันทิการ์ณ	(ป. ๑ ก)
นายสฤษฏ์เดช	สมบัติพานิช	(ป. ๑ ข)
นางสาวฉวีวรรณ	เปี่ยมเพิ่มพูน	(เด็กเล็ก)
นางชูศรี	บุญตานนท์	(ธุรการ)
นางสาวประอร	คุณะติลก	(เด็กเล็ก)
นายอวบ	เหมะรัชตะ	(กิจกรรม)
นางสาวอรุณ	สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	(ดนตรี)
นายประจวบ	ปุณกบุตร	(อุปกรณ์)
นางเสาวภาคย์	ประดิษฐ์พงษ์	(อนามัย)
นางสาวสุจิตรา	ศรีวัฒนกุล	(โภชนาการ)

รองศาสตราจารย์ ไพเราะ ตันติกุล

๒๕ พ.ย. ๒๕๒๐

หลังจากหมดวาระการบริหารงานของรศ.ไพเราะ ตันติกุล แล้วมีผู้บริหารของโรงเรียนต่อมาตามลำดับดังนี้

- รศ. จรรย์ สุวดี (พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๑๙)
- ศ.ดร. อารี สิ้นหนวี (พ.ศ. ๒๕๑๙-๒๕๒๗)
- ผศ.บุญยืน เสริมศักดิ์สกุล (พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๓๑)
- รักษาการอาจารย์ใหญ่ ผศ. สุริน สุพรรณรัตน์ (พ.ศ. ๒๕๓๑-๒๕๓๔)

ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๔ มหาวิทยาลัยได้ประกาศรวมการบริหารโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กับโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เข้าเป็นโรงเรียนเดียวกันใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” กำหนดให้มีตำแหน่ง “ผู้อำนวยการ” เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาของโรงเรียนดังนี้

- รศ. ประกิจ รัตนสุวรรณ (พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๓๗)
- รศ. ดร. คมเพชร นัตรศุกุล (พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๓๘)

ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๘ มหาวิทยาลัยได้มีมติให้จัดและบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกเป็น ๒ โรงเรียน โดยกำหนดให้มีผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายประถมและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตฝ่ายมัธยม มีวาระดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และให้ชื่อว่า “โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY : PRASARNMIT DEMONSTRATION SCHOOL (ELEMETARY)” มี ผศ.กอบรัตน์ เรืองผกา เป็นผู้อำนวยการ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๔๒ และ พ.ศ. ๒๕๔๒-ปัจจุบัน

รศ.ไพเราะ ดันติกุล

ศ.ดร.ยารี สันทองวี

ผศ.บุญยืน เสริมศักดิ์สกุล

ผศ.สุริน สุพรรณรัตน์

รศ.ประกิจ รัตนสุวรรณ

รศ.ดร.คมเพชร นัครสกุล

ผศ.กอบรัตน์ เรืองผกา

ตลอดระยะเวลา ๔๕ ปี โรงเรียนมีผลงานที่ภาคภูมิใจคือการแสดงโขน ซึ่งจัดเป็นการแสดงประจำปีของโรงเรียนนับตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๒๔ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

“โขน”

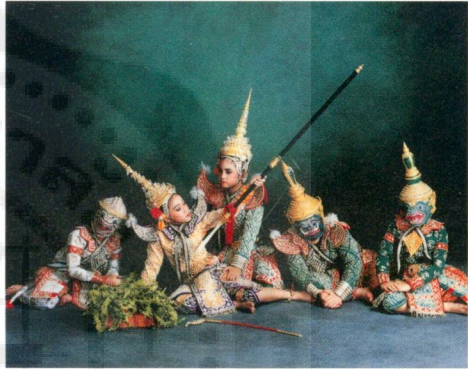
ภูมิปัญญาไทย...ถูกใจเด็กสาธิต

ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล

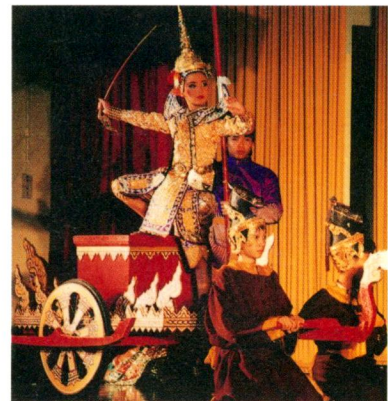

โขน...นาฏกรรมแบบฉบับ สืบทอดจากบรรพชนไทยมานานนับศตวรรษ แต่เดิมถือเป็น “ราชูปโภค” อย่างหนึ่ง เพราะการแสดงโขนต้องอยู่ในพระอุโบสถ์มั่งบำรุงของพระมหากษัตริย์ไทยโขนจึงเป็นการละเล่นต้องห้ามสำหรับบุคคลทั่วไป การแสดงโขนจะใช้ผู้แสดงชายล้วน คู่กับ“ละครใน” ที่ใช้ผู้แสดงหญิงล้วน แต่ในชั้นหลังก็ได้มีพระราชอนุญาตให้ราชวงศ์และเสนาบดีทรงมีและมีคณะโขนเป็นส่วนพระองค์และส่วนตัวได้ การแสดงโขนแต่ละครั้งจะต้องใช้เวลาฝึกซ้อมใช้ผู้แสดงมากอีกทั้งเครื่องแต่งกายและดนตรีประกอบ ล้วนเป็นค่าใช้จ่ายที่มากมายมหาศาล

อย่างไรก็ตาม การที่การแสดงโขนอยู่ยั่งยืนงมา ได้ถึงปัจจุบันนี้ก็เพราะคนไทยทั้งหลายได้ตระหนักว่า เราจะต้องรักษา ศิลปะประเภทนี้ไว้สืบต่อไปในอนาคต ในฐานะเป็น “เอกลักษณ์ แห่งนาฏกรรมประจำชาติ” ด้วยเหตุผลคือ โขนเป็นการแสดง ที่มีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นศิลปะชั้นสูง ที่มี “จารีต”(Rituals) ที่สมบูรณ์พร้อมเทียบได้กับอุปรากรของ ตะวันตก โขนเป็นศิลปการแสดงที่ต้องประกอบศิลปะหลายแขนง ได้แก่กวีศิลป์ คือความไพเราะเพราะพริ้งเร้าใจ จากการบรรเลง ร้อง พากย์ ของดนตรีไทย ที่ถือเป็นแบบฉบับ วรรณศิลป์ คือบทโขนก็นับเป็นสุดยอดทางวรรณศิลป์ เพราะบทโขนที่แสดงทุกครั้ง ล้วนกลั่นกรองอย่างประณีตมาจากบทพระราชนิพนธ์ นาฏกรรมรามเกียรติ์ ในรัชกาลที่๑ รัชกาลที่๒ และรัชกาลที่๓ จากความงามพร้อมด้านงานศิลปกรรมไทย สาขาจิตรกรรมและประติมากรรม จาก“ศิระโขน” ที่มีมาแต่โบราณ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาไทยที่ต้องใช้ฝีมือและความประณีตอย่างมากในการผลิต โขนยังเป็นสุดยอดทางนาฏกรรม ในฐานะที่เป็นการแสดงที่รวบรวม “ทำเดินทำรำ” ที่ถือเป็นแบบฉบับแห่ง นาฏกรรมไทยได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นสุดยอดทางด้านอาภรณ์ศาสตร์ของไทย จากเครื่องแต่งกาย ที่วิจิตรตระการตาครบเครื่องตั้งแต่วิธีการผลิต จนถึงเทคนิคการสวมใส่ที่ไม่เป็นรองใครในโลก ด้วยนานาเหตุผล ดังกล่าว ถึงแม้เราชาวไทยจะได้ตระหนักและรักการแสดงโขน แต่การจะได้ชมโขนที่สมบูรณ์แบบครบเครื่อง ก็ต้องเป็นโอกาสพิเศษจริงๆ จากการแสดง เป็นครั้งคราวของจากกรมศิลปากร

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษา “ในระบบ” เพราะ ได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา ตลอดจน กำหนด เงื่อนไขเรื่องการวัดประเมินผล ไว้อย่างแน่นอน ภายใต้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่ง ปัจจุบันปีการศึกษา ๒๕๔๓ ยังคงใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ปรับปรุง ๒๕๓๓) ซึ่งก็มีได้แตกต่างกันนักเพราะได้ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน ในลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวได้

จัดการเรียนการสอนในลักษณะของกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ การเรียนดนตรีนาฏศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ที่เน้นให้ผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดกับผู้เรียนที่เน้นการปฏิบัติ เน้นทักษะกระบวนการคิด กระบวนการทำงานร่วมกัน กระบวนการ สร้างความรู้ในลักษณะสร้างหรือค้นหา “องค์ความรู้” ด้วยตนเอง ในหลักสูตรได้ระบุสมรรถภาพ/พฤติกรรมที่จะเกิดกับผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนคือสนใจ แสวงหาความรู้รูปแบบการทำงานใหม่ๆ เสียสละ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นำความรู้ไปใช้ในการทำงานและแก้ปัญหาอยู่เสมอ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ หลักและวิธีการปฏิบัติงาน มีการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ เห็นคุณค่า สนุกสนาน รู้จักที่จะนำวิธีการทำงานจากกิจกรรมการเรียนไปประยุกต์ใช้ (กรมวิชาการ.๒๕๓๓ : ๑๐๔-๑๐๕) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ ๒๓ และ๒๔ ที่ว่า...การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า**ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด** กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ในส่วนความรู้ต้องเป็นไปในลักษณะความรู้ประการหนึ่งเกี่ยวกับ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญา และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาโดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ จากประสบการณ์จริง ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น.....ใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์.๒๕๔๒ : ๑๗-๑๙) เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของชุมชน กล่าวไว้ในมาตราที่ ๒๓ และ ๒๔ คือ สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ....สภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ.....รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ (วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ .๒๕๔๒ : ๒๐ - ๒๒)

จากข้อความดังกล่าวนี้หมายถึงเรื่องที่จะต้องมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ “กฎหมายการศึกษา” ทั่วประเทศกำหนด ภายในปีพ.ศ. ๒๕๔๕ แต่เป็นที่น่ายินดีว่าโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้มีการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ (โขน) เป็นต้นตามหลักการและจุดประสงค์ดังกล่าวมานานแล้วถึง ๒๐ ปี กล่าวคือ ในการเรียนการสอนนาฏศิลป์ในอดีตกำหนดให้นักเรียนชายและหญิงในชั้นประถมศึกษา วัย ๑๐ - ๑๒ ปี เรียนร่วมกันในกิจกรรม การเรียนการสอนเดียวกันปัญหาจึงเกิดขึ้น เพราะความแตกต่างระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง พัฒนาการของร่างกาย ความสนใจ เริ่มต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ศ.ดร. อารี สันทรวี อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน เมื่อปีการศึกษา ๒๕๒๔ จึงริเริ่มปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ความเหมาะสมกับท้องถิ่นที่ตั้งของโรงเรียนคือ กรุงเทพมหานคร ตลอดจนในความพร้อมเรื่องงบประมาณ บุคลากร สถานที่

“วิชาโขน” จึงได้กำเนิดขึ้น ณ โรงเรียนแห่งนี้ นับตั้งแต่บัดนั้น โดยกำหนดในหลักสูตรให้นักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ (๕๐ นาที) พร้อมกับที่นักเรียนหญิงในชั้นเดียวกัน เรียนนาฏศิลป์ ดังนั้นในแต่ละชั้นใน ๑ คาบเรียน วิชานาฏศิลป์/โขน จะแบ่งผู้เรียนเป็น ๔ กลุ่มคือ

กลุ่มนักเรียนหญิงเรียนรำไทย และนาฏศิลป์สร้างสรรค์

กลุ่มนักเรียนชาย ๑ เรียนโขน - ยักษ์ และนาฏศิลป์สร้างสรรค์

กลุ่มนักเรียนชาย ๒ เรียนโขน - ลิง และนาฏศิลป์สร้างสรรค์

กลุ่มนักเรียนชาย ๓ เรียนโขน - พระ และนาฏศิลป์สร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนการสอนนี้จัดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนชาย

ไม่สนใจเรียนนาฏศิลป์ร่วมกับนักเรียนหญิง เพราะในช่วงวัยนี้มีความสนใจต่างกัน ความถนัดต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงสนใจที่จะเรียนรำไทยและทำได้ดี ขณะที่นักเรียนชายรู้สึกอึดอัดใจเพราะสาระของกิจกรรมรำไทยที่ระบุในหลักสูตรนั้น เช่น ระเบียบท่า รำสีนวล ฟ้อนเจิ้ว ฯลฯ หากพิจารณาอย่างเป็นธรรมจะเห็นว่าไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียนชายและเมื่อพิจารณาแนวทางแก้ปัญหาด้วยความพร้อมของโรงเรียนในเรื่องสถานที่ตั้ง งบประมาณที่จะจัดหาบุคลากร “โขน” จึงเป็นหลักสูตร

ท้องถิ่นของกรุงเทพฯ ด้วยเหตุที่โขนเป็นภูมิปัญญาไทย ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะจนสามารถทำให้ “ลูกใจเด็กสาธิต” ก็เพราะ

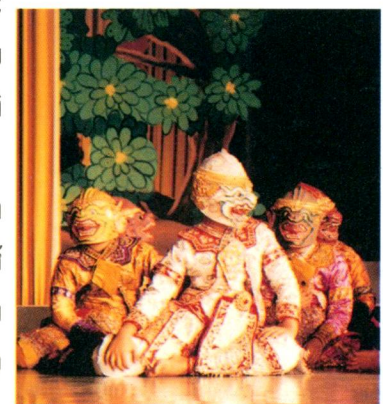
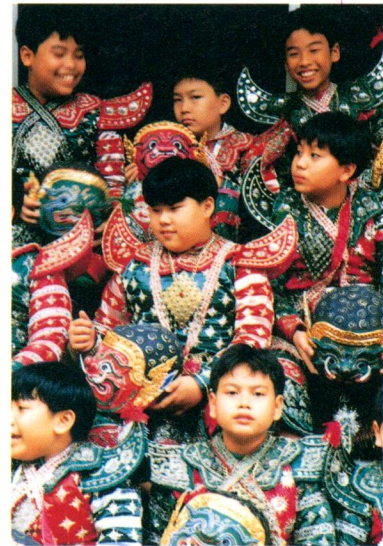
๑. “โขน” เป็นวิชาที่ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ศิลปะของไทย เพราะรูปแบบการแสดงโขน คือ การฝึกระเบียบวินัย ฝึกความอดทน ฝึกความพร้อมเพรียง เพราะการแสดงส่วนใหญ่เป็นการจัดทัพของฝ่ายยักษ์ - ลิง จึงเป็นการเรียนที่ต้องดูซึ่งกันและกัน

๒. “โขน” มีเนื้อหาที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์แบบไทยๆ ให้กับเยาวชนไทย เพราะแกนหลัก (Theme) ของเรื่อง คือ ธรรมะยอมชนะอธรรม สอดแทรกด้วยความกตัญญู ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความรักใคร่ปรองดองในครอบครัว ความซื่อสัตย์ ฯลฯ เนื้อหาต่างๆ แบ่งเป็นตอนๆ เหมาะกับวัยของนักเรียนประถม

๓. “โขน” มีเนื้อเรื่องที่ ลูกใจ นักเรียนที่มีวัยระหว่าง ๙ - ๑๑ ปี ที่ชอบเรื่องเกี่ยวกับอภินิหารปาฏิหาริย์ การผจญภัย วีรบุรุษ การต่อสู้ คือการต่อสู้ระหว่างฝ่ายยักษ์กับฝ่ายลิง มีทศกัณฐ์เป็นตัวหลักฝ่ายอธรรม มีพระราม ซึ่งมีทหารเอก เรื่องอภินิหาร คือหนุมานเป็นตัวหลักฝ่ายธรรมะ

๔. “โขน” มีเครื่องแต่งกายที่ “อลังการ” ตระการตาตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า เริ่มที่ศีรษะโขนที่งดงาม ถือเป็นสุดยอดอย่างหนึ่งในศิลปะไทย มีเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับที่มีสีสันรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ มีประวัติตำนานทุกชุด ทุกตัวแสดง นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจทุกครั้งที่ได้สวมใส่

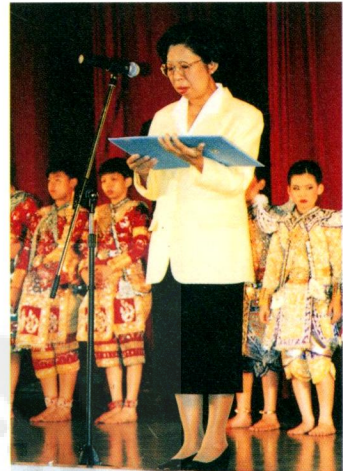
ส่วนในเรื่องดนตรีประกอบการแสดง บทร้อง บทพากย์เจรจา ซึ่งค่อนข้างจะฟังยากและเป็นภาษาบทร้อยกรอง เป็นสิ่งที่สามารถให้นักเรียนได้เรียนรู้เท่าที่วัยของเขาจะรับได้ด้วยกลวิธีการสอนเพราะพวกเขาได้มีความเข้าใจแล้วว่าศิลปะชั้นสูงของไทยจะต้องถึงพร้อมเมื่อ

ได้ชมได้ฟัง ต้องดูอย่างมีสมาธิจึงจะเข้าใจซาบซึ้งในอรรถรส เทียบกับชาวตะวันตกที่ตั้งใจชมการบรรเลงคอนเสิร์ตหรือละครโอเปร่าอย่างตั้งอกตั้งใจทั้งๆ ที่ชมครั้งแล้วครั้งเล่าในฉากเดิมตอนเดิมพวกเขาก็ยังชื่นชมเพราะเขาได้รับการปลูกฝังให้รักและชื่นชมภูมิปัญญาในศิลปะประจำชาติของพวกเขาตั้งแต่ยังเด็ก

จากการสอน โชนพบว่านักเรียนของโรงเรียนสาธิตสามารถดูโชนเข้าใจได้จนจบเรื่อง ในขณะที่ผู้ใหญ่ในปัจจุบันซึ่งก็ยังมีแต่คนสูงอายุเท่านั้นที่ดูโชนแล้วเข้าใจซาบซึ้งในการแสดงการขับร้องนับเป็นเรื่องที่น่ายินดีเพราะศิลปะการแสดงโชนของไทยจะคงอยู่ อย่างน้อยพวกเขาก็ได้รับการเรียนรู้เต็มรูปแบบคือ ได้เรียนทั้งทฤษฎีฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ได้แสดงสัมผัสบรรยากาศจริงในการแสดงจริงๆ บนเวที

ในด้านการเรียนการสอน ในชั้นเรียนนั้น เนื่องจากโชนเป็นการเรียนที่จะต้องเน้นที่การปฏิบัติจริง ผู้เรียนจึงจะเกิดการเรียนรู้ ชอบที่จะเรียน และเรียนอย่างมีความสุข หากวิเคราะห์ภูมิปัญญาไทยในเรื่องศิลปะการแสดงโชน จะพบว่า ทันสมัยเหมาะสมกับทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะกับสมัยปัจจุบัน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เราจะพบว่า โชนเป็นภูมิปัญญาไทยที่ “บูรณาการ” ไว้อย่างเหมาะเจาะสมบูรณ์พร้อมเกือบครบทุกวิชาที่ผู้เรียน จะได้เรียน สุดแต่ผู้สอนจะออกแบบแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียน การสอนในแต่ละครั้ง กล่าวคือ

วิชาภาษาไทย โชนนำวรรณคดีไทย เรื่องรามเกียรติ์ เป็นตัวเรื่อง ภาษาไทยซึ่งเป็นมรดกของไทย เป็นเอกลักษณ์ประการหนึ่งของไทยผู้เรียนจะได้มีโอกาสได้สัมผัสได้ปฏิบัติจริงในสภาพเป็นจริงโดยไม่รู้ตัวคือได้อ่านบทร้อยกรองที่ไพเราะ เช่น....“พวงว้างประหวัดจิต ไม่ทันคิดก็โศกา กอดแก้วกนิษฐา ถูดีดินลงแด้นฯ ..ครูภาษาไทยจะสอนเรื่อง แผนผังร้อยกรอง การอ่านคำประพันธ์แต่ที่แตกต่างคือ ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญเพราะได้แสดงท่าทางเห็นลีลาจากการเรียนในชั่วโมงโชน และเรียนซ้ำ แต่เปลี่ยนเวลา สถานที่ เปลี่ยนครูผู้สอน หรือได้รู้จักสำนวน ภาษิต คำพังเพยต่างที่เป็นลักษณะเฉพาะของไทย เช่น ลูกทรีที่ วัดรอยดิน สิบแปดมงกุฏ หรือ คำราชาศัพท์ คำที่มีความหมายเหมือนกัน จากคำพากย์ เจรจาที่นักเรียนได้ยินจนคุ้นหูในการแสดงแต่ละครั้ง ฯลฯ ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเหมือนยาหม้อใหญ่ของเด็กยุคนี้ แต่กลับเป็นเรื่องที่ไม่ยากเลยเมื่อนำการสอนโชนเข้ามาบูรณาการกับการสอนภาษาไทย

วิชาคณิตศาสตร์ ตัววิชาเองเป็นเรื่องของตัวเลข ระบบจำนวน การบวกลบ คูณหาร ฯลฯ แต่เมื่อนำโชนเข้าไปบูรณาการก็จะเป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวาสนุกสนาน เช่น ให้นักเรียน คำนวณจำนวน นางฟ้าที่มีอยู่ในหัว

ข้างเอราวัณตามจินตนาการ ทว่า“สามสิบสามเศียรโศกา เศียรหนึ่งเจ็ดงา...” ผู้เรียนก็จะใช้ สรรพวิธีเพื่อคำนวณโจทย์เลขข้อนี้อย่างสนุกสนาน

วิชาศิลปะ จากโจทย์เลขข้อเดิม ในชั่วโมงศิลปะครูก็อาจจะให้นักเรียน ร่วมกลุ่มกันวาดภาพข้างเอราวัณตามจินตนาการของนักเรียน เอามาประกวด ประชัน ชี้แจงแสดงเหตุผลว่าทำไมจึงจินตนาการมาในลักษณะนั้นๆ

วิชาสังคมศึกษา ครูอาจจะตั้งหัวข้อเรื่องให้นักเรียนได้ค้นคว้า ศึกษาว่าทำไมพระมหากษัตริย์ไทยจึงมีพระนามเกี่ยวข้องกับพระรามหลายพระองค์ รวมถึงชื่อของ ราชวงศ์จักรี ตลอดจน ทศพิธราชธรรม ซึ่งทำให้ การเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด เป็นเรื่องที่สามารถสอนในลักษณะสืบสวนสอบสวน ได้อย่างเป็น

ผล ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยที่มีการแต่งรามเกียรติ์ ซึ่งมีการบันทึก ผ่านบทร้อยกรองไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เราสามารถปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยโดยใช้การแสดงโขนให้นักเรียน เรียนเข้าใจว่าทุกคนในสังคมมีความสำคัญมีความสามารถต่างๆ กัน แต่ทุกคนต้องพึ่งพากัน แบ่งบทบาทต่างๆ กันตามความสามารถ ผู้เรียนก็เข้าใจเกิดการยอมรับและรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเป็นรูปธรรม

วิชาจริยศึกษาหรือพระพุทธศาสนา จากเรื่องรามเกียรติ์ทุกตอน จะแทรกคุณธรรมคำสอน ที่เป็นหลักธรรมของโลก และของพระพุทธศาสนา เช่น ความกตัญญู (พระราม-ท้าวทศรถ กำเนิดนางมณโฑ) ความรักในครอบครัวญาติพี่น้อง (ทศกัณฐ์และวงศาคณามิตร) การพูด (การตายของนงกศดาญ) ความเพียรพยายาม (จองถนน) ความซื่อสัตย์ (พาลีเสียสัตย์) ฯลฯ

วิชาวิทยาศาสตร์ มีเรื่องราวสนุกสนามหลายตอนในรามเกียรติ์ที่เป็นหัวข้อที่นำมาเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ถึงความเป็นไปได้หรือไม่ ถ้าใช่จะเป็นอย่างไร เพราะอะไร ถ้าไม่ใช่ผลที่เกิดน่าจะเปลี่ยนไปอย่างไร เช่น เรื่องการให้พระอาทิตย์หยุดชั่วขณะ สัตว์ในทมิฬพานต์(ครุฑ นาค ปุ้ยักษ์ การผ่าเด็กเอาไปไว้ท้องแพะตอนกำเนิดองคต) ฯลฯ หรือการต่อสู้กันด้วย ความร้อน แสง ความดังของเสียง ตำนานฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่า ในเรื่องรามสูรเมขลา เป็นต้น

วิชานาฏศิลป์ ดนตรี เป็นวิชาที่ต้องเรียน โดยตัวเรื่องอยู่แล้ว หากแต่เน้นที่การปฏิบัติทั้งที่เป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม เพราะโขนต้องแสดงเป็นกลุ่ม ในเรื่องการยกทัพ แต่ขณะเดียวกันผู้เรียน แต่ละคนก็ต้องฝึกให้เกิดความชำนาญงานที่เป็นส่วนร่วมก็จะดีตามไปด้วยซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะใช้ได้ และได้ผลเสมอ จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ขณะเดียวกันการเรียนเรื่อง ดนตรีไทย ก็จะเป็นประสบการณ์ตรงเพราะนักเรียนจะได้เห็นได้สัมผัสสิ่งจริงจาก เรื่องดนตรีประกอบการแสดงโขนโดย ไม่ต้องใช้จินตนาการใดๆ เพราะจะต้องใช้ประกอบการแสดงที่ถือเอกลักษณ์อย่างหนึ่งในการแสดงโขน

วิชาพลศึกษา การแสดงโขนหรือการเรียนการสอนโขน ไปได้ด้วยดีกับการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะทุกครั้งที่เราเรียนต้องมีการอบอุ่นร่างกาย มีท่าทางที่หากใช้กลวิธีของพลศึกษาช่วยจะได้ผลดี และไม่ต้องเสียเวลาฝึกในชั่วโมงเรียนโขน เช่น ระเบียบแถว การยืดหยุ่น การฝึกขา การตีลังกาแบบต่างๆ เป็นต้น

วิชาเกษตร ในเนื้อเรื่องรามเกียรติ์หลายตอน ที่กล่าวถึง สรรพคุณของพืชสมุนไพรเช่น ตำนานต้นไม้ (ต้นมะขาม) เราสามารถออกแบบบทเรียนที่สนุกสนานน่าสนใจได้ไม่ยากเลย

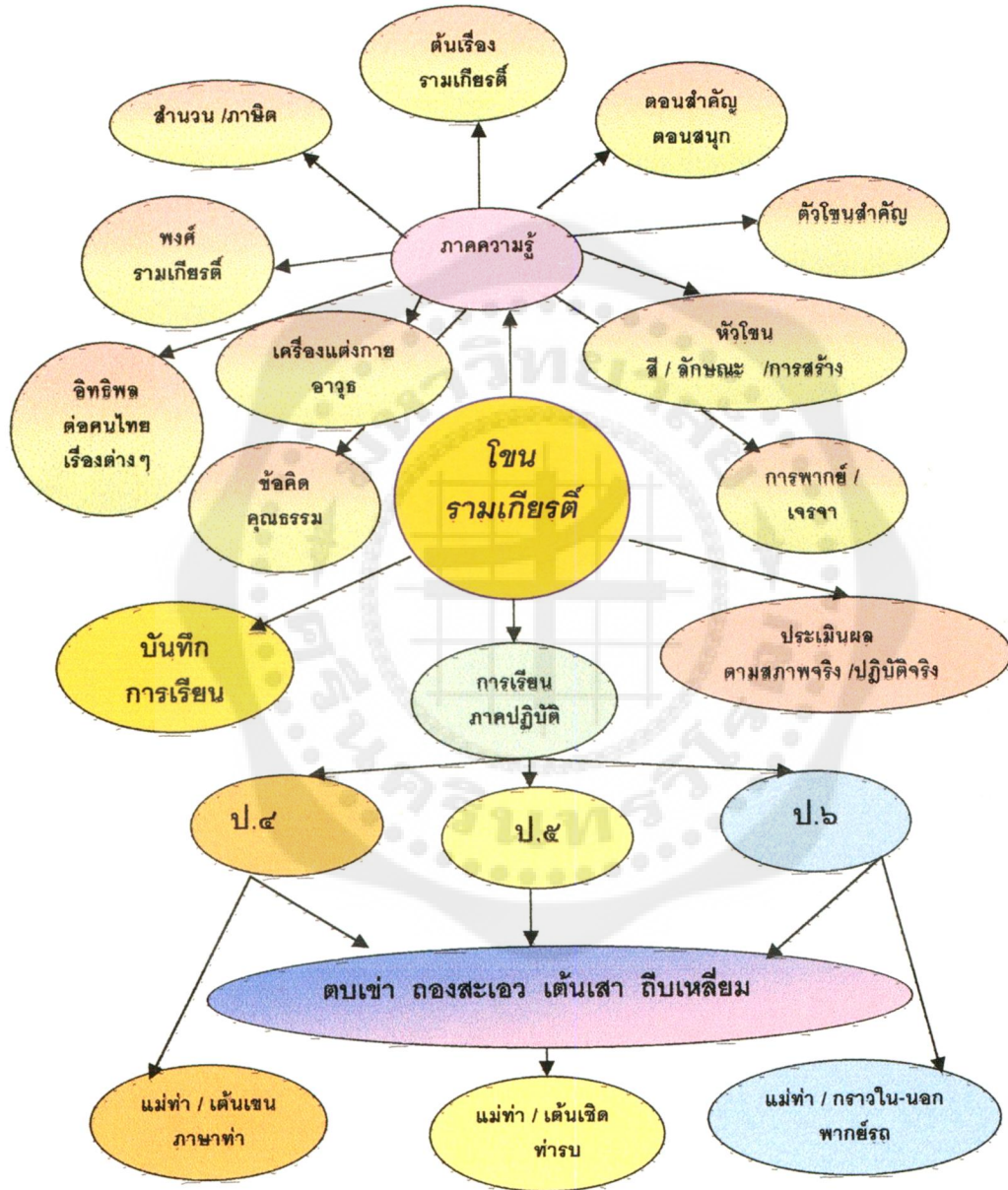
วิชางานบ้านงานประดิษฐ์ เครื่องแต่งกายโขน เครื่องประดับศีรษะหรือหัวโขน หลากแบบ สามารถนำมาประยุกต์ดัดแปลงให้เข้ากับวัย ตลอดจนความเป็นช่างศิลป์งานศิลป์ของคนไทย เช่น การทำเครื่องประดับง่ายๆ จากกระดาษหนังสือพิมพ์ การสร้างหุ่นมือเล็กๆ ไว้เล่นเอง การทำเสื้อผ้าโขน การปัก เป็นต้น

วิชาโครงการ มีเรื่องราวมากมายที่น่าสนใจ น่าศึกษา หาข้อมูล หาข้อสรุปในเรื่องรามเกียรติ์ ที่สำคัญ เราจะได้ส่งเสริมการอ่านให้ผู้เรียน ได้รู้จักค้นคว้า ด้วยวิธีของนักวิจัย ซึ่งข้อมูลต่างๆ มีมากมาย ทั้งในรูปแบบหนังสือ โสมเพจ อินเทอร์เน็ต เกมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีมากมายสามารถตอบสนองการเรียนรู้ในลักษณะนี้ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นหากเราต้องการบูรณาการการเรียนการสอนในลักษณะสหวิทยาการ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “รามเกียรติ์” ซึ่งก็จะสามารถดำเนินไปได้อย่างมีความหมายต่อตัวผู้เรียนมากที่สุด อย่างไรก็ตามผู้เขียนใคร่ขอแนะนำตัวอย่างการทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ 4MAT ซึ่งกำลัง อยู่ในความสนใจในวงการศึกษาขณะนี้ แผนการสอนนี้ได้ใช้ทดลองสอนแล้วและได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

แผนผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) เรื่อง หลักสูตรการสอนโขน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

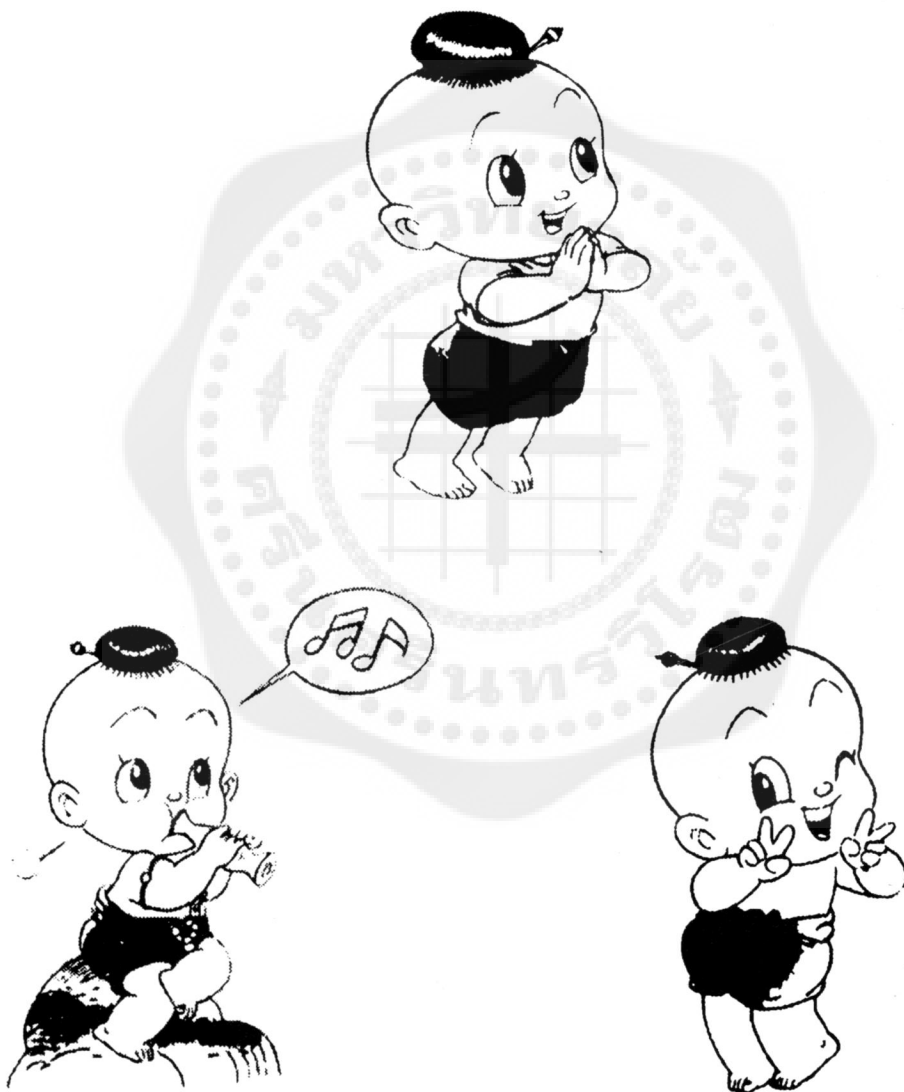
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT
วิชานาฏศิลป์ (โขน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
สำหรับ “ตัวพระ”
ปราณี วิสุทธิแพทย์

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT
วิชานาฏศิลป์ เรื่อง “ภาษาท่า” ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง “ภาษาท่าทางนาฏศิลป์กับชีวิตประจำวัน”

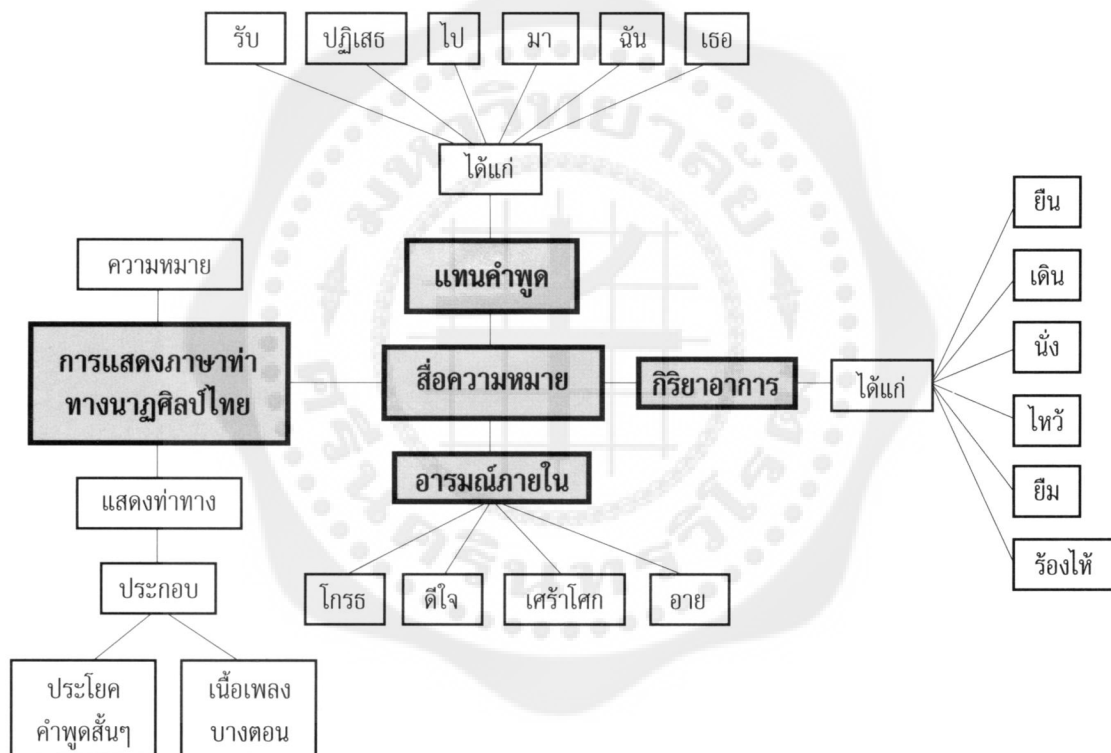
ภาษาท่าเป็นการสื่อความหมายโดยใช้ท่าทางเป็นสื่อแทนคำพูดและการแสดงอารมณ์ต่างๆ ซึ่งดัดแปลงมาจากท่าทางธรรมชาติที่มนุษย์เราใช้ประกอบการพูดในชีวิตประจำวันเป็นการสื่อความหมายแทนคำพูดที่ชัดเจนและดัดแปลงให้สวยงามตามแบบนาฏศิลป์ไทย

๑. ส่วนนำ

- ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ศักราชภาพ ด้าน นาฏศิลป์
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง “ภาษาท่า”
- ชุด “ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย”

๒. พังมโนมติ

๓. แนวคิดสำคัญของการเรียนรู้

ภาษาท่าเป็นพื้นฐานสำคัญของนาฏศิลป์และการละคร เป็นการแสดงออกที่ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ของแต่ละคนหรือแสดงท่าทางตามบทเพลงและสามารถสื่อความหมายแทนคำพูดที่ชัดเจนและสวยงามตามแบบนาฏศิลป์ไทย

๔. สาระและกลุ่มประสบการณ์

๑. ความหมายของภาษาท่า
๒. ฝึกภาษาท่าสื่อความหมาย
 - แทนคำพูด ได้แก่ รับ ปฏิเสธ ฉัน เธอ ไป มา
 - แทนกิริยาอาการหรืออิริยาบถ ได้แก่ นั่ง ยืน เดิน นอน ไหว้ ร้องไห้
 - แสดงอารมณ์ภายใน ได้แก่ โกรธ ดีใจ เศร้า โศก อาย
๓. แสดงภาษาท่าตามความหมายของประโยค เช่น ฉันรักเธอ เรายกย่องคนดี เป็นต้น

๕. ตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการเรียนรู้

นักเรียนสามารถ

๑. อธิบายความหมายของภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยได้
๒. แสดงภาษาท่าสื่อความหมายแทนคำพูด แทนกิริยาอาการ และแสดงอารมณ์ภายใน ตามที่กำหนดได้ถูกต้อง
๓. เมื่อกำหนดประโยคให้ นักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้ถูกต้องตามความหมาย
๔. นำความรู้ที่ได้เรียนเรื่องภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยไปประยุกต์ใช้ได้
๕. ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้
๖. แสดงบทบาทตามเรื่องราวที่กำหนดได้

๖. สาระและกิจกรรมการเรียนรู้ (ดูแผนภูมิประกอบหน้า ๓๖)

ขั้นทำไม...WHY

๑. ชักชวน...สร้างประสบการณ์ที่มีความหมายส่วนตัว

- ให้นักเรียนแสดงท่าทางที่สื่อความหมายแทนการเคลื่อนไหว อารมณ์และแทนคำพูดที่ปฏิบัติกันอยู่ในชีวิตประจำวันให้ชัดเจนและสวยงาม ตามแบบนาฏศิลป์ไทยอย่างอิสระ

๒. ชักชวน...ไตร่ตรองวิเคราะห์ประสบการณ์

- นักเรียนที่ไม่ได้แสดงช่วยกันวิเคราะห์หลังจากที่ดูเพื่อนแสดงท่าทางแล้ว(๑๐ นาที)
- ครูสนทนากับนักเรียนว่าพื้นฐานการแสดงนาฏศิลป์นอกจากนาฏยศัพท์แล้ว ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ภาษาท่าที่เป็นการแสดงท่าทางในการสื่อความหมาย ให้ผู้ชม นาฏศิลป์เข้าใจง่าย
- นักเรียนทำใบงานที่ ๑ กิจกรรม “น้ำท่วมปาก”

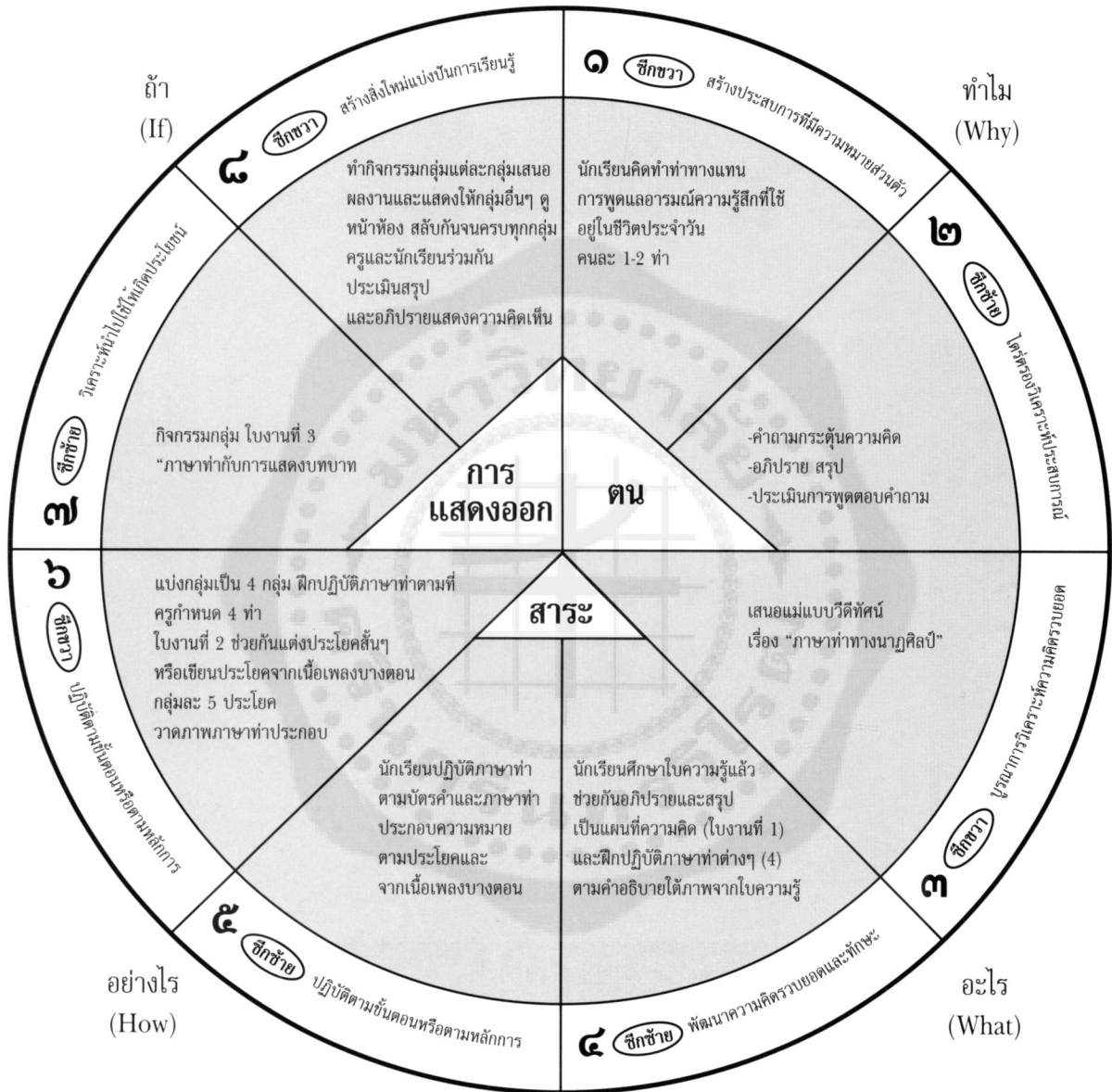
ขั้นอะไร...WHAT

๓. ชักชวน...บูรณาการที่สะท้อนการวิเคราะห์ไปสู่ความคิดรวบยอด

- นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง “ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย” และการแสดงลิเกที่มีบทเศร้า บทโกรธ (๑๐ นาที)
- ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า ภาษาท่าช่วยสื่อความหมายในการแสดงนาฏศิลป์ไทย เช่น โขน ละคร โดยผู้แสดง จะแสดงท่าทางตามบทบาทของตัวละคร หรือบทบาทย์ บทเจรจาเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจ ได้อย่างสวยงามตามแบบนาฏศิลป์ไทย

๔. ชิกซ้าย...พัฒนาความคิดรวบยอดและทักษะ

- แจกใบความรู้ให้นักเรียนศึกษาแล้วช่วยกันสรุปและอภิปราย (ใบความรู้ที่ ๑)
- นักเรียนฝึกปฏิบัติภาษาท่าทางตามคำอธิบายประกอบรูปภาพจาก (ใบความรู้ตัวอย่างภาษาท่าทางนาฏศิลป์)
- นักเรียนฝึกปฏิบัติเองเป็นการบ้าน นักเรียนทำกิจกรรมประเมินตนเอง

แผนภูมิสาระและกิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นอย่างไร...HOW

๕. ชีกซ่าย...ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือหลักการ

• ครูนำบัตรคำภาษาทำติดบนกระดานดำให้นักเรียนปฏิบัติภาษาทำตามบัตรคำนั้นๆ พร้อมกันทุกคน (ทดสอบการปฏิบัติภาษาทำทางนาฏศิลป์)

• ครูกำหนดประโยคให้นักเรียนฝึกภาษาทำตามความหมาย เช่น เขียวชิวะท่านเขียว

ฉันรักแม่ เราทั้งหลาย ไม่มีใครอยู่ ทุกคนไปที่สนาม เท็ดทูนชาติไว้ ฯลฯ

นักเรียนฝึกปฏิบัติตามที่ครูสาธิต

• ฝึกแสดงสีหน้าตามอารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

ครูยกตัวอย่างความหมายของเพลงที่เรียนมาแล้ว และให้นักเรียนแสดงท่าประกอบตามเนื้อเพลง บางตอน ได้แก่

- ขออวยชัย

- แม่นี้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง

- ช่วยนึกถึงความเป็นไทย

- รักเมืองไทยชาติไทย

• (ทำใบงานที่๒) “ลองแต่ง.../...ลองคิด ประดิษฐ์ทำทางแทนการพูด”

๖. ชีกขวา...การปฏิบัติให้เข้ากับหลักการ

• ให้นักเรียนจับคู่หันหน้าเข้าหากัน แสดงสีหน้าตามความรู้สึก ดังนี้ โกรธ ยิ้ม เศร้า วิดกกังวลนักเรียนร่วมกันประเมินผลงานของเพื่อน และคัดเลือกกลุ่มที่ปฏิบัติกิจกรรมสวมบทบาทได้ดี ออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน

WHAT...IF

๗. ชีกซ่าย...การวิเคราะห์การนำไปใช้ที่สอดคล้องที่เป็นประโยชน์

• แบ่งนักเรียนออกเป็น ๔ กลุ่มๆ ละ ๔ คน ทำกิจกรรมกลุ่ม

• นักเรียนปฏิบัติงานตามใบงานที่ ๓ (ภาษาทำกับการแสดงบทบาท)

๘. ชีกขวา...การสร้างวันใหม่ การแบ่งปันความรู้

• นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ ที่ละกลุ่มโดยการจับฉลากเรียงลำดับก่อนหลัง

• ครูและนักเรียนร่วมกันสังเกตผลงานพฤติกรรมการแสดงบทบาท (แบบสังเกตการปฏิบัติ)

• นักเรียนร่วมกันอภิปรายและติ- ชม ผลงานของแต่ละกลุ่ม

• ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะภาษาทำต่างๆ โดยการซักถามนักเรียนถึงการนำภาษาทำไปใช้ในการแสดงต่างๆ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจได้นั้นจะต้องรู้จักนำทำทางจากธรรมชาติมาประดิษฐ์ดัดแปลง ให้สวยงามและเหมาะสม

• ทำแบบทดสอบหลังเรียน

๗. แบบประเมิน

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการ	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
นักเรียนสามารถ ๑.อธิบายความหมายของภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทยได้	๑.คำตอบ	๑.คำถามกระตุ้นความคิด	- ต่อนักเรียน - ผลการปฏิบัติ กิจกรรม
๒.แสดงภาษาท่าสื่อความหมาย แทนคำพูด กิริยาอาการและ อารมณ์ภายในที่กำหนดได้ ถูกต้อง	๒.ปฏิบัติ	๒.แบบสังเกตการปฏิบัติ ภาษาท่า -แบบประเมินพฤติ- กรรมการสังเกต การปฏิบัติภาษาท่า	
๓.คิดท่าทางประกอบความหมาย ของประโยคได้	๓.ตรวจใบงาน	ใบงานที่ ๑	
๔.นำความรู้ที่ได้เรียนภาษาท่า ทางนาฏศิลป์ไทยไป ประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม	๔.สังเกตขณะ นักเรียน ปฏิบัติกิจกรรม	๔.แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติ	
๕.ประเมินผลงานของผู้อื่นได้ อย่างมีหลักเกณฑ์	๕.สังเกตการปฏิบัติ ภาษาท่าประกอบ ประโยค ความหมาย	๕.แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติ	
๖.สามารถเขียนแผนที่ความคิด ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ได้	๖.ตรวจจากใบงาน	๖.ใบงานที่ ๑ แผนที่ความ คิดกิจกรรมน้ำท่วมปาก	

สื่อการเรียนการสอน

๑. ใบความรู้เรื่อง ภาษาท่า
๒. รูปภาพและการบรรยายตัวอย่างภาษาท่าทางนาฏศิลป์
๓. บัตรคำ
๔. ใบงาน
๕. วีดิทัศน์

ใบความรู้ที่ ๑

ภาษาท่าและภาษาทางนาฏศิลป์

ภาษาท่า หมายถึง กิริยาอาการที่ผู้กระทำนั้นใช้เป็นสื่อให้ผู้ดูทราบว่าคุณลักษณะท่าจะไร้อยู่หรือถ้าเราจะย้อนนึกดูได้ว่า เราใช้ภาษาท่านี้อยู่ทุกวัน กิริยาท่าทางของคนเราย่อมมีความหมายอยู่ในตัว เป็นต้นว่าเมื่อมีใครนำสิ่งของมาให้เรา เราพยักหน้า ผู้ให้ย่อมทราบได้ว่าเราต้องการแต่ถ้าเราสั่นศีรษะ ก็แปลว่า เราไม่ต้องการ ถ้าเรากวักมือก็แปลว่าเราให้นำสิ่งของนั้นมาให้เราภาษาท่าเหล่านี้เป็นภาษาท่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ภาษาท่าที่สำคัญที่ใช้กันในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความงดงาม ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้งยังบ่งบอกให้ทราบถึงอารมณ์ กิริยาอาการที่แสดงออก ก็คือ ภาษาท่าทางนาฏศิลป์

ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ หรือท่าเต้นท่ารำในศิลปะการแสดง โขน ละคร ฟ้อนรำนั้น เท่ากับเป็นภาษาพูด โดยที่ไม่ต้องเปล่งเสียงออกมา แต่อาศัยอวัยวะส่วนอื่นแสดงออกมาเป็นภาษาท่า ซึ่งถ้าจะให้สามารถเข้าใจและชื่นชมในศิลปะท่าทางนาฏศิลป์ได้ดี ต้องมีความเข้าใจในเรื่องภาษาท่าทางต่างๆ ที่ตัวแสดง แสดงออกมาเป็นสื่อ เช่น รับ ปฏิเสธ ตีใจ เสียใจ โกรธ เป็นต้น

ภาษาท่าทางนาฏศิลป์นั้นดัดแปลงมาจากท่าทางตามธรรมชาติให้วิจิตรงดงามกว่าท่าธรรมดาเน้นความสวยงาม ความเป็นสง่า ฯลฯ โดยอาศัยศีรษะ ใบหน้า มือ แขน ขา เท้า ลำตัว โดยให้สอดคล้องกับเนื้อร้อง ทำนองและจังหวะ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทางนาฏศิลป์ก็จะทำให้ชมศิลปะการแสดง โขน หรือละคร ได้มีความสุข สนุกสนานยิ่งขึ้น

กิริยาท่าทางต่างๆ ที่แสดงออกมาเป็นภาษาดังกล่าว อาจจำแนกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

๑. ใช้แทนคำพูด เช่น รับ ปฏิเสธ สั่ง เรียก
๒. เป็นกิริยาอาการหรืออิริยาบถ เช่น ยืน เดิน นั่ง นอน เคารพ และการกระทำอื่นๆ
๓. แสดงถึงอารมณ์ภายใน เช่น ตีใจ เสียใจ โศกเศร้า รำเร็ง รัก โกรธ เป็นต้น

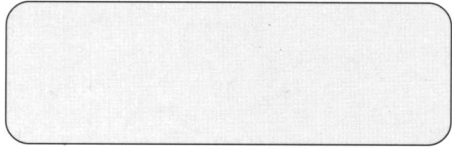
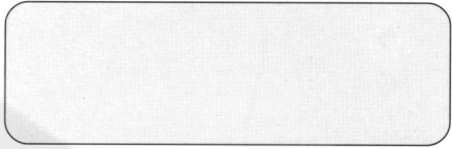
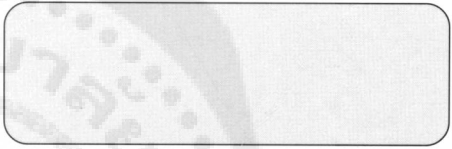

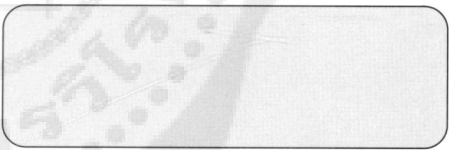

(เรณู โกศินานนท์. รำไทย, กรุงเทพฯ, ๒๕๓๕)

ใบงานที่ ๑

ลองแต่ง.../....ลองคิด ประดิษฐ์ทำทางแทนการพูด”

คำสั่ง : ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคที่มีความหมาย หรือเขียนประโยคจากเนื้อเพลงบางตอนจากที่เคยเรียนมา
๕ ประโยค พร้อมทั้งวาดภาพประกอบทำทางที่แสดงความหมายตามประโยค และระบายสีให้สวยงาม

ประโยค	ภาพประกอบ
๑.....	๑
๒.....	๒
๓.....	๓
๔.....	๔
๕.....	๕

สมาชิกกลุ่ม.....

๑.....

๔.....

๒.....

๕.....

๓.....

๖.....

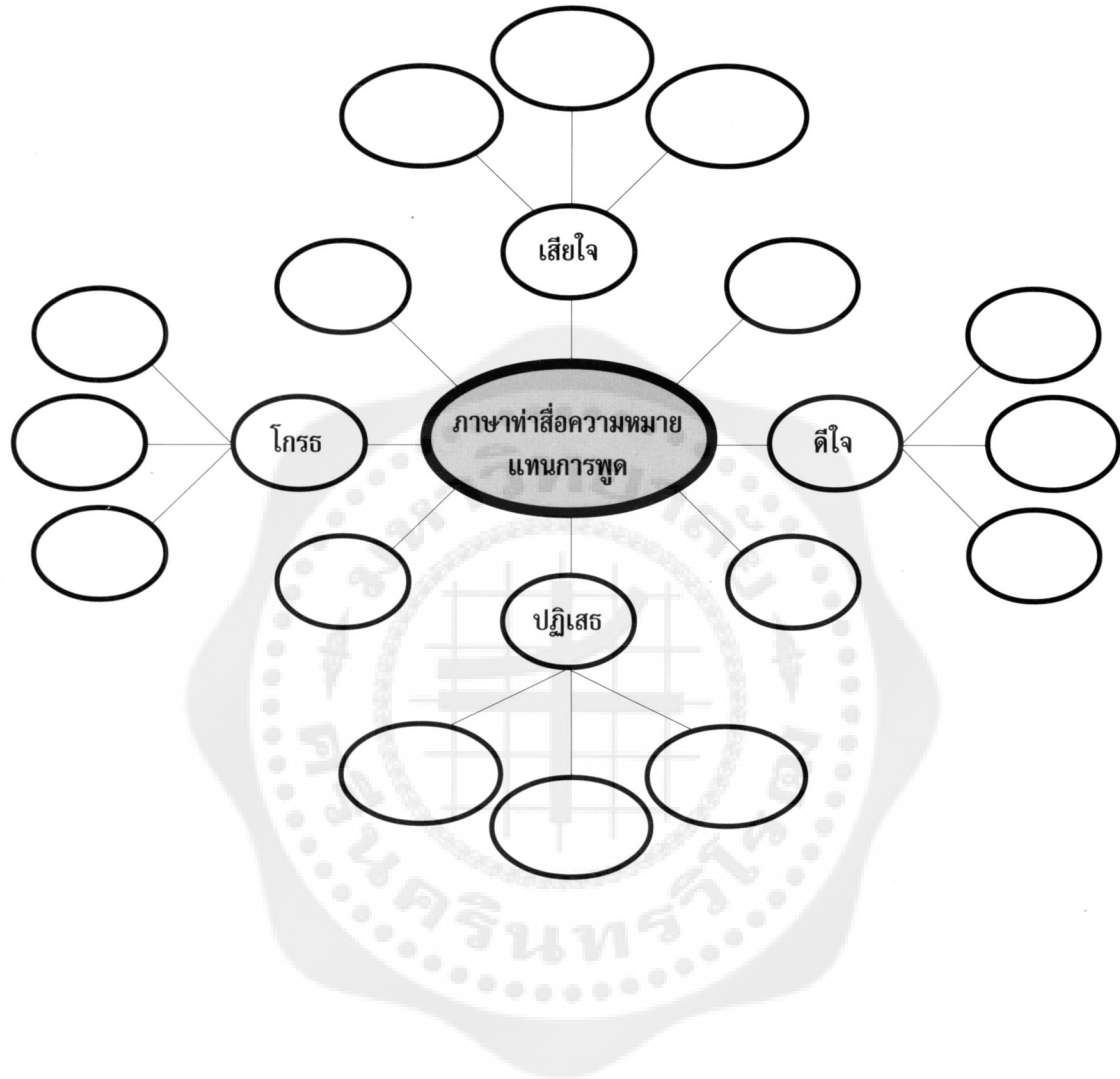
คะแนนเต็ม ๒๐ ได้.....คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ใบงาน

กิจกรรม “ น้ำท่วมปาก ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนทำแทนการพูด ความรู้สึกและอารมณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นแผนที่ความคิด โดยอิสระ กำหนดเวลา ๑๕ นาที

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ไม่มีงานใดๆ เกิดขึ้นและสำเร็จได้ด้วยคนกลุ่มเดียว ฝ่ายเดียว การเรียนการสอน การแสดงโขนก็เช่นกันได้รับความกรุณาส่งเสริมสนับสนุนอย่างดียิ่งกล่าวคือ

โรงเรียน ผู้อำนวยการอาจารย์ใหญ่ทุกท่านทุกวาระตลอดจนผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนการเรียนการสอนด้วยดีอาจารย์ทุกท่านต่างสละเวลาช่วยควบคุมดูแลนักเรียนทุกครั้งที่มีการซ้อมระหว่างปิดภาคเรียนและในช่วงการแสดงจริง ลำพังอาจารย์ผู้ฝึกสอนในหมวดดนตรีนาฏศิลป์ คงจะทำงานยิ่งใหญ่นานนี้ไม่ได้ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านต่างรักเอาใจใส่ดูแลให้กำลังใจนักแสดงน้อยๆ ของเราตลอดมา

สมาคมผู้ปกครองและครูฯ ตลอดจนคณะกรรมการทุกยุคทุกสมัยให้การสนับสนุนด้านงบประมาณการจัดงาน และงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นด้านการประชาสัมพันธ์ การบันทึกเทปโทรทัศน์ การเผยแพร่ภาพ ทางสถานีโทรทัศน์ การรักษาพยาบาล สุนัขบัตรโขน อาหาร น้ำดื่ม นักแสดง ตลอดทั้งงานการแสดงโขนของ โรงเรียนถือเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่งของสมาคมที่มีส่วนพัฒนาการศึกษาของนักเรียนตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมา

คณะผู้ทำงานโดยตรง

การแสดงโขน นอกจากตัวนักแสดง ก็คือนักเรียนรุ่นจิ๋วของเราแล้ว ส่วนประกอบที่จะส่งเสริมให้ “โขน” ดุติคุณเด่นเริ่มตั้งแต่ คณะครูผู้ฝึกซ้อมที่ตั้งใจ อดทน ฝึกซ้อมลูกศิษย์ คณะนักดนตรี นักร้อง นักพากย์

ที่บรรเลง ขับร้อง พากย์ อย่างไพเราะเพราะพริ้ง เครื่องแต่งกาย สวยงาม แต่ยุ่งยากซับซ้อนในแต่ละชุดประกอบชิ้นส่วนไม่ต่ำกว่า ๓๐ รายการ การแต่งกายนี้ต้องใช้ผู้ชำนาญการด้านนี้โดยตรง ตลอดไปถึงเจ้าหน้าที่ฉาก แสงเสียง เทคนิคพิเศษต่างๆ บนเวที จึงทำให้เราได้ชมการแสดงโขนในแต่ละครั้งที่สมบูรณ์แบบแล้วนำภาพเหล่านั้นไปตัดต่อเผยแพร่ทางโทรทัศน์เป็นที่รู้จักได้ชมกันเป็นประจำทุกปี จนปรากฏชื่อเสียงว่า “โขนเด็ก” ต้องเป็นโขนของโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายประถม)

ในส่วนตัวของนักเรียนที่เรียนโขนนั้น นอกจากจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการได้มีโอกาสได้แสดงจริงบนเวทีแล้ว สำหรับนักเรียนที่มีความถนัดเป็นพิเศษทางด้านนี้ ฝ่ายกิจการนักเรียนของโรงเรียนก็ได้ส่งเสริมให้พวกเขาได้แสดงออกถึงความสามารถด้านนี้มาโดยตลอด บางครั้งพวกเขาถือเป็น “โขนทีมชาติ” เลยทีเดียว เช่นจากการได้เข้าร่วมการแสดงโขนนานาชาติในงานมหกรรมรามายณะเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ครอบ ๕๐ ปี แห่งการครองราชย์ ซึ่งจัดร่วมกับนานาชาติทั่วโลกที่มีการแสดงรามเกียรติ์ การได้เผยแพร่วัฒนธรรมด้านการแสดงโขนยังต่างประเทศ เช่น การประชุมเด็กนานาชาติที่ประเทศบัลแกเรีย ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน การได้แสดงในนามของประเทศไทยเป็นครั้งคราวที่จัดขึ้น เช่น การประชุมที่การท่องเที่ยวนานาชาติ “PATA 96” การประชุม ONNA 2001 คณะผู้จัดงานก็เลือกการแสดงโขนของโรงเรียนสาธิตฯ เป็นการแสดงในวันปิดการประชุม ซึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับพวกเขา คือความภาคภูมิใจในความเป็นไทยที่นับวันจะหาได้ยากยิ่งเพราะพวกเขาอยู่ท่ามกลางความเจริญของวัตถุ ความก้าวหน้าทางวิทยาการในกระแสโลกาภิวัตน์ที่นับวันจะกลืนความเป็น “คนไทย” ให้กลายเป็น “สากล” มากขึ้นทุกวัน

ในส่วนของอาจารย์ผู้ฝึกซ้อมนั้น นอกจากความภูมิใจที่ได้เห็นลูกศิษย์ของตนประสบความสำเร็จ

ตามความสามารถของแต่ละคนแล้ว ยังรู้สึกภูมิใจและซาบซึ้งใจเมื่อนักเรียนมาเยี่ยมโรงเรียน บางครั้งเราลืมชื่อของพวกเขาไป เขากลับตอบว่า “ผมคนที่แสดงเป็นชามภูวราชปีนี้ไงครับ” หรือ “อาจารย์ครับช่วยทบทวนท่าโขนให้ผมหน่อย ผมจะไปสอบAFS” สิ่งต่างๆ เล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้เป็นความภูมิใจอันยิ่งใหญ่ ไม่น้อยไปกว่าการที่ได้มีส่วนร่วมอนุรักษ์ศิลปการแสดงนี้ให้อยู่คู่ชาติไทย

ในส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งคือบุคคลที่ให้การสนับสนุนการแสดง “โขนรุ่นจิ๋ว” มาตลอด โดยเฉพาะท่านอาจารย์ประพนธ์ สุขคนชาติ ผู้ประพันธ์บทและกำกับการแสดงทุกครั้งที่ยังจัดการแสดง อาจารย์สมโภชน์ ฉายะเกษตริณ อาจารย์ศิริพันธุ์ อัญญาวัชระ อาจารย์ใบศรี แสงอนันต์ฯลฯ อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการแสดงโขน

เสียงแห่งความภูมิใจ

เรื่องที่ภูมิใจคือ การได้มีส่วนร่วมในการจัดให้สถาบันอุดมศึกษา ส่วนภูมิภาค เป็นศูนย์วัฒนธรรมของท้องถิ่น และเมื่อมาอยู่โรงเรียนประถมสาธิตก็ได้ รื้อฟื้น จัดให้มีการสอนโขนในชั้นประถมจนเด็กสามารถออกโรงได้ แต่จุดมุ่งหมายใหญ่คือการ ปลูกฝังความรัก ความคุ้นเคยในศิลปะด้านนี้

ศ.ดร. อารี สัมหลวี

“ข้อคิดบางประการ”

หนังสือที่ระลึก วันรวมน้ำใจ แต่ ศ.ดร. อารี สัมหลวี

สถาบันการศึกษาด้านนาฏศิลป์ทุกระดับมักจะพัฒนาการเรียนการสอนนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและค่านิยมในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าอารยธรรมตะวันตกมีอิทธิพลต่อแนวความคิดของเยาวชนไทยมาก เยาวชนไทยมักไม่ค่อยสนใจในศิลปวัฒนธรรมเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งนาฏศิลป์ไทยเห็นการดูโขนละคร เป็นสิ่งล้ำสมัยและหันไปนิยมคอนเสิร์ตซึ่งเป็นสิ่งทันสมัยที่แพร่หลายอยู่ในปัจจุบันผู้บรรยายท่านหนึ่งยกตัวอย่างว่าแม้แต่เด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรยังเกิดความเข้าใจผิดต่อคำจำกัดความของการละเล่นพื้นเมืองภาคกลาง (กรุงเทพฯ) ว่าหมายถึงคอนเสิร์ต ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นผลให้เกิดแนวความคิดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนาฏศิลป์ไทยเพื่อนำมาจิตใจเยาวชนให้มาสนใจและเห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยมากขึ้น เช่น โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริงมากกว่าตามแผนการสอน เป็นการพัฒนาหลักสูตรเหมาะสมกับเพศ วัยและความสนใจของเด็ก

ม.ล. วัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์

นาฏศิลป์ไทย

เฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี

ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๓ รอบ

การแสดงประจำปี เป็นการฝึกฝนและสอนเด็กๆ ทั้งในทางตรงและในทางอ้อมให้รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม มีมานะ มีความพยายาม และมีความอดทนเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น การฝึกซ้อม การแต่งตัว การแต่งหน้า และทำผมซึ่งต้องใช้เวลามากนั้น สวนทางกับลักษณะของเด็กทั่วไปที่ต้องช่นและอยู่เฉยไม่ได้ แต่เพื่อการแสดงเด็กๆ ต้องรู้จักอดทนและต้องมีวินัยอีกด้วย ในทางอ้อม เด็กๆ รู้สึกตื่นเต้น ดีใจ และภูมิใจ ที่ได้แสดงบนเวทีอันยิ่งใหญ่ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นโรงละครแห่งชาติในอดีต หรือศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ ในปัจจุบันการแสดงต่อหน้าผู้ชมมากมาย สร้างความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กอย่างหาที่เปรียบไม่ได้

นอกจากนี้แล้วเด็กๆ ยังเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ที่ได้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและต้องรู้จักประสานงานกันเพื่อความสำเร็จของการแสดง ใครจะมาช้ามาสาย ใครจะแตกแถวหรือไม่ตั้งใจย่อมจะมีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างประจักษ์ การสร้างจิตสำนึกเพื่อบรรลุเป้าหมายของส่วนรวมนี้มีคุณค่าอันอนันต์สำหรับสังคมไทย ในระยะ

หลังนี้เข้าใจว่าโรงเรียนได้ให้นักเรียนฝึกการแสดงจริงเป็นเหมือนภาคปฏิบัติ ดิฉันเชื่อว่าเป็นวิธีการที่ดีมาก เพราะช่วยให้เด็กๆ เห็นความสำคัญของการเรียน ในวิชานาฏศิลป์และให้ถือว่าการแสดงซึ่งมีภาคปฏิบัติรองรับ

ดร.จรี วิจิตรวาทการ

“ข้อคิดเกี่ยวกับการแสดงประจำปี ของโรงเรียนสาธิต ประสานมิตร”

สุจิตร์ โชน หนุมานชาญศักดิ์

น้ำตาคลอด้วยความปลื้มใจที่เห็นลูกกล้าแสดงออก และสามารถแสดงออกร่วมกับเพื่อนๆ ได้อย่างกลมกลืน ละลานตาไปหมดจนแทบจำไม่ได้ว่าลูกเราคนไหนผมไม่ได้หลงใหลในตัวลูกอะไรมากมาย

เพียงแต่กิจกรรมนี้ เป็นพื้นฐานของการปลูกฝังให้ลูกกล้าแสดงออก และสามารถร่วมงานกับคนอื่นๆ ได้ อยู่ในความควบคุมฝึกซ้อมของครูบาอาจารย์ได้ ตรงนี้ต่างหากที่ผมเชื่อว่าเป็นบททดสอบที่ดีมีคุณค่า

ลูกผมเรียนที่นี่หลายปีแล้ว ยังเต็มอกเต็มใจและตื่นเต้นเสมอที่จะให้ลูกได้ขึ้นเวทีแสดง เพราะแต่ละครั้งที่ขึ้นเวที ก็คือการเพิ่มประสบการณ์ที่ดี อันจะส่งผลดีต่อลูกในอนาคต

ผมไม่ได้หมายความว่า จะส่งเสริมลูกให้เป็นนักแสดงแต่การได้แสดงออกผมเชื่อว่าทำให้ลูกผมมีความกล้า มีความเชื่อมั่น มีสุขภาพจิตที่ดีความพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับผู้คนในสังคมที่หลากหลายไปทุกประการ

นิเวศน์ กันไทยราษฎร์

“ลูกหลานของเราได้อะไรจากกิจกรรมนี้”

สุจิตร์ โชน หนุมานชาญศักดิ์

กิจกรรมการแสดงโขน และการแสดงประกอบชุดต่างๆ ของโรงเรียนประถมนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเสริมสร้างความสามารถและจริยธรรมให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีเพราะผู้ร่วมกิจกรรมจะตั้งฝึกหัดการควบคุมกาย วาจา ใจ ให้อยู่ในขอบเขตที่ตั้งาม ไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น ทั้งสามารถสร้างประโยชน์แก่ตนเอง หมั่น และสังคมได้นอกจากนี้ นักเรียนยังต้องมีความขยันตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายตกลงกัน

เด็กๆ ทุกคนจะต้องอดทนต่อการรอคอย อดทนต่อการฝึกซ้อมซ้ำแล้วซ้ำอีกจนจำทำได้ดีคล่องแคล่ว ทั้งยังต้องขยันจำบทหรือเนื้อเพลงให้แม่นยำต้องตั้งใจฟังคำสอนของครูอาจารย์ผู้ฝึกซ้อม เพื่อความสวยงามและพร้อมเพรียงของผู้ร่วมแสดงในคณะ

การแสดงโขนและชุดแสดงประกอบอื่นๆ นอกจากจะสร้างความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเองแล้ว ยังเป็นการสนองตอบความต้องการของเด็กที่อยากรู้ อยากรู้อะไร อยากรู้ โยงช่วย อีกด้วย

พรจันทร์ จันทวิมล

“โขนอุปกรณ์การสอบคุณธรรม จริยธรรม แผนใหม่”

สุจิตร์ โขน ศีกวิรุญจำบัง

ผู้ปกครอง นับเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมการเรียนของเด็กๆ การที่โรงเรียนคิดริเริ่มจัดการเรียนการสอนในรูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยให้เด็กมีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถในด้านดนตรีและนาฏศิลป์หากท่านผู้ปกครองไม่เข้าใจนโยบายและไม่เห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้คงทำให้การส่งเสริมการเรียนการสอนแบบนี้เป็นไปด้วยความยากลำบากและก็คงทำให้บุตรหลานท่านได้ได้รับการพัฒนาในตัวของเขาไปในทางที่พึงปรารถนา แต่ถ้าท่านผู้ปกครองสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้จัดกิจกรรมแบบนี้มีประโยชน์ต่อบุตรหลานและตัวท่านท่านผู้ปกครองได้เห็นแววความสามารถของเด็กๆ เห็นความสุข ตื่นเต้นและความสุขที่เด็กได้รับ ซึ่งถ้าลูกหลานของท่านได้พัฒนาไปในทางที่ปรารถนา ตัวท่านเองไข่มุขที่มีความสุขและความปลาบปลื้มปิติในครั้งนี้

ดร. สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์

“การจัดการแสดงของนักเรียน : วิสัยทัศน์อันกว้างไกล”

สุจิตร์ โขน ศีกุมภกรรม (ภาค ๑)

ศิลปวัฒนธรรมที่ตกทอดสืบต่อกันมาก็เนื่องมาจากเยาวชนในแต่ละรุ่นนี้แหละเป็นตัวเชื่อมที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งนักเรียนสาธิตทุกคนควรจะมีใจในตัวเองว่าเราเป็นคนไทยและเป็นกำลังส่วนหนึ่งที่มีส่วนช่วยอนุรักษ์สืบต่อศิลปธรรมของชาติเราเอง และภูมิใจที่เกิดมาเป็นคนไทย

วินัย พันธรัักษ์

“ปีส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย”

สุจิตร์ ทนุมานชาญศักดิ์ดา

โขนเป็นศิลปะของไทยแขนงหนึ่งที่มีคุณสมบัติสมบูรณ์มากที่สุด ทั้งท่ารำ การขับร้อง การแต่งกาย เนื้อเรื่องที่เป็นคติสอนใจและที่สำคัญคือ มีตอนที่ต้องใช้ผู้แสดงจำนวนมาก ทั้งยักษ์ และลิง ที่เด็กในวัยเรียนสามารถแสดงได้อย่างสมบทบาท สนุกทั้งผู้แสดงและผู้ชม

แนวทางการแสดงที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องให้นักเรียนทั้งโรงเรียนได้แสดง ปัจจุบันโรงเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๐ คนเพราะฉะนั้นการแสดงของโรงเรียนประถมนสาธิต มศว ประสานมิตรจึงเป็นการแสดงบนเวทีที่มีผู้แสดงมากที่สุดเท่าที่หลักฐานปรากฏอยู่

ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี

“งานแถลงการแสดงโขนประจำปี ๒๕๓๐”

สุจิตร์ โขน รามาวตาร

การแสดงโขนของนักเรียนครั้งนี้นับเป็นปีที่สามที่ได้จัดแสดงติดต่อกันมา และทุกครั้งได้รับคำชมเชยจากผู้ชมเป็นจำนวนมากทำให้นักเรียนและผู้ฝึกสอนมีกำลังใจที่จะจัดแสดงในครั้งต่อไปอีก

ความสำเร็จในครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายเช่น

นักเรียน ได้เสียสละความสนุกสนานตัวระหว่างหยุดเทอมตลอด เดือนตุลาคมมาฝึกซ้อมการแสดงที่โรงเรียน ท่านอาจารย์ที่โรงเรียน อาจารย์จากมหาวิทยาลัยและท่านอาจารย์พิเศษจากกรมศิลปากร ได้ช่วยกันฝึกสอนนักเรียนโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย

ท่านผู้ชม ที่ได้ให้ความสนใจ ให้กำลังใจสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในครั้งนี้อย่างยิ่งขึ้น ท่านผู้ชม ได้มีส่วนร่วมให้เยาวชนของชาติได้รู้คุณค่าชื่นชมและรักษาศิลปวัฒนธรรมประจำชาติไว้ให้ยืนยงตลอดไป

ม.ร.ว. สุชาติจันทร์ ประวิตร

“งานแถลงการแสดงโขนประจำปี ๒๕๒๗”

สุจิตร์ โขน ทหารเอกอาสา

นับว่าเป็นกิจกรรมปีที่๕ ของการแสดงโขนที่ได้มีติดต่อกันมาซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี นักเรียนจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ มีความภาคภูมิใจ ในสถาบันของตนเองเป็นการสร้างความสามัคคีให้เกิดในหมู่คณะ ให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบ ในหน้าที่มีความอดทน อีกทั้งยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนด้วย

พิเศษ บูรณะสมบัติ

“งานแถลงการแสดงโขนประจำปี ๒๕๒๔”

สุจิตร์ โขน ศรพรทมาสตรี

สาธิตกอบกู้วัฒนธรรมของชาติ

การแสดงโขน เป็นวัฒนธรรมไทยที่มีมานานหลายชั่วอายุคน แต่ในปัจจุบันการแสดงโขนหาชมได้ยากมาก เพราะคนไทยส่วนมากได้หันไปชมชอบวัฒนธรรมต่างชาติเลยไม่ค่อยจะมีใครเล็งเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทยที่กำลังจะสูญหายไป แต่ในขณะที่หลายคนกำลังมัวเมาอยู่กับวัฒนธรรมต่างชาติ โรงเรียนของเรากลับเล็งเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทย จึงได้จัดการแสดงโขนประจำปีขึ้นทุกปี ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการช่วยกอบกู้วัฒนธรรมของชาติให้ดำรงสืบต่อไปและยังช่วยส่งเสริมเด็กไทยของเราให้กลับมาช่วยกันอนุรักษ์ของไทยและนิยมของไทย บรรพบุรุษของเราคงจะดีใจมาก ถ้าเราทุกคนช่วยกันอนุรักษ์ศิลปะของไทยให้ดำรงสืบต่อไปได้ ให้สมกับที่พวกเขาได้ช่วยสร้างสมจนเป็นมรดกตกทอดมาให้เราได้ชื่นชมอยู่ทุกวันนี้

ด.ช.สุภวัช ธีรภัทรสกุล

“สาธิตกอบกู้วัฒนธรรมของชาติ”

สุจิตร์ โขน หนุมานชาญศักดิ์ (ภาคที่ ๒)

ในการแสดงประจำปีในทุกๆ ปี ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นและความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วม ในการทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการแสดงโขน ซึ่งมันก็ประโยชน์ต่อผมด้วย ทำให้ผมมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นและได้รับศิลปวัฒนธรรมที่ดีของไทยคือโขนนั่นเอง แม้ในเวลาแสดงผมอาจจะทำผิดพลาด ไปบ้างไม่มากนักน้อย ผมก็มีความภูมิใจที่ได้แสดงความสามารถในการเล่นเป็นตัวยักษ์ให้คนอื่นได้เห็น แม้จะได้เป็นแค่เสนายักษ์ ไม่ได้เป็นตัวเอกอย่างทศกัณฐ์ก็ตาม

ด.ช. ถาวร โรจน์ศิริประภา

“นานาความคิด”

สุจิตร์ โขน มณฑาทิพย์

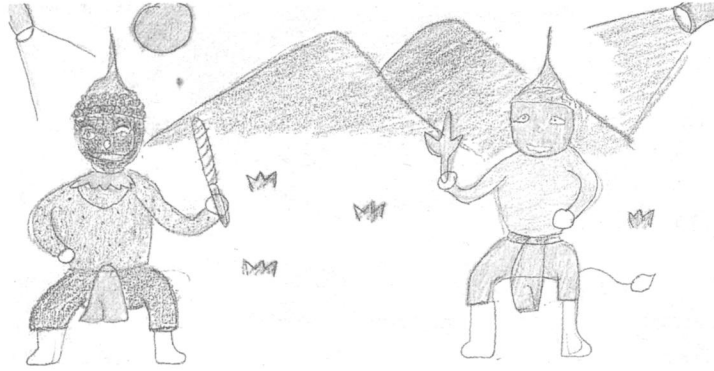
ในทุกทุกปีโรงเรียนของฉันจะมีการแสดงประจำปี ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชานาฏศิลป์ก็จะฝึกซ้อมนักเรียนให้ไปแสดงทุกคน ในการแสดงแต่ละครั้ง จะมีการแสดงโขนซึ่งนักเรียนชายชั้น ป. ๔-๖ จะเป็นผู้แสดง ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ ก็จะแสดงชุดรีวี่ว้าง รำไทยบ้าง และมีการแสดงดนตรีอีกด้วย

ในปีนี้นั้นได้แสดงโขนตอนศึกอินทรชิต ภาคที่ ๑ และอาจารย์ที่สอนนาฏศิลป์ได้คัดเลือกฉันให้เป็นตัวเอกแสดงเป็นอินทรชิตอาจารย์จะแบ่งเป็น ๔ ตัว ตัวที่ ๑ จะเป็นอินทรชิตตอนเด็กที่ทำพิธีขอของวิเศษ ตัวที่ ๒ จะเป็นอินทรชิตตอนเด็กที่รบกับพระอินทร์แล้วชนะ ตัวที่ ๓ เป็นตัวที่ฉันแสดงเป็นอินทรชิตตอนโต ตอนนำทัพไปรบกับพระลักษมณ์ ตัวที่ ๔ เป็นตอนที่ทัพของอินทรชิตกับทัพของพระลักษมณ์รบกัน ในการที่ฉันได้รับเลือกเป็นตัวเอกในครั้งนี้ ฉันรู้สึกดีใจและภูมิใจมากที่ได้รับเลือก ฉันคิดว่าฉันจะต้องทำหน้าที่ของฉันให้ดีที่สุด และถึงแม้ว่าตอนเช้าช่วงโฮมรูมกับตอนเย็นหลังเลิกเรียนฉันจะต้องซ้อมโขนก็ตาม ฉันก็ตั้งใจเรียนเพื่อจะได้ทำให้ผลการเรียนไม่ตก เพราะถ้าผลการเรียนตก คนเขาจะโทษกันว่าฉันไปซ้อมโขนแล้วไม่ตั้งใจเรียนหนังสือ ซึ่งอาจจะกระทบต่ออาจารย์ที่สอนนาฏศิลป์ได้

การแสดงประจำปีนี้ ฉันคิดว่าฉันจะต้องแสดงให้ดีที่สุด และปีนี้ก็เป็นปีสุดท้ายที่ฉันได้แสดงงานประจำปีในโรงเรียนนี้ เพราะในหน้าฉันจะไปเรียนต่อ ม. ๑ ที่สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ฉันจึงต้องตั้งใจจะทำให้ดีที่สุดให้สมกับที่รุ่นพี่ได้แสดงมาแล้วจนเป็นที่ยอมรับแล้วว่าโขนโรงเรียนสาธิตของฉันนั้น “จิว” แต่ “แจ้ว” ครับ

สุจิตร์ โขน ๒๕๔๐

..ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการแสดงโขนดีมากเพราะรักษาวัฒนธรรมไทยที่มีมาแต่โบราณกาล และได้รับการแสดง การแสดงโขนยังเป็นการออกกำลังกายทางอ้อมและชุดโขนก็มีสีสันสวยสดใสไฟก็สวยครับ โขนเป็นการแสดงที่สนุก ได้ฝึกระเบียบความพร้อมเพรียงในการแสดง การย่อเท้าลงพร้อมเพรียง การแสดงก็ไม่ยากครับเพียงตั้งใจ ฝึกฝนและมีความสามัคคี การแสดงโขนหาดูได้ยาก ก็มีแต่งานใหญ่ๆ แต่โรงเรียนเราก็มีการแสดงโขนครับ

คำกลอนของโขนก็มีหลายตอนมาก การเป็นตัวละครต่างๆ เช่น ลิง ยักษ์ พระราม พระลักษมณ์ ทศกัณฐ์ ฯลฯ การเป็นตัวละครก็ต้องรำ หรือ รบ คนละอย่างกัน และมีความสง่า แต่ละตัวก็ต้องมีอาวุธต่างๆ กัน ข้าพเจ้าคิดว่าการแสดงโขนปีนี้ เป็นตอนที่สนุก มีการสู้รบลิงกับยักษ์ แต่งตัวปีนี้ ชุดหนัก เคียงก็หนัก และมีเครื่องประดับที่สวยงามเจิดจ้า การแต่งชุดก็ซับซ้อน แต่งเสร็จแล้วดูมีสง่า โขนก็เป็นวัฒนธรรมไทยที่สวยงาม...

สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ด.ช. ภูริภัทร รัตนคูสกุล ป. ๖/๓

ผมชื่อ ด.ช. ภูริภัทร ผมแสดงโขนไม่เก่งและผมก็จำทำไม่ค่อยได้ แต่ผมก็จะพยายามแสดงให้ดีที่สุดกว่าจะ ได้แสดงโขน ๑ ครั้ง พวกผมต้องใช้เวลาในการซ้อมหลายเดือนดังนั้นผมจึงต้องตั้งใจแสดงและอีกอย่างที่ทำให้ผม ตั้งใจซ้อมโขนและแสดงก็คือการแสดงโขนเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดมานานและอีกอย่างที่ทำให้ผมตั้งใจซ้อมโขนและ แสดงก็คือการแสดงโขนเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดมานานและผมก็ภูมิใจที่ได้แสดงโขนประจำปีของโรงเรียน

สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ค.ช. อติคุณ เพชรพิบูลย์ไทย ป. ๖/๓

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่โรงเรียนสอนการแสดงโขนเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ว่าการแสดงโขนมาจากที่ไหน มีตอนอะไร จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการแสดงโขนอีกด้วย เมื่อข้าพเจ้าได้เรียน การเต้นโขนทำให้ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในวัฒนธรรมศิลปะความเป็นไทย เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้นจะได้ไปบอกผู้อื่นได้ ว่าได้เรียนในโรงเรียนสาธิตประสานมิตร และเคยได้แสดงโขนมาหลายครั้ง ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไม่ได้ เป็นคนแสดงโขนตัวเอง แต่ข้าพเจ้าก็ภูมิใจในความเป็นไทยที่คนไทยในสมัยก่อนได้ประดิษฐ์ การเต้นโขนมาได้อย่างสวยงามมากกว่าที่เต้นของประเพณีต่างชาติเพราะการแสดงโขนของไทย เป็นการเต้นได้ท่าที่สวยงามส่วนของต่างชาติเป็นท่าที่เร็วมากเกินไป

สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ค.ช. อนุชิต อติโรจนานนท์ ป. ๖/๓

โขนเป็นศิลปะวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่งที่ทำให้เห็นได้ชัดว่าเป็นเอกลักษณ์ของไทย ทำให้ชาวต่างประเทศ มีความสนใจศิลปะวัฒนธรรมไทยประเภทนี้ จึงทำให้คนสนใจโขนมากขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจอย่างมากที่ได้แสดงโขนในปี นี้ ถึงข้าพเจ้าจะเต้นได้ไม่ด้นัก แต่ข้าพเจ้าก็ยังได้แสดงเป็น ๑๔ มงกุฎ กับเพื่อนๆ ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เป็นลิงและจะได้แสดงในตอนศึกแสงอาทิตย์ และแม้ว่าข้าพเจ้า จะไม่ได้เป็นตัวเอกก็ตาม แต่ข้าพเจ้าก็ภูมิใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เป็น ข้าพเจ้าใช้เวลาฝึกประมาณ ๓-๔ เดือนกว่าจะได้ในแต่ละตอนข้าพเจ้ามีเพื่อนคอยแนะนำข้าพเจ้าตลอดเวลาและข้าพเจ้าจะ ไปบอกเพื่อนอีกคนที่อาจจะยังเต้นไม่ได้เหมือนที่เพื่อนข้าพเจ้าเคยบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเคย ให้คำมั่นสัญญากับตนเองว่า ถ้าเวลาทำอะไรก็ควรทำให้เต็มที่ เมื่อถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าก็จะกลับมาทวนคิดถึงวันนั้นและจะภูมิใจไม่ลืมเลย ดังเช่น โขนในปี นี้ ข้าพเจ้าก็ควรพยายามทำให้ดีที่สุดเช่นกัน

สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

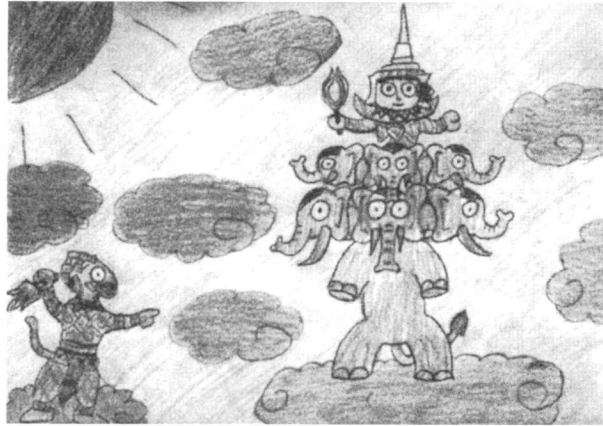
เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ผมเรียนอยู่ระดับชั้น ป.๔ ผมได้มีโอกาสแสดงโขนของโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ครั้งนั้นผมเป็นเขนลิง และผมยังต้องแสดงถวายพระพรด้วย ทำให้ผมไม่มีเวลาซ้อมโขนมากนัก ผมจึงแสดงไม่ได้ เมื่อถึง ป.๕ ผมก็ได้ถูกคัดเลือกเป็นตัวพระ ซึ่งเป็นตัวเอก เป็นบทที่ยากมากต้องใช้เวลาซ้อมนานกว่าจะสามารถแสดงได้ดีและสวยงาม แต่ผมก็พยายามจนผมได้รับบทเป็นพระราม ซึ่งผมมีความภาคภูมิใจในบทนี้มาก เนื่องจากเป็นตัวเอกในเรื่องรามเกียรติ์ ผมจึงอยากจะทำให้คนไทยทุกคน มีความภาคภูมิใจเหมือนผมบ้าง เพราะโขนเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติ เป็นวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนใคร มีความโดดเด่นในตัวเอง แม้ว่าในปัจจุบันการแสดงโขนจะไม่รุ่งเรืองเหมือนแต่ก่อน วัฒนธรรมบางอย่างค่อยๆ สูญหายไป ความเจริญต่างๆ วิทยาการที่ก้าวหน้า และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ได้เข้ามามีบทบาทมากในประเทศไทย แต่เราก็ควรจะหันกลับมาสนใจ ศึกษา และฟื้นฟูวัฒนธรรมไทย ถ้าเราไม่สำนึกในความเป็นไทยตั้งแต่บัดนี้แล้ว เมื่อไรล่ะที่เราจะสามารถจะพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า “เราคือคนไทย”

การแสดงโขนปีนี้เป็นการแสดงครบรอบ ๒๐ ปี ของการแสดงโขนประจำปีของโรงเรียน ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ซึ่งปีนี้เล่นตอน “ศึกแสงอาทิตย์” และที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ การแสดงในปีนี้เป็นการแสดงเพื่อเทิดพระเกียรติ ซึ่งโขนของโรงเรียนนี้แหละ ที่เป็นตัวกลางที่สามารถฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยบางส่วนให้กลับมาได้ และผมก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้คนไทยได้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยด้วยเช่นกัน

สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ค.ช. ทิภพล พ่วงมหา ป. ๖/๔

ตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าได้อยู่โรงเรียนนี้มา สิ่งที่ข้าพเจ้าภูมิใจมากที่สุด คือ การแสดงโขน เพราะข้าพเจ้าได้แสดงโขน ตั้งแต่ข้าพเจ้าอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จนมาถึงชั้น ป.๖ โขนนี้เป็นวัฒนธรรมของชาวไทย ซึ่งเดี๋ยวนี้หาดูได้ยากมาก จึงอยากให้พ่อแม่พี่น้องทุกคนมาดูการแสดงโขน เพราะอนาคตอาจจะไม่มีให้เราได้อีก
สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ค.ช. ธงชาติ บุตรหงษ์ ป .๖/๔

การแสดงโขนครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายสำหรับผม เพราะปีนี้ผมอยู่ชั้น ป.๖ แล้ว ในปีนี้จะแสดงตอน "ศึกแสงอาทิตย์" ซึ่งผมแสดงเป็นเสนายักษ์ ซึ่งใช้เวลาในการซ้อมพอสมควร ในการซ้อมโขน ทำให้เราได้ออกกำลังกายและยังได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องรามเกียรติ์ด้วย ซึ่งปีนี้ปีสุดท้าย ผมจะตั้งใจแสดงที่สุด และผมอยากให้มีการแสดงโขนแบบนี้ตลอดไปทุกๆ ปี
สุจิตร์โขน ๒๕๔๓

ข้อเขียนของ
ธีรภัทร สัจจกุล

ผู้แสดงเป็นพระราม : " ศรนาคบาท " โรงละครแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๗

ผมคิดว่า การที่ผมได้มีโอกาสแสดงโขนให้กับโรงเรียน คงจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมรักที่จะทำงานศิลปะแขนงนี้ เพราะการได้สัมผัสกับศิลปะทุกๆ แขนงตั้งแต่เล็ก ไม่ว่าจะเป็นด้าน การแสดง ด้านดนตรี หรือด้านอื่น ๆ ก็ตาม จะสร้างพื้นฐานที่ดี สำหรับการพัฒนาทักษะในขั้นต่อไป

นอกจากนี้ การแสดงโขนก็ยังทำให้ผมได้เรียนรู้หลักการทำงานอีกหลายสิ่งหลายอย่างนอกเหนือจากความรู้ทางด้านวิชาการ เช่น การเตรียมงานที่ดี การวางแผนที่ดี การฝึกซ้อมที่ดี การรู้จักอดทนและอดสาหัส ต่ออุปสรรคต่างๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงการกล้าแสดงออกอย่างถูกวิธี สิ่งต่างๆ เหล่านี้เมื่อรวมกับความมุ่งมั่นและความรักในงานที่จะทำแล้ว คงจะเป็นมาตรฐานในการทำงานที่ดีสำหรับงานทุกประเภท แม้ว่าในตอนนั้นผมอาจจะยังไม่โตพอที่จะรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับ แต่เมื่อผมโตขึ้นแล้วมองย้อนกลับไปจึงได้รู้ว่า การที่เราได้แสดงโขนนั้น เป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากสำหรับผม

ผมรู้สึกดีใจและภูมิใจทุกครั้งที่จะเอ่ยปากบอกใครๆ ว่าผมเคยได้แสดงโขนให้กับ โรงเรียนของผม และพร้อมที่จะบอกได้ว่าการแสดงโขนของเราพิเศษและไม่เหมือนใคร

ผมรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้เคยอบรมสั่งสอนทั้ง ด้านวิชาการและศิลปะ นาฏศิลป์ให้กับเด็กชายธีรภัทร หรือตุ้ย ของอาจารย์ทุกท่านจนได้เติบโตและทำงานที่ได้รับผิดชอบอยู่ทุกวันนี้ได้อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ ผมจะขอจดจำประสบการณ์ที่ได้แสดงโขนครั้งนั้นตลอดไป

ขอกราบขอบพระคุณครับ

ธีรภัทร สัจจกุล

๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๓

ข้อเขียนของ
ภาณุ บุญยรัตนพันธ์ุ

ผู้แสดงเป็น รณพักตร์ (อินทรชิตตอนเด็ก) : " ศรนาคบาท " โรงละครแห่งชาติ ๒๕๒๗

สิ่งประทับใจในสาธิต มศว ประสานมิตร

ในชีวิตการเรียนหนังสือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยมีความรู้สึกผูกพันกับสถาบันใดๆ เท่ากับ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร เลย ข้าพเจ้าเรียนที่โรงเรียนรวมทั้งสิ้น ๑๓ ปี ตั้งแต่ ชั้นเด็กเล็กจนจบชั้นมัธยม ๖ หลังจากนั้นได้ไปศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยรังสิต สาขา Information Technology เป็นเวลา ๔ ปี และไปศึกษาต่อที่ประเทศ New Zealand สำเร็จ Post Graduate Diploma ทางด้าน Economic and Marketing ที่ Lincoln

University และ Master of Business Administration in International Business ที่ Auckland Institute of Studies

ในปี ๒๕๒๘ (ข้าพเจ้าอยู่ ป.๕) สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ได้เสด็จทอดพระเนตรการแสดงโขนประจำปีของโรงเรียน ข้าพเจ้ามีโอกาสได้แสดงโขนหน้าพระที่นั่ง ในบทของอินทรชิต ซึ่งจริงๆ แล้วข้าพเจ้าจะไม่มีโอกาสนี้เลย ถ้าอาจารย์ไตรรัตน์ ไม่เลือกข้าพเจ้าขึ้นไปแสดงในครั้งนั้น จึงขอขอบคุณอาจารย์ไตรรัตน์ไว้ ณ ที่นี้ ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงศิลปะอันทรงคุณค่าของไทย และทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะแสดงออก และยังคงมีผลมาถึงปัจจุบัน

ข้าพเจ้าไม่ได้เล่นโขนมานานแล้ว แต่ก็ไม่เคยลืมและภูมิใจทุกครั้งที่มีคนถามว่า ข้าพเจ้าเคยสัมผัสกับศิลปะแท้ๆ ของไทยหรือไม่ ข้าพเจ้าก็จะบอกว่า "ผมเคยแสดงโขนครับ"

ภาณุ บุญยรัตนพันธุ์

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ชื่อเขียนของ

อธิพงศ์ อรรถวิวัฒน์

ผู้แสดงเป็นอินทรชิต : " ศรนาคบาท " โรงละครแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓

ผมทราบการแสดงโขนครบรอบ ๒๐ ปีครั้งนี้ จากหลานของผม น้องพีทและน้อง พัท ซึ่งอาจารย์ไตรรัตน์ฝากบอกผ่านมา และอยากจะให้ผมกล่าวเล็กน้อยถึงความรู้สึก เกี่ยวกับการเรียนการแสดงโขนของผมนย้อนกลับไปเมื่อราว ๑๖ ปีที่แล้ว

ผมจำได้ดีที่สุดตอนที่ผมอยู่ ป.๖ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่เล่นโขนให้กับโรงเรียนก่อนจบ ปีนั้นต้องตระเตรียมกันพอสมควร เพราะเป็นนักเรียนรุ่นพี่ก็มักจะถูกเลือกให้เล่นในบท สำคัญๆ หรือเล่นเป็นตัวโขนที่มียศสูงหน่อย ก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเส้นไหมหรือ เส้นก้วยจับ ผมจึงได้รับเลือกให้เล่นเป็นหนึ่งในตัวนำในตอนนั้น ซึ่งผมแสดง เป็นอินทรชิต ในตอนชื่อ ศรนาคบาท แสดงร่วมกับนิค (สมิทธิ พนมยงค์) และธนายุทธ โดยมี คู่ย (ธีรภัทร สัจจุกล) แสดงเป็นพระราม

จำได้ว่าต้องซ้อมกันหนักเอากการอยู่ บางครั้งต้องซ้อมกันในโรงยิม (เก่า) เพราะ นักแสดงเยอะมาก อีกทั้งต้องฟัง อาจารย์ไตรรัตน์ Lecture เรื่องราวรามเกียรติ์ตอนที่ เล่นด้วย จำได้ว่าตอนนั้นมีหลายครั้งแอบหลับ ไม่ก็แกล้งจับปากกาทำขยุกขยิกเขียน ไล่เดือน เขียนอะไรไปตามเรื่อง เพราะกลัวว่าอาจารย์จะจับได้ว่าหลับๆ ตื่น ๆ (ก็มันง่วงนี่ครับอาจารย์) และเนื่องจากผมเอาแต่เล่นซะมาก จำทำทางอะไรก็ไม่ค่อยได้ ไกล ๆ วันจริงทั้งอาจารย์ทั้งผมก็เริ่มวิตก เขาจำบทได้ดีและตั้งใจกว่าเดิม

อีกทั้งการแสดงในครั้งนั้นจะมีฉากที่ผมต้องต่อสู้กับพระลักษมณ์ ต้องมีการปืนปายกัน จำได้ว่าน้องไอ้ต ที่แสดงเป็นพระลักษมณ์ในตอนนั้น โอโฮ..... น่าจะเรียกพระข้างมากกว่าพระลักษมณ์ แล้วลองคิดถึงตอนที่น้องเขาขึ้นมาขึ้นบนบ่าผมสิครับ.....มันก็ข้างซีมีาดิ ๆ นี่เอง

ถึงวันแสดง (โรงละครแห่งชาติ) ตื่นเต้นมาก พวกเราไปกันตั้งแต่เช้าเพื่อไป แต่งตัว แต่งชุดโขนไม่ง่ายเลย สำหรับผมต้องใช้เวลาเป็นครึ่งชั่วโมง ลองนึกดูก็แล้วกันว่าเด็กเป็นร้อยๆคน ้วยขนยุกยิก ไม่อยู่กับที่ทั้งนั้น

(ต้องขอชาวซึ่งคนแต่งตัวผม มาไว้ ณ ที่นี้ด้วย) ชุดโขนไม่มีกระดุม ก็ขึ้นก็ขึ้นก็เย็บติดกันเข้าไป ขอเตือนหลาน ๆ นะครับ แต่งตัวเสร็จแล้วอย่าตีมน้ำเยอะ เข้าห้องน้ำที่ไรเป็นเรื่องใหญ่โตไม่ใช่ง่ายๆ เลย

ผมต้องใช้หัวโขนของกรมศิลป์ เพราะของโรงเรียนใส่ไม่เข้า ต้องมีการไหว้พระ ไหว้ครูกันก่อนด้วย แต่นั่นไม่เท่าไร หัวโขนเขาจะมีเชือกไว้หิ้วบ้อยู่ด้านในเพื่อกัน หัวโขนหลุด อันนี้ซีครับ ปากใครต่อปากใคร เพื่อนบ้างเราบ้าง ซ้ำยังมีปากคนก่อน หน้านี้อีกนั่นก็.....เค็มดีครับ

ถึงตอนเล่นจริงจริง ฉากแรกๆ สั้นไปหมด ตอนนี้แหละครับที่หัวโขนช่วยได้ไม่ใช่เพราะเค็มนะครับ แต่ทำให้เราไม่อายและค่อยๆ หายประหม่าได้ดีทีเดียว และเมื่อเล่นๆ ไปทุกอย่างก็ดูจะเรียบร้อยดี ทุกคนทำ พร้อมเพรียง จำบทจำตอนกันได้ดีแต่ พอมาถึงบทรบกัน ตอน "ข้าง" (พระลักษมณ์) ซี่ "ม้า" (อินทรชิต)

คือน้องไธส ป็นชั้นมาบนตัวผม นี่ซีครับ จำได้ว่าตอนซ้อมอาจารย์กำชับว่า เวลาปั่นปายกันให้หนึ่งไว้ก่อน รอจนคนดูปรบมือจึงค่อยลง หรือทำทำอื่นต่อไปได้ แต่พอ เอาเข้าจริงๆ พอ "ข้าง" ขึ้นหลัง "ม้า" ได้มาก็ดีดลงแล้วครับ แหม...ก็ข้างนี่ครับ ท่านผู้ชม

ปีนั้นที่ผมแสดง มีคุณยายและคุณแม่ไปดูอยู่ด้วย พอเราแสดงเสร็จก็อยากรู้ Feedback ว่าเล่นเป็นอย่างไร คุณแม่เล่าให้ฟังว่า ให้ไปถามคนอื่นๆ ที่นั่งดูอยู่รอบๆ คุณยายก็ได้ พวกเขารู้กันหมดแล้วว่า "คนทำใหญ่ๆ คนนั้นนะ ลูกฉันเองหลานฉันเอง"

ผ่านมาแล้ว ๑๖ ปี ความทรงจำของผมเหล่านี้ไม่เคยลบเลือนเลย ภาพที่อาจารย์ ผู้ฝึกสอนทั้งหลาย พยายามจะฝึกบรรดาถึงอย่างพวกผมให้จดจำทำท่าต่างๆ ภาพของ เพื่อนๆ ที่ร่วมฝึกซ้อมกันมา โดยเฉพาะคุณนิก ที่ได้กลายมาเป็นเพื่อนสนิท ของผมจน กระทั่งถึงทุกวันนี้ เป็นอดีตที่น่าจดจำและมีคุณค่ามาก ผู้คนมักแปลกใจเมื่อกล่าวถึงโขน ยิ่งโดยเฉพาะเมื่อผมเคยแสดงนำด้วย

ครบรอบ ๒๐ ปีในปีนี้ การแสดงคงจะยิ่งใหญ่ตระการตาไม่แพ้ในปีของผมและเพื่อนๆ เป็นโอกาสดีที่จะได้เห็นลูกๆ น้องๆ หลานๆ แต่ละคน ออกมาแสดงความสามารถบนเวที นำความปลาบปลื้มใจมาสู่ครอบครัว และจะเป็นความประทับใจที่มีคุณค่า ไม่มีวันลืมของน้องๆ หลานๆ ตลอดไป

จาก....อาเต๋า

๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

อธิพงษ์ อรรถวิวัฒน์

ปริญญาตรี : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
วิศวกรรมศาสตร์ สาขาเครื่องกล

ปริญญาโท : Lehigh University USA.
วิศวกรรมศาสตร์ สาขาอุตสาหกรรม

สถานที่ทำงาน : วิศวกรอุปกรณ์การผลิต สนับสนุนโครงการร่วมทุน
บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม (มหาชน)

จิรสนิท ชิตประสงค์

ผู้แสดงเป็น หนุมาน : " ศิกศรพรหมาสตร์ " หอประชุมใหญ่ มศว ประสานมิตร ๒๕๒๘

.....วันเวลาผ่านไปเร็วมากอย่างเหลือเชื่อ ผมจำได้ว่าผมเล่นโขนครั้งแรกตอนอยู่ ป.๔ ก็ประมาณ ๑๖ ปีที่แล้ว รู้สึกเหมือนเพิ่งเกิดขึ้น เมื่อไม่นานมานี้เอง เพราะเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก ผมรู้จักกับโขนครั้งแรกก็โดย อาจารย์ไตรรัตน์ นี่แหละเป็นผู้สอน ทั้นที่ที่ผมได้รู้จักกับโขนจริงๆ จังๆ ผมก็หลงรักกับศิลปะแขนงนี้เลย ในความเห็นของผม ผมว่าโขนนี้แหละเป็นศิลปะประจำชาติไทยที่สวยงามและมีเสน่ห์มากที่สุด

ครั้งแรกที่ผมได้เล่น ผมก็เริ่มเล่นโดยเป็นเขนลิงก่อน เนื่องจากฝีมือยังไม่ถึงขั้น จำได้ว่าเล่นตอนศรนาคบาทที่โรงละครแห่งชาติ นอกจากเล่นเป็นเขนลิงแล้วก็ยังเล่น เป็นนาคด้วยสนุกมาก แต่ในขณะที่เดียวกันก็นั่งมองพวกพี่ๆ ที่แต่งชุดพญาลิงอย่างทึ่ง และประทับใจ รู้สึกอยากจะเล่นได้อย่างพวกพี่ๆ และอยากเป็นหนุมาน ผ่านไป ๑ ปี หลังจากที่ได้พยายามและได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ผู้ฝึกสอนความฝันก็กลายเป็นจริง พอขึ้น ป.๕ ก็ได้เล่นเป็นหนุมานสมใจอยากจำได้ว่าตอนแสดงเหนื่อยมากแต่ก็มีความสุข และรู้สึกภูมิใจเป็นอย่างมาก นอกจากจะได้มีโอกาสแสดงที่โรงเรียนแล้ว ยังได้มีโอกาส ไปแสดงความสามารถที่สวนอัมพร โดยได้เล่นเป็นหนุมานในตอนพระรามข้ามสมุทร และยังได้รับการคัดตัวไปแสดงยังประเทศจีนอีกด้วย โดยได้เล่นเป็นหนุมานอีกเหมือนเคย ประสบการณ์ในการเดินทางไปเล่นโขนที่ประเทศจีนนั้นเป็นประสบการณ์ที่มีค่ามาก สำหรับผมได้เห็นในสิ่งที่แตกต่างออกไปได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จำได้ว่าตอนนั้นมีอาจารย์ ไตรรัตน์ เป็นผู้นำทีมไป ผมได้ไปแสดงถึง ๓ เมืองด้วยกัน ได้แก่ ปักกิ่ง เทียนสิน และกวางเจา คนจีนชอบการแสดงมาก พวกเขาชื่นชมศิลปะไทย โดยเฉพาะโขนมาก ผมว่าเล่นโขนได้อะไรมากกว่าที่คิด ได้ประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย ได้เรียนรู้ที่จะมี วินัยต่อตนเอง เรียนรู้ที่จะเคารพกฎเกณฑ์ครูบาอาจารย์ และยังเรียนรู้ในการใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย และนั่นก็คือเหตุผลว่าทำไมผมถึงได้รับการแสดงโขนมาก และ ยังคงอยากจะแสดงอีกถ้ามีโอกาสครั้งสุดท้าย ที่แสดงโขนให้กับโรงเรียนก็คือตอน ป.๖ เมื่อประมาณ ๑๘ ปีที่แล้ว ก็ยังคงได้รับบทเป็นหนุมานอีกภูมิใจจริงๆ ก็ต้องขอขอบคุณ อาจารย์ไตรรัตน์ และอาจารย์ผู้ฝึกสอนท่านอื่นๆ ไว้ ณ ที่นี้ด้วยที่ทำให้ผมได้รู้จักและแสดงโขน ซึ่งทำให้ผมได้ประสบการณ์ที่ดีมากมาย

การแสดงโขนในปีนี้ ก็จะครบรอบ ๒๐ ปี น้อยๆ ทุกๆ คน ก็จะได้มีโอกาสได้แสดง ความสามารถและได้รับประสบการณ์ดีๆ และมีค่าเหมือนกับที่ผมเคยได้รับ และจะเป็น ประสบการณ์ที่มีค่า และประโยชน์ที่น้อยๆ คงจะไม่มีวันลืมเลย

จิรสนิท ชิตประสงค์

ปริญญาตรี : สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร
ธรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
ปริญญาโท : University of Nottingham, England (ทุนรัฐบาลไทย)
MSC.Operations Management and Manufacturing Systems.
สถานที่ทำงาน : อาจารย์โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
แขนงวิชาเทคโนโลยีการผลิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

**ข้อเขียนของ
อภิณัฐ จงพิพัฒน์มงคล**

ผู้แสดงเป็น รมพักตร์ (อินทรชิตตอนเด็ก) : " ศรนาคบาท " โรงละครแห่งชาติ ๒๕๒๗

กว่า ๑๕ ปี แล้วที่ผมได้จบมาจากประณมสาธิตประสานมิตร รู้สึกดีมากที่สุดที่ได้มีโอกาสเขียนบทสั้นๆ นี้ในโอกาสครบรอบ ๒๐ ปี สำหรับการจัดการแสดงโขน ของโรงเรียน ตลอดระยะเวลา ๓ ปีหลัง ในชีวิตวัยประถมนั้น ผมได้รับความคุ้นเคย กับโขนนี้มาพอสมควร รู้สึกสนุกและชื่นชอบกับศิลปะไทยนี้มาก โดยเฉพาะการได้รับเลือกแสดงเป็นตัวละครหลายตัว เท่าที่จำได้เช่น เขนยักษ์ รมพักตร์ และพิจิตรไพร่ ซึ่งเป็นตัวละครยักษ์ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่า "โขน" ให้สิ่งสำคัญบางประการแก่ผม ข้อแรกก็คือ ผมได้เห็นและเรียนรู้ในศิลปะอันสวยงามแขนงหนึ่งของไทย ซึ่งเป็นการยากสำหรับเด็กยุคใหม่ ปัจจุบันที่จะได้เห็นและยิ่งวัยเด็กรุ่นใหม่ก็จะลืมมันไป ข้อที่สองคือ ความอดทนและความตั้งใจในการฝึกฝนและการแสดง ซึ่งสามารถนำไปประโยชน์ส่วนนี้ไปใช้ในชีวิตต่อไปได้

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณทางโรงเรียนที่ให้โอกาสผลได้พบกับ "โขน" หวังว่าน้องๆ รุ่นใหม่จะได้ศึกษา และเรียนรู้อย่างที่ผมได้เคยผ่านมา และเชื่อว่า "โขน" จะอยู่กับ โรงเรียนของเราไปอีกนาน

อภิณัฐ จงพิพัฒน์มงคล

**ข้อเขียนของ
วีรพันธุ์ รักวิจัย**

ผู้แสดงเป็นชวยยามพวาน : " ศึกมังกกรกัณฐ์ " ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๒

.....ผมชื่อชื่อเล่นว่าเอกครับ ขณะนี้กำลังศึกษาปริญญาโท คณะวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๒ วันนี้นักยกยอนกลับไปถึงสมัยที่ผมยังเป็นเพียง นักเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้ นี่ก็ถึงครั้งที่ผมได้มีโอกาสแสดงโขนของโรงเรียน ผมประทับใจมากครับ ผมชื่นชมและเห็นด้วยกับกิจกรรมการแสดงประจำปีโดยเฉพาะการแสดงโขน นักเรียนได้รับประโยชน์จากกิจกรรมนี้มากที่สุด

ประการแรก การแสดงโขนเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่ได้มีการสืบทอดกันมา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นไทย ศิลปวัฒนธรรมที่งดงามของชาวไทย ถ้าเด็กรุ่นใหม่ไม่ร่วมกัน สืบทอดรักษาไว้ ใครล่ะที่จะรักษาสืบต่อไปได้ นี่ให้สืบทอดไปถึงรุ่นลูกหลานได้ ความเป็นไทยไม่ใช่ภาระที่ลูกหลานไทยต้องแบกรับ และร่วมกันสืบทอด แต่เป็นความ รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นคนไทย ถ้าเราเป็นคนไทย แต่เราไม่มีอะไรที่แตกต่างจากคนประเทศ อื่นๆ เลย แล้วความเป็นไทยเราอยู่ตรงไหน ตรงที่วัฒนธรรมและศิลปะที่จะเป็น เอกลักษณ์ที่จะบ่งบอกให้ทุกคนรู้ว่า นี่แหละ "คนไทย" ความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถส่งผลถึงความเชื่อมั่นส่วนตัวได้ในทางอ้อม ลองคิดดู ถ้าเราเจอกับชาวต่างชาติ และบ้านเมืองเขาเจริญกว่าเรามาก เราคงรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ รู้สึกว่าด้อยกว่าเขา ความรู้สึกตรงนี้จะทำให้คนไทยขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง เพราะรู้สึกว่า อะไรๆ ก็ดีสู้เขาไม่ได้ ในทางกลับกัน ถ้าคนไทยเรามีเอกลักษณ์ที่เป็นที่ชื่นชม (เช่นทุกวันนี้ เพราะมันยังไม่สูญหายไปหมด แม้ว่าจะเริ่มต้นจางหายไปบ้างแล้วก็ตาม) แม้ว่า เศรษฐกิจและความเจริญทางวัตถุเราจะสู้เขาไม่ได้ แต่เราจะมีความเจริญทางวัฒนธรรม ไปรอดเขาได้ ซึ่งจะทำให้เราสามารถขีดหน้าขึ้นและบอกกับตัวเองอย่างภูมิใจได้ว่า

"ฉันนี่แหละคนไทย" ซึ่งจะส่งผลให้เรามี ความเชื่อมั่นในตัวเอง

ประการที่สอง การแสดงโขนมีส่วนช่วยในการพัฒนาอวัยวะส่วนต่างๆ ของ ร่างกายด้วยการเคลื่อนไหวของมือ แขน ขา เอว เป็นต้น นอกจากนี้จะเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งแล้ว ที่สำคัญกว่านั้นยังจะเป็นการเสริมสร้างพัฒนาให้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายสามารถทำงานได้สัมพันธ์กันได้ดียิ่งขึ้น

ประการสุดท้าย การแสดงโขนยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ หรือ EQ (Emotional Quotient) เช่น ความอดทน ในการฝึกซ้อม ซึ่งไม่ว่าจะเหนื่อย สักเพียงใดก็ต้องพยายามต่อสู้ต่อไป ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ ทำหน้าที่ได้รับมอบหมาย ให้ดีที่สุดในความมีน้ำใจ ช่วยซุ่มให้เพื่อนช่วยเหลือกันยามที่อยู่ร่วมกัน ความสามัคคี การแสดงเป็นกลุ่ม ต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกัน งานจึงออกมาดีได้ ความมีสมาธิไม่ว่าระหว่างซ้อม หรือแสดงจริง เด็กต้องตั้งใจกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ ความสงบและความใจเย็น ศิลปะการแสดงเป็นศาสตร์ที่ต้องมีความอดทน และใจเย็น จึงจะทำได้ดี ท่วงท่าที่งดงามอ่อนช้อย ค่อยๆ ทำ เป็นสิ่งที่ฝึกความใจเย็น และความ ทดทนให้กับเด็กได้) ความกล้าแสดงออก การแสดงต่อหน้าชุมชน การฝึกซ้อม กับเพื่อนฝูง จะทำให้เด็กกล้าที่จะแสดงออกได้ ความเชื่อมั่นและภูมิใจในตนเอง เวลาที่ได้แสดงออกถึงความสามารถของเขา อย่างน้อยที่สุด เด็กต้องการให้พ่อแม่ของตนเห็น ความสามารถของเขา เห็นว่าเขาเก่ง เขาทำได้ เวลาเด็กเห็นพ่อแม่ภูมิใจในตัวเขา เช่นเวลา ที่พ่อแม่ชมและให้กำลังใจลูก เขาก็จะรู้สึกภูมิใจและเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งการเห็นคุณค่าของตัวเองนี้เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้เด็กพัฒนาตนเองในทางที่ดีต่อไปในอนาคต ยังมีสิ่งดี ๆ ที่เด็กจะได้จากการแสดงโขนอีกมาก แต่ผมไม่สามารถ เขียนอธิบายได้หมด เพราะพื้นที่จำกัดครับ อย่างไรก็ตาม ฝอยอยากให้ ท่านคณาจารย์และผู้ปกครองทุกท่านได้สนับสนุนกิจกรรมดังกล่าวนี้ต่อไปเรื่อยๆ เพราะจะส่งผลดีกับเด็กซึ่งเป็นเยาวชนความหวังของประเทศครับ

ขอบคุณโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่ทำให้ผมมีวันนี้ได้ครับ

วิรพันธุ์ รักวิจัย

ชื่อเขียนของ
ศรินทรา ตั้งพานิชดี

ผู้แสดงเป็นนางสีดา : " หนุมานชาญศักดา " ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๓๓

ศิลปวัฒนธรรมของไทยเป็นสิ่งที่คนไทยพึงอนุรักษ์รักษาไว้ให้เป็นมรดกคงอยู่กับ ลูกหลานต่อไป ซึ่งโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้ปฏิบัติเช่นนั้นเป็นประจำทุกปี ต่อเนื่องกันมาจนถึงบัดนี้ก็เป็นเวลา ๒๐ ปีแล้ว ที่โรงเรียนแห่งนี้ได้ช่วยธำรง รักษาศิลปะที่ดั่งงาม โดยการจัดการแสดงโขน ซึ่งเป็นศิลปะชั้นสูงแขนงหนึ่งของไทย ซึ่ง ข้าพเจ้าก็รู้สึกดีใจและประทับใจที่ได้มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

เมื่อประมาณ ๗ ปีที่แล้ว ข้าพเจ้าเคยมีโอกาสร่วมการแสดงโขนประจำปี ตอนนั้น ข้าพเจ้าอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โขนปีนั้นแสดงตอน หนุมานชาญศักดา ซึ่งข้าพเจ้าได้ รับคัดเลือกให้แสดงเป็นนางสีดา ตัวละครเอกตัวหนึ่งในเรื่อง แม้ตอนนั้นข้าพเจ้าจะไม่มี บทบาทอะไรมากมาย แต่ข้าพเจ้าก็รู้สึกภูมิใจที่ครั้งหนึ่งได้มีโอกาสร่วมแสดงโขน ศิลปะประจำชาติ ซึ่งในปัจจุบันหารับชมได้ยาก แต่ทางโรงเรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญในการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในด้านต่างๆ ให้กับศิษย์ทั้งในด้านการกล้าแสดงออก การรู้จักระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความอดทน การทำงานร่วมกัน ฯลฯ รวมไปถึง เพื่อเป็นเป็นการอนุรักษ์ศิลปการแสดงดั้งเดิม

และเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเผยแพร่ศิลปการแสดงโขน ซึ่งตลอด ๗ ปีที่ข้าพเจ้าได้เรียนอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้า ได้รับการปลูกฝังสิ่งดีงามเหล่านี้เสมอ แม้ปัจจุบันข้าพเจ้าจะไม่ได้อยู่โรงเรียนนี้แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็สามารถ นำความรู้เหล่านี้ไปใช้ต่อในระดับต่อไปได้ เช่น เมื่อข้าพเจ้าไปอยู่ใน ระดับมัธยมศึกษา ข้าพเจ้าก็ได้รับเลือกให้เป็น ตัวแทนในการแสดงโขน หรือ การรำ ซึ่งข้าพเจ้าก็ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วเนื่องจากการได้รับการฝึกฝน และมีทักษะจากชั้นประถมเป็นอย่างดีไม่เพียงเฉพาะแต่ในการแสดงเท่านั้น ความรู้ความสามารถจาก การแสดงเหล่านี้ ก็สามารถประยุกต์เข้าใช้กับกิจกรรมต่างๆ ได้ ตัวอย่างเช่นในเรื่องการเรียน หรือการเข้าสังคมกับเพื่อนฝูง ซึ่งก็ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

การแสดงประจำปีได้ให้อะไรหลายๆ อย่างแก่ข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจ ในตัวเองมากขึ้น ทำให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอีกหลายๆ อย่างที่ข้าพเจ้าได้จากการแสดงประจำปี อีกทั้งทำให้ข้าพเจ้าสำนึกได้ในความเป็นคนไทย คนหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ที่จะช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทย

การจัดแสดงประจำปีเป็นสิ่งที่ดีมาก เราจะได้รับอะไรดีๆ หลายๆ อย่างจากงานนี้ และเป็นสิ่งซึ่งควร จะ สนับสนุนให้มืออย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และตลอดไป....

ศิลปวัฒนธรรมของไทยนั้น	ควรช่วยกันอนุรักษ์ให้ลูกหลาน
เป็นมรดกสืบทอดยังยืนนาน	ร่วมสืบสานความดีงามให้มั่นคง
๒๐ ปี แล้วหนาทึบสาธิต	จัดแสดงโขนวิจิตรช่างน่าหลง
เด็กตัวเล็กตัวน้อยช่างบรรจง	รำเป็นวงเด่นเป็นแถวอย่างตั้งใจ
สิ่งดีงามเหล่านี้ควรคงอยู่	ควรอยู่คู่ชาวสาธิตที่สดใส
ควรอยู่คู่พวกเราส่วนชาวไทย	ดำรงไว้คุณค่ามากยิ่งขึ้น.....

น.ส.ศรินทรา ตั้งพานิชดี

ปัจจุบัน : นักเรียนชั้น ม.๔ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
(ศิษย์เก่าโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ฝ่ายประถม)

เส้นทางแห่งความภูมิใจ

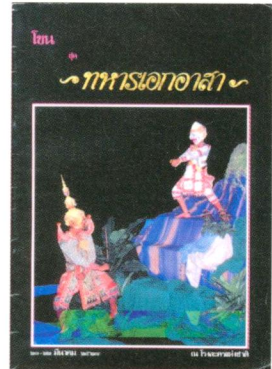
ครั้งที่ ๑ โขน “นางลอย”(ไม่มีสูจิบัตร)
 ครั้งที่ ๒ โขน “ศึกวิรุญมุข” (ไม่มีสูจิบัตร)

ครั้งที่ ๓

ครั้งที่ ๔

ครั้งที่ ๕

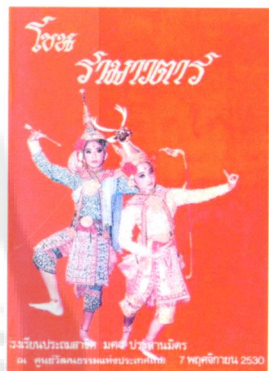
ครั้งที่ ๖

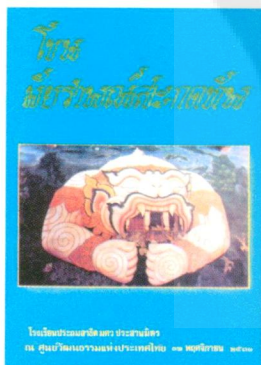
ครั้งที่ ๗

ครั้งที่ ๘

ครั้งที่ ๙

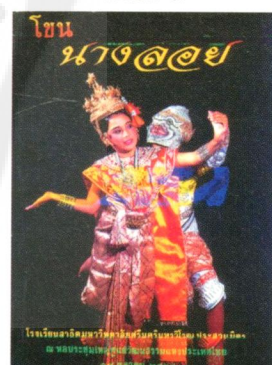
ครั้งที่ ๑๐

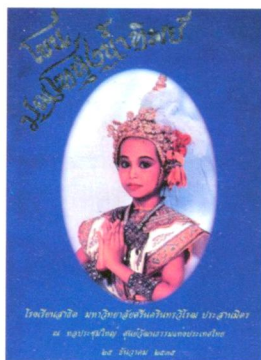
ครั้งที่ ๑๑

ครั้งที่ ๑๒

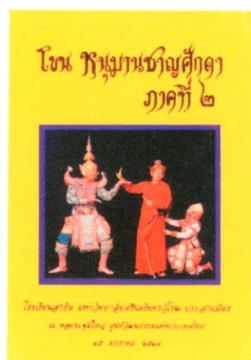
ครั้งที่ ๑๓

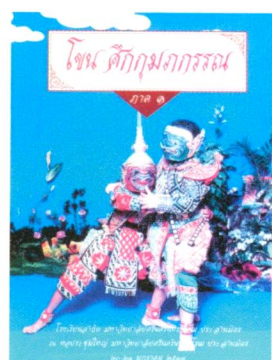
ครั้งที่ ๑๔

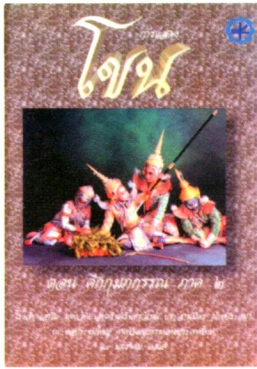
ครั้งที่ ๑๕

ครั้งที่ ๑๖

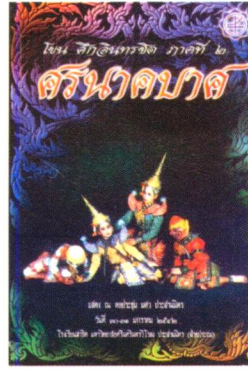
ครั้งที่ ๑๗

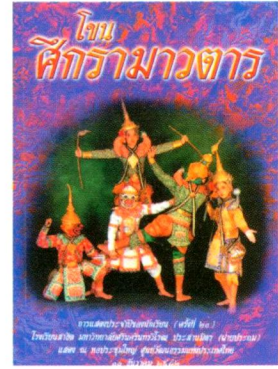
ครั้งที่ ๑๘

ครั้งที่ ๑๙

ครั้งที่ ๒๐

ครั้งที่ ๒๑

ครั้งที่ ๒๒

หมายเหตุ

การแสดงจะจัดปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง

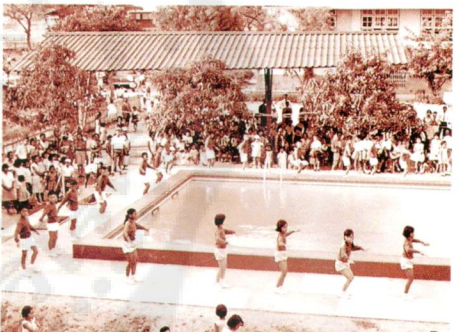

สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

การบริหารงานของโรงเรียนทุกยุคสมัยได้รับความร่วมมือร่วมใจเป็นอย่างดีจากคณะครูอาจารย์ ของโรงเรียน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญยิ่งแล้ว ยังมีสมาคมผู้ปกครองและครูที่เข้มแข็ง นับตั้งแต่ก่อตั้งสมาคมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา การให้ความร่วมมือของสมาคมผู้ปกครอง และครูโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นับว่าเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพสูง ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันทุกเดือน นอกเหนือจากการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน เครื่องมือทันสมัยต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้แล้ว สมาคมผู้ปกครองและครูฯ ยังได้สร้างสระน้ำและอาคารเรียนสำคัญดังนี้

- พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะกรรมการสมาคมฯ ได้ตั้งกรรมการจัดหาทุนในการสร้างสระว่ายน้ำขนาดกว้าง ๗ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ความลึกทางต้น ๙๐ เซนติเมตร ทางลึก ๒.๕๐ เมตร ใช้งบประมาณในการก่อสร้างสามแสนบาท รวมทั้งเครื่องกรองน้ำ และทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๐๕

- มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เริ่มตอกเสาเข็มอาคาร ๕ โดยใช้งบประมาณพัฒนาโรงเรียน ซึ่งได้รับ บริจาคจากผู้ปกครอง เป็นเงิน ๕,๙๙๓,๗๔๙.๔๐ บาท สร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ซึ่งเป็นอาคาร ๔ ชั้น ชั้นล่างเป็นโรงอาหาร

สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ชั้นที่ ๒ และ ๓ ใช้เป็นห้องเรียน ชั้นที่ ๔ เป็นที่พักอาศัยของอาจารย์

- ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เริ่มการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต ๔๐ ปี สืบเนื่องจากอาคารเรียนเดิม(ตึก ๑) ซึ่งก่อสร้างมานานเกือบ ๔๐ ปี ได้ชำรุดทรุดโทรม และมีน้ำท่วมขังทุกครั้งที่ฝนตกตลอดจนห้องเรียนเดิมที่จัดเตรียมไว้สำหรับนักเรียนเพียง ๒๕ คน ก็แออัดยัดเยียดไม่เหมาะกับจำนวนนักเรียนปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นถึงห้องละ ๕๕ คน โรงเรียนไม่อาจใช้งบประมาณจากทางราชการมาสร้างอาคารใหม่ เพราะเคยได้งบประมาณมาสร้างอาคาร ๗ ไปแล้ว ครั้นเมื่อสมาคมผู้ปกครองและครูฯ รับผิดชอบต่อปัญหาต่างๆ จึงรับภาระดำเนินการจัดสร้างอาคารเรียนดังกล่าวโดยการจัด กิจกรรมรณรงค์หาทุน และการบริจาค จนอาคารสร้างเสร็จ สมบูรณ์ โดยใช้งบประมาณ ในการ

ก่อสร้างทั้งสิ้น ๙๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังได้จัดสรรงบประมาณ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๒ เป็นค่าครุภัณฑ์ และลิฟท์ ๒ ตัว เป็นเงิน ๑๑,๑๐๔,๐๗๖ บาท และสมาคมผู้ปกครองและครูฯ ยังได้สนับสนุนค่าครุภัณฑ์ อีก ๒,๓๐๐,๘๖๔ บาท

การสร้างอาคารแล้วเสร็จและเปิดทำการเรียนการสอน ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๑ และมีพิธีเปิดเป็นทางการในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ โดยฯ พณฯ นายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย

ทำเนียบนายกสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

๑. คุณชำนาญ	ยุวบูรณ์	๙. คุณศุภชัย	ท้วงทลี
๒. คุณสรร	อักษรานูเคราะห์	๑๐. ดร.ณรงค์ชัย	อัครเศรณี
๓. คุณบัญญัติ	ลำซ่า	๑๑. คุณมีชัย	วีระไวทยะ
๔. คุณพนัส	เทพัสตินทร์ ณ อยุธยา	๑๒. ร.ต.ต.เกรียงศักดิ์	โลทะชาละ
๕. พ.ต.อ.สมประสงค์	ปรารถนาดี	๑๓. พล.ร.ท.บรรณวิทย์	เก่งเรียน
๖. คุณบรรยงค์	ลำซ่า	๑๔. คุณประทีป	จิรกิติ
๗. คุณวัลลภ	เคียงศิริ	๑๕. คุณวรวรรณ	งานทวี
๘. ม.ร.ว.สุชาติจันทร์	ประวิตร		

โรงเรียนพัฒนาการคิด

ความเป็นมา

ประเทศไทยในช่วงการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ ๘ (พุทธศักราช ๒๕๔๐-๒๕๔๔) มุ่งเน้นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งให้ “การพัฒนาคน” เป็นหัวใจหลักของการพัฒนาประเทศ โดยต้องการพัฒนาคนให้เป็นคนที่ เก่ง ดี มีสุข โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาดังกล่าว จึงได้เริ่มจัดการปฏิรูปการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๐ เป็นต้นมา โดยเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และนำนโยบายโรงเรียนพัฒนาการคิดของคณะศึกษาศาสตร์มาเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน โดยมีเป้าหมายว่า “ต้องการให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต อันจะส่งผลต่อเนื่องไปสู่ สังคมแห่งการเรียนรู้และการศึกษาที่ยั่งยืน”

หลักการของโรงเรียนพัฒนาการคิด

โรงเรียนพัฒนาการคิดมีหลักการสำคัญคือการมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญ ๔ ประการได้แก่

๑. ทักษะกระบวนการเรียนรู้ (Learn how to learn)

มุ่งเน้นให้ผู้เรียน รู้วิธีการเรียนรู้ ฝึกวิธีการเรียนรู้สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

๒. ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ (Creativity)

เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้เจริญเต็มศักยภาพ และสามารถเลือกสรรการใช้สารสนเทศ ให้เกิดคุณค่าแก่ตนเองและสังคมตามลำดับ

๓. ทักษะการสื่อสาร (Communication)

ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับบุคคลที่ติดต่อสื่อสารด้วยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศรวมทั้งภาษาเทคโนโลยี และยังเป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างรวดเร็วถือเป็นการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อหาความจริง

๔. พัฒนาทักษะทางอารมณ์ (Emotional Quotient)

ให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ สามารถจัดการกับความขัดแย้งทางอารมณ์ ความเครียด ความโกรธ ฯลฯ รวมทั้งความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ

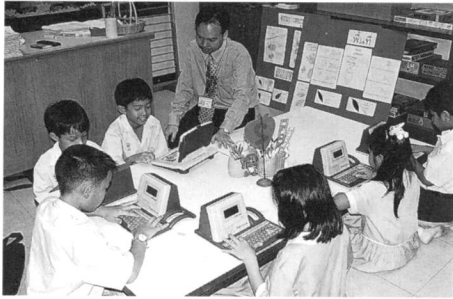
แผนดำเนินการ

โรงเรียนมีการวางแผนดำเนินการเพื่อให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนพัฒนาการคิดมาเป็นลำดับตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๔๐ ดังนี้

๑. การปรับหลักสูตรและการประเมินผล (Slim Down Curriculum) ไปสู่ความสมดุลระหว่างความรู้ ความจริง ความคิด รวบรวม และทักษะ โดยมีวิธีการดังนี้

- ๑.๑ การพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร และปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนสาธิต และสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน
- ๑.๒ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนเรียนรู้

อย่างมีความสุข และมีส่วนร่วมในการเรียน และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้

๒. การพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ สร้างศูนย์สารสนเทศ ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือศูนย์พัฒนาศักยภาพดังนี้

๒.๑ จัดมุมประสบการณ์ในห้องเรียน และพัฒนาสื่อ การสอน

๒.๒ จัดห้องปฏิบัติการทางการเรียน เช่น ห้องปฏิบัติการ การเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น เพื่อให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักเรียน

๒.๓ จัดทำศูนย์สารสนเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการพัฒนา Software สำหรับการเรียนรู้ให้มากขึ้นและเพียงพอต่อความ จำเป็นและความต้องการของโรงเรียน

๒.๔ จัดทำศูนย์พัฒนาศักยภาพ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนทุกระดับชั้น

๒.๕ จัดทำศูนย์เพื่อนเด็ก เพื่อแก้ไขและส่งเสริมพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษ

๒.๖ จัดดำเนินงานโครงการสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน โรงเรียนได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๔ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ตระหนักและเห็นคุณค่าการอนุรักษ์พันธุ์ไม้โดยการจัดการ เป็นการ เป็น ๕ ด้าน คือ การทำงานข้อมูลรายชื่อพันธุ์ไม้ในโรงเรียน จัดทำ พิพิธภัณฑพันธุ์ไม้หายาก การบูรณาการสู่การเรียนการสอน ชมรม นักพฤกษศาสตร์น้อยและการประชาสัมพันธ์งานสวนพฤกษศาสตร์ โรงเรียน

๓. การพัฒนาอาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง ให้สามารถใช้ IT โดยการ จัดการอบรมการผลิตสื่อและการใช้นวัตกรรมต่างๆ และจัดให้หน่วย สนับสนุนในการใช้และการผลิตให้กับอาจารย์ในโรงเรียน

๔. การพัฒนาสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยี ทางโรงเรียนได้จัดห้องเรียนวิชาพิเศษต่างๆ จัด ศูนย์ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ ที่เอื้ออำนวยความสะดวก แก่อาจารย์และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก การพัฒนาหลักสูตรและการสอน

๑. วิเคราะห์หลักสูตร โดยการวิเคราะห์หลักสูตรทุกวิชา ทุกระดับชั้นให้มีความต่อเนื่องมีให้ซ้ำซ้อน ตลอด จนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนสาธิต

๒. จัดทำหน่วยการเรียนรู้ ในรูปของชุดกิจกรรม โดยทำต่อเนื่อง จากการวิเคราะห์ หลักสูตรแล้วศึกษา ความคิดรวบยอดขยายเป็นแผนที่ความคิด และจัดทำชุดกิจกรรม

๓. จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าถึงการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีอิสระและเรียนรู้อย่างมี ความสุข

๔.การบูรณาการเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน มี ๒ รูปแบบคือ

๔.๑ การบูรณาการการสอนในชั้นเรียน ในทุกระดับชั้น และทุกวิชา

๔.๒ การบูรณาการกิจกรรมนอกห้องเรียนเช่น การทัศนศึกษา การจัดกิจกรรมของหมวดวิชาต่างๆ การดำเนินการ โครงการสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

๕.การจัดชั่วโมงโครงงานและส่งเสริมให้ผู้เรียนทำโครงงานทุกชั้นเรียน

๖.การพัฒนาศักยภาพนักเรียนโดยองค์รวมทุกระดับชั้น โดยการส่งเสริมศักยภาพในชั่วโมงเรียนในทุกวิชา การจัดห้องศูนย์วิทย์ฯ การเพื่อเสริมศักยภาพในชั่วโมงศักยภาพทุกระดับชั้น และมีโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

๗. การช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีโครงการและจัดทำห้องศูนย์เพื่อนเด็กเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว โดยประสานงานกับจิตแพทย์ นักจิตวิทยา และอาจารย์จากภาคการศึกษาพิเศษ

๘.การพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยการประเมินพัฒนาการ นักเรียนชั้นเด็กเล็ก ทดสอบความถนัด นักเรียนระดับชั้นปีที่ ๔-๖ และทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ก่อนและหลังเรียน

การพัฒนานักเรียน

โรงเรียนมีโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนานักเรียน ให้มีทักษะและลักษณะของนักเรียนในโรงเรียนพัฒนาการคิด ดังนี้

๑. โครงการด้านวิชาการ

๑.๑ โครงการสอนภาษาอังกฤษโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนจากเจ้าของภาษา

๑.๒ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Sound Lab. เพื่อให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกฝนการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา และได้มีโอกาสพูดโต้ตอบ บทสนทนาต่างๆที่ใช้ในชีวิตประจำวันและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

๑.๓ โครงการสอนคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์กำลังมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้นทุกที เพื่อเป็นการเตรียมตัวสำหรับอนาคต โรงเรียนจึงจัดให้มีชั่วโมงคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

๑.๔ โครงการเข้าค่าย ลูกเสือ-เนตรนารี เป็นโครงการที่จัดให้นักเรียนชั้น ป.๑-ป.๖ ฝึกระเบียบวินัย

การอยู่ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรลูกเสือ-เนตรนารี และลูกเสือ-เนตรนารีสำรอง

๑.๕ โครงการผลิตและพัฒนาสื่อ ทางโรงเรียนสนับสนุนให้อาจารย์ที่สอนในแต่ละวิชาให้ผลิตแบบฝึกหัดและสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นใช้เองโดยจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจัดพิมพ์เป็นเล่ม

๑.๖ โครงการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการแก้ไข เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ด้านคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐานที่ดี

๑.๗ โครงการซ่อมเสริมนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน ซ่อมเสริมเด็กที่มีปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะเด็กที่เรียนช้า

๑.๘ โครงการแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด โดยสำรวจข้อบกพร่องทางด้านภาษาของนักเรียน เป็นรายบุคคลแล้วจัดแบ่งเด็กที่มีความบกพร่องลักษณะเดียวกันมาฝึกแก้ไขการพูด การออกเสียง การวางลิ้นให้ถูกต้อง ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล

๑.๙ โครงการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษซึ่งได้รับความร่วมมือจากจิตแพทย์และนักจิตวิทยา ทั้งยังจัดการสอนซ่อมเสริมทั้งในและนอกห้องเรียน โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือให้นักเรียนได้เรียนตามศักยภาพ

๑.๑๐ โครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ การพัฒนาศักยภาพนักเรียนในโรงเรียนทำเป็น ๓ รูปแบบ คือการพัฒนาศักยภาพโดยองค์รวมสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้นในการเรียนทุกวิชาการพัฒนาศักยภาพในชั่วโมงศักยภาพและการส่งเสริมศักยภาพนักเรียนที่มีความสามารถโดดเด่น

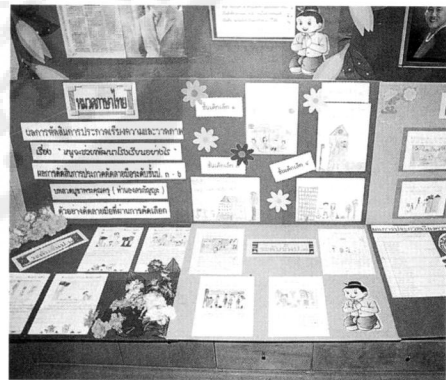
๒.โครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๒.๑ โครงการจัดนิทรรศการและกิจกรรมของแต่ละหมวดวิชา เป็นโครงการที่แต่ละหมวดวิชาจะจัดนิทรรศการ และกิจกรรมสำหรับนักเรียน โดยแต่ละหมวดจะแสดงผลงานของนักเรียนและให้เด็กทุกชั้นได้เข้าร่วมกิจกรรม มีการประกวดผลงาน และแข่งขันตอบปัญหา ฯลฯ

๒.๒ โครงการจัดทัศนศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้รับความรู้เพิ่มเติม ได้สัมผัสกับสภาพจริงในสังคมนอกห้องเรียน ฝึกความมีระเบียบวินัย ความอดทน ความรับผิดชอบ

๒.๓ โครงการวันสำคัญ และสถาบันของชาติ เป็นโครงการ ที่จัดนิทรรศการ และจัดกิจกรรมตามวันสำคัญต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญ และ

ความเป็นมาของความสำคัญนั้นๆ อีกทั้งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันลอยกระทง วันขึ้นปีใหม่ ฯลฯ

๒.๔ โครงการจัดการแข่งขันกีฬาและกีฬาสาธิตสามัคคี เป็นโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระหว่างนักเรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านกีฬาประเภทต่างๆ และพัฒนาบุคลิกภาพ ตลอดจนส่งเสริม ความมีน้ำใจเป็นกีฬา ส่วนโครงการ กีฬาสาธิตสามัคคี เป็นโครงการที่จัดการแข่งขันกีฬากลุ่มโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนากีฬาด้านต่างๆ ส่งเสริมความ

สามัคคี ในหมู่โรงเรียนสาธิต

๒.๕ โครงการพบเพื่อนชานเมือง เป็นโครงการที่มุ่งเน้นให้นักเรียนพบเห็นสภาพความเป็นจริง ของชุมชนต่างๆ ที่แตกต่างกันไปจากชุมชนของนักเรียน มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และมีแพทย์ที่เป็นผู้ปกครอง อาสาไปให้บริการตรวจสุขภาพให้กับนักเรียนในชุมชนนั้นๆ

๒.๖ โครงการประธานนักเรียน เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ที่ส่งเสริมระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในโรงเรียน และฝึกการทำงานร่วมกัน

๒.๗ โครงการธรรมะเพื่อชีวิต

๒.๗.๑ กิจกรรมวันธรรมสวนะ เช่น การตักบาตร ฟังเทศน์ ฟังนิทานธรรมะเป็นกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังให้นักเรียน มีความศรัทธาในคุณพระรัตนตรัย และปฏิบัติศาสนพิธีได้อย่าง ถูกต้อง

๒.๗.๒ การสวดมนต์ประจำสัปดาห์ และอบรมจริยธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติธรรมเป็นประจำ และได้รับฟังหลักธรรมเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นข้อคิดเตือนใจให้ทำ แต่ความดี

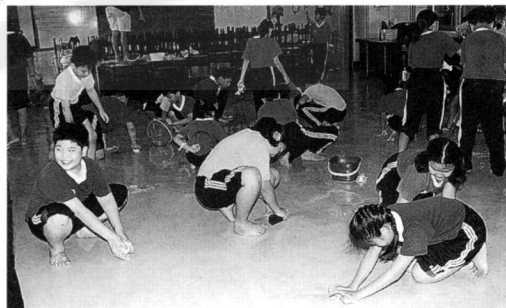
๒.๗.๓ การนิมนต์พระสงฆ์มาสอนในชั่วโมงจริยศึกษา เพื่อให้นักเรียนใกล้ชิดพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ได้เห็นแบบอย่างอันดีงาม ตลอดจนได้เรียนรู้พระธรรมคำสอนที่ถูกต้อง อันเป็นการปลูกฝังลักษณะทางพระพุทธศาสนาให้แก่ นักเรียน

๒.๗.๔ พิธีแสดงตนเป็นพุทธมามกะ เป็นโครงการการแสดงตนในการเข้าเป็นพุทธมามกะอย่างสมบูรณ์ตามหลักพุทธศาสนา

๒.๘ โครงการเยี่ยมคนชรา และผู้ด้อยโอกาส เป็นโครงการที่ปลูกฝังให้เด็กรู้จักช่วยเหลือเอื้ออาทรผู้ด้อยโอกาสในสังคมตามความเหมาะสมในแต่ละโอกาส

๒.๙ โครงการมารยาทงาม การฝึกมารยาทที่ดีให้แก่ นักเรียนเป็นเหตุผลที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาจริยธรรม คุณธรรมของนักเรียน ให้มีมารยาทงดงาม ถูกกาลเทศะ และสามารถปฏิบัติได้ตเจนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้เป็นนักเรียนที่มีคุณภาพ เป็นเยาวชนที่มีคุณค่าของชาติสืบไป

๒.๑๐ โครงการส่งเสริมความสะอาดและโครงการ ๕ ส การฝึกอบรมให้นักเรียนรู้จักการรักษาความสะอาดจะช่วยให้ นักเรียนมีวินัยในตัวเอง รู้จักดูแลรักษาตนเอง และสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่น่าอาศัย โดยนักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างความรับผิดชอบให้นักเรียนเกิดลักษณะนิสัยที่ดี เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ และมีการจัดรณรงค์รักษาความสะอาด โดยได้รับความร่วมมือจากนักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ และเจ้าหน้าที่

๒.๑๑ โครงการสารวัตรนักเรียน เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมช่วยสร้างนิสัยให้นักเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่รู้จักเสียสละตนเอง เพื่อประโยชน์ส่วนรวม รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยดูแลเรื่องระเบียบวินัย ความปลอดภัยของเพื่อนๆ และน้องๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามกฎระเบียบของโรงเรียนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้อื่นและสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นสารวัตรนักเรียน ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒.๑๒ โครงการถนนสีขาว เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการดูแล และป้องกันตนเองให้

ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะทางด้านการจราจร รู้จักวิธีใช้รถใช้ถนนได้อย่างถูกต้อง และเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนและผู้ปกครองเกิดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนนร่วมกัน และปฏิบัติตามกฎจราจรได้อย่างเคร่งครัด

๒.๑๓ โครงการโรงเรียนสีขาว ปัจจุบันสิ่งเสพติดเป็นภัยอันตรายอย่างใหญ่หลวง บั่นทอนทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างรวดเร็ว และทำลายระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันมิให้นักเรียนเป็นทาสของสิ่งเสพติด นักเรียนจึงต้องได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติด เพื่อที่จะรู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงต่อต้าน มีความมั่นใจในจิตใจ เกิดจิตสำนึกที่ดี และช่วยกันร่วมพัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนสีขาวตลอดไป

๒.๑๔ โครงการป้องกันอัคคีภัย เป็นโครงการที่โรงเรียนจัดการให้ความรู้แก่ครูและนักเรียนและได้ฝึกซ้อมการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียน

๓. การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมดังนี้

๓.๑ โครงการจัดการแสดงโขนประจำปี เป็นโครงการที่จัดเป็นประจำทุกปีเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กเห็นคุณค่าชื่นชมและรักษาศิลปวัฒนธรรมอันมีค่าของไทยภาคภูมิใจในผลสำเร็จของตนเอง จากการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเพื่อเป็นภาคปฏิบัติของวิชาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย คือ คนตรีไทย คนตรีสากล นาฏศิลป์ และโขน

๓.๒ โครงการวันไหว้ครู เป็นโครงการที่ให้นักเรียนแสดงออกถึงความกตัญญูรู้คุณครูอาจารย์ตามประเพณีไหว้ครู

๓.๓ โครงการการแสดงดนตรีไทย เป็นโครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนที่มีความสนใจด้านดนตรีไทยในระดับชั้นเด็กเล็กถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและปลูกฝังค่านิยมทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงสืบต่อไป

๓.๔ โครงการแห่เทียนจำนำพรรษา เป็นโครงการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่ได้ปฏิบัติจริงต่อการทำพิธีกรรมในวันสำคัญทางศาสนา และเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา

๓.๕ โครงการพบเพื่อนต่างชาติ เป็นโครงการแลกเปลี่ยน ศิลปวัฒนธรรมและแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนสาธิต (ฝ่ายประถม) และ โรงเรียนสมาคม ไทย-ญี่ปุ่น เป็น โครงการที่จัดเป็นประจำทุกปีสำหรับนักเรียนชั้น ป.๕ และ ป.๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทย เชื่อมความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างชาติ โดยผลัดกัน เป็นเจ้าภาพ

๓.๖ โครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยระหว่างประเทศ และชุมชน เพื่อให้นักเรียนของโรงเรียนสาธิตสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ในการเผยแพร่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งประเทศต่างๆ พยายามปลูกฝัง ค่านิยมเรื่องนี้ให้กับเยาวชนของตน ทางโรงเรียนจะได้รับเชิญ ให้นักเรียนไปแสดงโขนและศิลปะการแสดงของไทยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมกับ เยาวชนนานาชาติ

การพัฒนาอาจารย์

บุคลากรเป็นบุคคลสำคัญในการนำโรงเรียนไปสู่การเป็นโรงเรียนพัฒนาการคิด โรงเรียนต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้คิดเป็น ทำเป็น

แก้ปัญหาได้และมีจิตใจดีงาม การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามเป้าหมายของโรงเรียนพัฒนาการคิด การพัฒนาอาจารย์จึงเป็นงานสำคัญอีกประการหนึ่ง โรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนาอาจารย์ดังนี้

๑. จัดการอบรมอาจารย์และบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับแนวคิดของโรงเรียนพัฒนาการคิด

๒. จัดการอบรมอาจารย์ ทั้งการอบรมแบบบรรยาย และการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับทฤษฎี และความรู้ทางวิชาชีพครูได้แก่

๒.๑ เทคนิควิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒.๒ เทคนิคการสอนรูปแบบต่างๆ เช่น 4 MAT, CIPPA Model, Project Approach, Cooperative Learning ฯลฯ

๒.๓ การจัดทำชุดกิจกรรมแบบที่เน้นการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Active Learning)

๒.๔ ทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น สมองกับการเรียนรู้ ทฤษฎีพุทัญญา จิตวิทยาการสอน การแก้ปัญหาเด็กพิเศษ การพัฒนาไอคิว และอีคิวในเด็ก

๒.๕ การประเมินผลตามสภาพจริง

๒.๖ การทำแฟ้มสะสมงาน ทั้งของอาจารย์และของนักเรียน

๒.๗ การบูรณาการเรียนรู้อ และการทำโครงการ

๒.๘ ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ พ.ศ ๒๕๔๕ การผสมผสานระหว่างหลักสูตรใหม่ และหลักสูตรเดิม การสร้างหลักสูตร การพัฒนาและนำหลักสูตรไปใช้

๓. สนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป

๔. จัดการอบรมอาจารย์และบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้ Internet การใช้ Computer ใน Program Excel, Powerpoint และ Microsoft Word

๕. จัดการเสวนาวิชาการเป็นประจำทุกเดือนในเรื่องการพัฒนาตนเอง การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรในโรงเรียน และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาชีพของบุคลากรในโรงเรียน และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ความรู้ทางนวัตกรรมทางการศึกษา

๖. สนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรของโรงเรียน ไปร่วมประชุม อบรมสัมมนา ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ

๗. สนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรของโรงเรียน ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนหรือหน่วยงานอื่นทั้งด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมบริการภายในโรงเรียน

๘. สนับสนุนให้อาจารย์ของโรงเรียนไปดูงานและอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาชีพในต่างประเทศ เช่นการอบรมนานาชาติที่อินโดนีเซีย การศึกษาดูงาน ประเทศอิสราเอล ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา

๙. สนับสนุนให้อาจารย์ของโรงเรียนไปเป็นวิทยากร เพื่อแลกเปลี่ยน เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ และขยายวิสัยทัศน์ของอาจารย์

๑๐. สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัย มุ่งพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพในการวิจัย ในชั้นเรียนควบคู่ไปกับ การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีห้องวิจัย โดยเฉพาะเพื่อให้บริการด้านการศึกษาค้นคว้า ด้วยอินเตอร์เน็ต

สร้างตำราการทำวิจัย บริการให้คำปรึกษาจัดประชุม และเสนอผล การวิจัย ตลอดจนให้บริการ ด้านการวิเคราะห์

ที่ข้อมูลนอกจากนี้ มีโครงการต่างๆ ในการจัดบรรยากาศและสนับสนุนให้อาจารย์ ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังนี้

๑๐.๑ โครงการเสนอผลการวิจัยของอาจารย์

๑๐.๒ โครงการทำวิจัยเป็นหมู่คณะอย่างน้อย ปีละ ๑

เรื่อง

๑๐.๓ โครงการทุนสนับสนุนการวิจัยโดยสมาคมผู้ปกครอง

และครูโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

๑๐.๔ โครงการจัดอบรมและให้ความรู้ในการทำวิจัยในลักษณะต่างๆ

การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเน้นให้ผู้เรียน มีความใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในสภาพที่เป็นจริงได้เรียนรู้ธรรมชาติ และสัมผัสกับสภาพแวดล้อมอย่างใกล้ชิด อันจะส่งผลให้

นักเรียนเกิดความซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ เป็นการสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การสอน ซึ่งสิ่งแวดล้อมนี้ ควรมีการพัฒนาให้ดีขึ้นและอยู่ยั่งยืนตลอดไป

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้มีการพัฒนา โรงเรียนไปสู่การเป็นโรงเรียนนำอยู่ โดยการจัดห้องเฉพาะ เช่น ห้องคณิตศาสตร์ ห้องภาษาไทย ห้องสังคมศึกษา ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องภาษาอังกฤษ ห้องวิชาพิเศษ เช่น ห้องงานบ้าน ห้องงานประดิษฐ์ ห้องศิลปศึกษา ห้องดนตรี ห้องนาฏศิลป์ ห้องคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังมี ห้องเรียนที่ส่งเสริมศักยภาพและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน การพัฒนาห้องเรียนต่างๆ เป็นการส่งเสริม ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในทุกๆ ด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญาแล้ว ทางโรงเรียนยังได้จัดสภาพแวดล้อม ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ โดยการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน เพื่อเป็นการสนอง พระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

การประเมินผลเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน พัฒนาการ คิดต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการคิดของตนเอง ตามธรรมชาติและสามารถคิดได้เต็มตามศักยภาพ และคิดอย่าง มีวิจารณญาณ ดังนั้น การประเมินผลผู้เรียนจึงต้อง ประเมินจากพัฒนาการทางความคิด ความประพฤติของนักเรียน การสังเกต พฤติกรรมการเรียน และการร่วมกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ด้วยวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจซึ่งการประเมินตามสภาพจริง (Authentic

Assessment) เป็นวิธีการประเมินผลผู้เรียนที่สามารถสนอง ตอบจุดมุ่งหมายของโรงเรียนพัฒนาการคิดได้เป็นอย่างดี

ลักษณะการประเมินผลผู้เรียนของโรงเรียนพัฒนาการคิด

จากที่กล่าวแล้วข้างต้นว่าการประเมินตามสภาพจริงมีความเหมาะสมสำหรับการประเมินผู้เรียนของโรงเรียนพัฒนาการคิด จึงได้กำหนดลักษณะการประเมินผลผู้เรียนไว้ ดังนี้

๑. ประเมินความก้าวหน้า และพัฒนาการแสดงออกของผู้เรียนรายบุคคล
๒. เน้นการประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน
๓. ประเมินจากคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการบูรณาการความรู้ความสามารถหลายๆ ด้านของผู้เรียน เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
๔. ประเมินทักษะการคิดระดับสูงของผู้เรียน เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
๕. เน้นการประเมินที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาที่สะท้อนชีวิตจริง ที่เป็นผลจากการถ้อยโยงความรู้ของผู้เรียน
๖. ใช้รูปแบบการประเมินผู้เรียนหลายวิธี เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์และเพิ่มสะสมงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนในทุกแง่มุม
๗. เน้นการประเมินแบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน อาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่สามารถยืนยันความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน
๘. จัดการประเมินผลผู้เรียนให้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนโดยไม่แยกออกจากกันโดยที่ผู้เรียนไม่รู้ว่าตนเองกำลังถูกประเมิน
๙. สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกเช่น มีความภาคภูมิใจผลงานของตนเองและรู้จักชื่นชมผลงานของผู้อื่น และเรียนอย่างมีความสุข

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

๑. แบบสังเกต
๒. แบบบันทึกการสัมภาษณ์
๓. การตรวจผลงาน โครงงาน หนังสือที่ผลิต แบบบันทึก รายงาน ฯลฯ
๔. การทดสอบในลักษณะต่างๆ
๕. บันทึกจากผู้เรียน อาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อน ฯลฯ
๖. การรายงานตนเอง
๗. เพิ่มสะสมงาน
๘. แบบบันทึกแสดงความรู้สึก ความคิด ฯลฯ
๙. หลักฐาน ร่องรอยหรือผลงานที่เกิดจากการคิดนั้นสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ต้องการให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา เป็นอย่างยิ่ง

ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมโรงเรียนพัฒนาการคิด
(Thinking School)

การประกวดสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมวิทยาศาสตร์น้อย
สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ร่วมกับ สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร
รางวัลที่ ๑

นาฬิกาปลิงน้ำ

ด.ญ. จุรินทร์ญา ยงวานิชากร

ด.ญ. พิชชา สิ้นคนาร์ักษ์

ด.ญ. พลอย ธรรมพิพัฒน์กุล

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อำไพ มีจันเพ็ชร
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

หลักการ

ใช้พลังงานน้ำมาหมุนนาฬิกา

วิธีการแก้ไขสำหรับข้อบกพร่องในสิ่งประดิษฐ์นี้

ต้องมีอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานมากกว่านี้ โดยเฉพาะวาล์วน้ำและกังหัน

งบประมาณ

รวมทั้งหมดประมาณ ๓๒๐ บาท

อุปกรณ์

- กังหันน้ำพลาสติก
- สายยาง
- นาฬิกาปลุกที่เสียแล้ว
- ตู้อพลาสติก ๓ ชั้น ขนาดสูง ๑๖ นิ้ว กว้าง ๘ นิ้ว ลึก ๕ นิ้ว
- บัมพ์น้ำขนาดเล็กสำหรับตู้เลี้ยงปลา
- วาล์วก็อกน้ำ
- ท่อน้ำ PVC ขนาดเล็ก ยาว ๑๒ นิ้ว
- แกนเหล็กขนาดเล็ก
- หัวและสายของอุปกรณ์ให้น้ำเกลือ
- กาวสองหน้า

วิธีทำตุ้พลาสติก

แบ่งขนาดของตุ้ออกเป็น ๓ ชั้น ชั้นล่างและชั้นบนสุดสูงชั้นละ ๓ นิ้ว ทำเป็นตุ้กักเก็บน้ำโดยใช้ซิลิโคนอุดรอบตุ้ ชั้นกลางสูง ๑๐ นิ้ว เปิดด้านข้างไว้หนึ่งด้าน แล้วเจาะรูผนังด้านหน้าสำหรับ แกนเหล็กเชื่อมเชื่อมานาฬิกา และกักหันน้ำ เจาะรูที่ตุ้ด้านบน ๒ รู รูที่หนึ่งสำหรับตีควาล์วน้ำ รูที่สองใช้ติดท่อ PVC สำหรับดักน้ำ เจาะรูผนังตุ้ด้านล่างและด้านบน สูงจากพื้น ๒.๕ นิ้วสำหรับใส่สายยางป้อนน้ำ

วิธีประกอบนาฬิกาพลังน้ำ

นำวาล์วน้ำไปติดในรูสำหรับตีควาล์วน้ำนำหัวและสายของอุปกรณ์ให้น้ำเกลือติดเข้ากับวาล์วน้ำด้านล่าง นำท่อPVC มาติดตั้งในรูที่สองโดยให้ส่วนบนของท่อสูงกว่าส่วนบนของวาล์วน้ำ แต่จะต้องต่ำกว่ารูที่ใช้สำหรับติดสายยาง เพื่อรักษาระดับน้ำให้คงที่และไม่ล้นออกจากตุ้ นำกักหันน้ำวางลงบนแผ่นพลาสติกใสและนำมาประกอบไว้ส่วนบนของตุ้ด้านล่าง โดยกะขนาดให้น้ำหยดลงกักหันพอดี ใช้กาวสองหน้าติดกับผนังของตุ้ส่วนกลางด้านหน้า พร้อมทั้งต่อแกนเหล็กของเข็มวินาทีเข้ากับกักหันน้ำ นำป้อนน้ำติดตั้งไว้ตุ้ด้านล่างโดย ต่อสายยางเชื่อมเข้าตุ้ด้านบน ใช้กาวสองหน้าติดสายไฟเข้ากับภายในของตุ้ส่วนกลาง

วิธีใช้งาน

ใส่น้ำที่ตุ้ด้านล่างเพื่อป้อนน้ำส่งไปตุ้ด้านบน ปรับวาล์วน้ำเพื่อให้น้ำหยดลงกักหันน้ำ อัตราส่วน ๑ รอบเท่ากับ ๑ นาที

ประโยชน์

สามารถใช้ในอ่างกักเก็บน้ำ หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่นน้ำตกได้โดยใช้พลังงานน้ำที่ไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ

การประกวดสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมวิทยาศาสตร์น้อย
สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ร่วมกับ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ ๒

หุ่นยนต์เดินตามแสง

ด.ช. ตวี หล่อสมิทธิกุล

ด.ช. ชนพ นาสาราม

ด.ช. กฤตยชญ์ ศิริไพรวิน

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อำไพ มีจั่นเพชร

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

หลักการ

เมื่อแสงสว่างตกกระทบกับ Photo Diode เป็นตัวทำหน้าที่รับแสงของวงจรนี้ Photo Diode เป็นอุปกรณ์เซ็นเซอร์ที่ไวต่อแสงมาก ถ้าข้างใดมีแสงมากกว่ากันจะทำให้ IC จ่ายกระแสไฟให้กับมอเตอร์ด้านตรงข้าม ในกรณีแสงเท่ากันทั้งสองข้าง มอเตอร์ทั้งสองข้างจะวิ่งตรงไปข้างหน้าโดยสลับกันหมุน เมื่อมีแสงสว่างข้างหนึ่งข้างใดมากกว่ากัน จะมีผลให้อัตราการหมุนของมอเตอร์ทั้งสองแตกต่างกัน มอเตอร์ข้างซ้ายหมุนเร็วขึ้นกว่าเดิม ขณะที่มอเตอร์ข้างขวาคงที่ หรือช้าลง จะมีผลทำให้ตัวหุ่นเลี้ยวขวา และถ้ามอเตอร์ข้างขวาหมุนเร็วกว่าข้างซ้าย มีผลทำให้ตัวหุ่นนั้นเลี้ยวซ้าย

แนวความคิด

มาจากการศึกษาหาความรู้ จากทางอินเทอร์เน็ต และได้มาจากบุคคลที่รู้จัก

ประโยชน์

๑. ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางด้านอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๒. เป็นของเล่นให้ความเพลิดเพลิน

อุปกรณ์

๑. IC 74HCT240	๑ ตัว
๒. PhotoDiode	๒ ตัว
๓. Resistor 1 M	๑ ตัว
Resistor 220 Ohm	๑ ตัว
๔. Capacitor.220 uF	๒ ตัว
๕. Motor	๒ ตัว
๖. Socket IC 20 pin	๑ ตัว
๗. สวิตช์ ปิด-เปิด	๑ ตัว
๘. แบตเตอรี่ AAA	๔ ก้อน

- ๙. ลังถ่านขนาดAAA
- ๑๐. ตะกั่วบัดกรี
- ๑๑. หัวแร้ง
- ๑๒. แผ่นวงจร
- ๑๓. สายไฟเส้นเล็กและใหญ่
- ๑๔. หลอด LED
- ๑๕. เทป ๒ หน้า
- ๑๖. ที่รัดสายไฟ

วิธีทำ

- ๑. นำแผ่นทองแดงมาลงลาย แล้วใช้กรรกตัดให้เป็นแผ่นวงจร
- ๒. นำสายไฟเส้นใหญ่มาตัดเป็นโครงร่าง
- ๓. นำลังถ่านมาติดเข้ากับโครงร่างด้านล่าง
- ๔. นำมอเตอร์มาติดกับส่วนคล้ายขา
- ๕. นำSocket IC 20 pin, PhotoDiode, Resistor 1 M, Resistor 220 Ohm, หลอด LED, Capacitor .22 uF และสวิตช์ปิดเปิดนำมาเชื่อมกับแผ่นวงจรด้วยการบัดกรี
- ๖. นำIC มาใส่ในSocket
- ๗. นำสายไฟเส้นเล็กมาเชื่อมระหว่างมอเตอร์กับแผ่นวงจรและลังถ่าน

งบประมาณ

๑. IC 74HCT240	๑ ตัว	๑๗ บาท	๙. แบตเตอรี่ AAA ๔ ก้อน	๑๙ บาท
๒. PhotoDiode	๒ ตัว	๑๔ บาท	๑๐. ลังถ่านขนาด AAA	๑๐ บาท
๓. Resistor 1 M	๑ ตัว	๐.๒๕ บาท	๑๑. ตะกั่วบัดกรี*	
Resistor 220 Ohm	๑ ตัว	๐.๒๕ บาท	๑๒. หัวแร้ง *	
๔. Capacitor .220 uF	๒ ตัว	๐.๕๐ บาท	๑๓. แผ่นวงจร	๗๐ บาท
๕. Motor	๒ ตัว	๒๐ บาท	๑๔. สายไฟเส้นเล็กและใหญ่ *	
๖. Socket IC 20 pin	๑ ตัว	๒ บาท	๑๕. หลอด LED	๒ บาท
๗. สวิตช์ ปิด-เปิด	๑ ตัว	๑๕ บาท	๑๖. เทป ๒ หน้า*	
๘. ที่รัดสายไฟ *				

*หมายถึง ของที่มีอยู่แล้วในบ้านไม่ต้องซื้อ

รวมราคาอุปกรณ์ ๑๗๐ บาท

การประกวดสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมวิทยาศาสตร์น้อย
สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ร่วมกับ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
รางวัลชมเชย

เครื่องออกเลือดเตอรัรีโปริงใส

ค.ช. วาทีต สีมาคูปต์
ค.ช. จิรเกียรติ เอี่ยมธราชาชัย
ค.ช. ภากร พุทธธนาภาพ
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อำไพ มีจันเพ็ชร
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

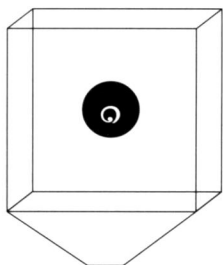
จุดประสงค์ของการประดิษฐ์

ปัจจุบันมีข่าวการโกงเลขสลากกินแบ่งรัฐบาลกันมาก ซึ่งเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับผู้ซื้อสลาก
ข้าพเจ้าจึงได้คิดที่จะประดิษฐ์ เครื่องออกเลือดเตอรัรีโปริงใสขึ้น เพื่อป้องกันการโกง ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หากมีการ
ป้องกันที่ไม่ดี โดยหลักการการทำงานของเครื่องมือ ใช้แรงลมเป่าลูกบิงบอง ซึ่งได้ระบุหมายเลข ๐-๙ ไว้แล้ว
ออกมาทางช่องที่เจาะไว้ โดยที่ไม่มีการใช้บุคคลมายุ่งเกี่ยว จึงทำให้ปลอดภัยจากการโกง

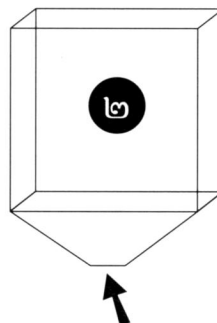
อุปกรณ์

- แผ่นฟิวเจอร์บอร์ด ๒ แผ่น
- ท่อ PVC
- แผ่นพลาสติกใส ๑ แผ่น
- ปากกาเมจิก
- เครื่องเป่าลม ๑ เครื่อง
- ปืนกาว

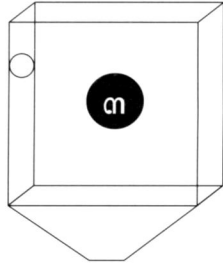
วิธีการประดิษฐ์

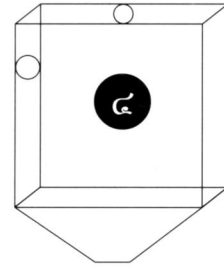
๑. ตัดแผ่นฟิวเจอร์บอร์ดแล้วใช้ปืนกาวต่อเป็น
กล่องสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดประมาณ ๑๕ นิ้ว
แต่ด้านล่างมีลักษณะเป็นรูปพีระมิดคว่ำ

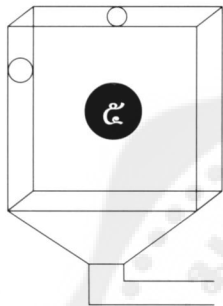
๒. เจาะรูด้านล่างสำหรับต่อท่อ PVC

๓. เจาะช่องที่ด้านข้างหนึ่งของกล่องเพื่อเป็นช่องสำหรับลูกปิงปองออก

๔. เจาะช่องที่ด้านบนของกล่องเพื่อเป็นช่องสำหรับใส่ลูกปิงปอง

๕. นำท่อ PVC ต่อเข้ากับด้านล่างให้มีลักษณะดังนี้

๖. นำเครื่องเป่ามาต่อกับท่อ PVC

วิธีใช้

๑. ใส่ลูกปิงปอง ๑๐ ลูก ลงทางช่องด้านบน
๒. เปิดช่องด้านข้าง
๓. เปิดเครื่องเป่าลม
๔. รอจนกว่าลูกปิงปองลูกแรกจะออกมา

**การบูรณาการหน่วย
การเรียนรู้ เรื่อง
“มรดกไทย”**

ระดับชั้น ป.๖

๒. ฟังการวิเคราะห์ธีมโนมติกจากหลักสูตร (CONCEPT MAPPING)

รวม ๑๒ วิชา เวลา ๑ สัปดาห์ แต่สะวิชาออกแบบชุดกิจกรรมเอง

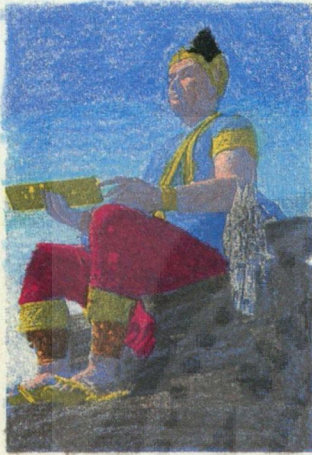
สังคมศึกษา

ชื่อ ด.ญ.: นฤพร...ต่อศิริสุข...ชั้น ป. ๖ / ๑...วันที่ ๒๓...มิถุนายน...๒๕๕๕.....เลขที่ ๑...

วิชา สังคมศึกษา " ประวัติศาสตร์ชาติไทย " (บูรณาการเรื่อง " มรดกไทย)

คำชี้แจง ให้เขียนเรื่องอิสระจากภาพด้านล่างในหัวข้อ " ภาษาไทยกับการบันทึกประวัติศาสตร์ "

" ภาษาไทยกับการบันทึกประวัติศาสตร์ "

ภาษาไทยเป็นชาติที่มีเอกลักษณ์แต่เราคนไทยเราจะยอมรับหรือของเราได้รักษาเอกลักษณ์ ทงที่เรามีเอกลักษณ์ทำให้เราได้อาชีพเป็นของตนเอง ซึ่งภาษานี้ก่อให้เกิดความภูมิใจแก่คนไทยทุกสมัยมา

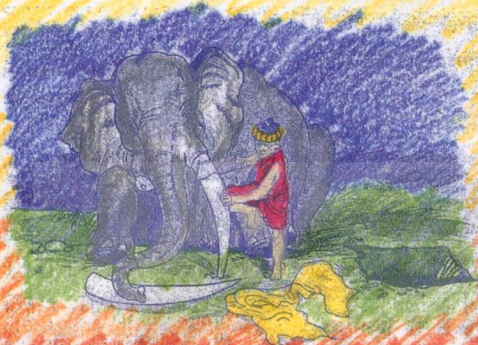
ภาษาไทยเป็นภาษาที่คนไทยในประเทศไทยใช้สื่อสารสืบต่อกันมา พ่อแม่บอกคำสอน (กษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย) ทรงคิดค้นตัวอักษรไทยขึ้นใช้มาจนถึงปัจจุบัน ถ้าเราทอดทิ้งภาษาแล้ว ประเทศเราจะทอดทิ้งบันทึกประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เราคงไม่ได้รู้รู้ถึงเรื่องราวต่างๆของบรรพบุรุษของเรา

เช่น สลักพระสมทกษัตริย์อันเจ้านันขัติยวงศ์ที่สูงสุดของเรา ได้ทรงมีพระเมตตา เลี้ยงสละ ให้ออกอภิวาทของเรามาไว้ดำรงคงอยู่นอกจากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์แล้ว ยังมีเรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น เจ้าบ้านนางระจัน กลุ่มผู้เลี้ยงสละ ท่านสุนทรภู่ กวีสี่แผ่นดินที่ได้รับราชการของ ร.๓ เช่นเดียวกัน ภาษายังทำให้เรารู้เกี่ยวกับเรื่องวิวัฒนาการต่างๆด้วย เช่น พระอภัยมณี รามเกียรติ์ อิเหนา สิ่งต่างๆ ถ้าเราไม่รักษาเป็นของตนเองแล้ว โฉมเราจะมีวิวัฒนาการที่ไพเราะไว้ใช้สืบต่อกันมา

การที่ประเทศไทยของเรามีภาษาไทยไว้ใช้เป็นภาษาของตนเอง ทำให้เราไปรู้จักประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง มิฉะนั้น ถ้าเราไม่มีภาษาของเราเองแล้ว เราก็คงต้องมาแปลประวัติศาสตร์ของประเทศเราเองจากพงศาวดารของประเทศอื่นๆ ซึ่งคงไม่ได้รับข้อมูลที่มีรายละเอียดชัดเจนเท่าที่เรามีบันทึกเก็บไว้เป็นลายลักษณ์อักษรของไทยเราเอง ดังนั้นพวกเราชาวไทยทุกคน จึงควรภาคภูมิใจที่มีภาษาไทยไว้ และรักษาภาษาไทยไว้ โดยให้คำให้ถูกต้อง ออกเสียงอักษรได้ชัดเจน เว้นวรรคประโยคถูกต้อง เพื่อที่ภาษาไทยของเราจะได้ไม่ผิดเพี้ยน ปล่อยให้ชาวไทยรุ่นหลังจะได้ใช้ภาษาไทย ไม่ต้องไปยืมภาษาของประเทศอื่นมาใช้ ดังนั้นเราทุกคนจึงควรใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเพื่อที่ภาษาไทยดำรงสืบต่อไป

วิทยาศาสตร์

ชื่อ... อ.ญ. กฤติญา ชั้น ป.๖/๕วันที่๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เลขที่๓
 วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สัตว์ (บูรณาการ กิจกรรมการเรียนการสอน "มรดกไทย")
 คำชี้แจง ให้นักเรียน เขียนข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ให้สมบูรณ์

เรื่อง ช้าง

ความสำคัญของช้างกับประเทศไทย

- ช้างเป็นสัตว์ประจำชาติของไทย
- ช้างเป็นหนึ่งใน ๗ รัตนะของพระมหากษัตริย์ คือ ช้างแก้ว ม้าแก้ว ขุนพลแก้ว นางแก้ว ฯลฯ
- ช้างเคยเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไทย ปรากฏในธง เรียกว่า "ธงช้าง"

แต่ปัจจุบัน ช้างในประเทศไทยคือ สัตว์ที่กำลังจะสูญพันธุ์.....จากสาเหตุคือ

1. ไล่ล่า เพราะ มนุษย์ตัดไม้ทำลายป่า
2. ลูกฆ่าเพื่อเอางา เพราะ มนุษย์ต้องการเอางาไปขาย
3. ลูกฆ่าเพื่อไปกินพืชผลของชาวสวน เพราะ ไปกินพืชผลของชาวสวน เช่น พืชสีดาหมาก
4. ภัยธรรมชาติ เพราะ ภัยน้ำท่วม, ภัยไฟไหม้

ดังนั้นเราจึงควร

1. อนุรักษ์ช้างไทย (จัดช้างเป็นสัตว์คุ้มครอง) เพราะ ช้างจะได้ไม่ถูกฆ่า
2. ไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากงาช้าง เพราะ งาช้างเป็นงาจากงาผิดกฎหมาย
3. ไม่ตัดไม้ทำลายป่า เพราะ จะเกิดภัยธรรมชาติ
4. ไม่ตัดไม้ทำลายป่า เพราะ ช้างจะไม่มีที่อยู่อาศัย

ช้างเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งในโลกนี้ บอกลักษณะของช้างต่อไปนี้

ช้างเป็นสัตว์เลือดอุ่น เป็นสัตว์มีกระดูก และเป็นสัตว์บกที่เลี้ยงลูกด้วยนม
 ใหญ่ที่สุดในโลก ช้างมี 2 ชนิด คือ ช้างแอฟริกา และ ช้างเอเชีย

ช้างในประเทศไทยเป็นช้าง ๒ ชนิด อาหารของช้างคือ กล้วย อ้อย

ช้างตั้งท้องครั้งละ 1 ตัว เป็นเวลา 18 เดือน ช้างมีอายุประมาณ 50-60 ปี

ช้างตัวผู้เรียกว่า ช้าง ฝูง ช้างตัวเมียเรียกว่า ช้างสีดอหมายถึง ช้างตัวผู้ที่มีงา

..... ช้างอยู่รวมกันเป็น ฝูง มี เป็นหัวหน้า ช้างที่อยู่ในป่า

เรียกเป็นตัว ช้างที่นำมาฝึกแล้ว เรียกเป็น ใช้งา เมื่อช้างเสียชีวิต เรียกว่า ช้างล้ม

คณิตศาสตร์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม)

ชื่อ อ. น. อรุณ อนุสรณ์ ชั้น ป.6/ 3 เลขที่ 9

ท.ร.ม. และ ค.ร.น. อักษรไทย

ผลคูณ ของ ก^๓×ช, ก^๓×ช^๓

$$ก^๓ \times ช = \textcircled{ก} \times \textcircled{ก} \times \textcircled{ช}$$

$$ก^๓ \times \textcircled{ช}^๓ = \textcircled{ก} \times \textcircled{ช} \times \textcircled{ช} \times \textcircled{ช}$$

ค.ร.น ของ ก^๓×ช, ก^๓×ช^๓ คือ ก^๓×ช^๓

ค.ร.น ของ ก^๓×น^๓, จ^๓×น^๓

$$ก^๓ \times \textcircled{น}^๓ = \textcircled{ก} \times \textcircled{น} \times \textcircled{น} \times \textcircled{น} \times \textcircled{น}$$

$$จ^๓ \times \textcircled{น}^๓ = \textcircled{จ} \times \textcircled{น} \times \textcircled{น} \times \textcircled{น}$$

ค.ร.น ของ ก^๓×น^๓, จ^๓×น^๓ คือ ก^๓×น^๓×จ^๓

★★★★
๑๑. ปะพนธ์ งามเมือง

ENGLISH

NAME: Amily (အိမ်) CLASS: sl4 DATE: 25th July 2001 NO: 2

Give the past and past participle form of the verb that begin with the letter of THAILAND in the given form.

	V1	V2	V3
T	throw	threw	thrown
H	hide	hid	hidden.
A	answer	answered	answered
I	improve	improved	improved
L	lend	lent	lent
A	ask	asked	asked.
N	need.	needed	needed.
D	dream	dreamed	dreamd.

ดนตรีนาฏศิลป์

เพลงชื่นชมภาษาไทย

ทำนองเพลงเทพทอง

❁ ภาษาไทย เป็นของไทย ใจเราอื่น

ควรชมชื่น ชื่นชม สมนักดีศรี

เป็นคนไทย ต้องพูดไทย ให้ได้ดี

สมกับที่ เกิดเป็นไทย ไม่อายเขา

❁ เป็นคนไทย พูดไทย ปนฝรั่ง

มันน่าชัง เหมือนเป็น เช่นคนเขลา

เป็นคนไทย ลิ้มไทย ช่างใจเบา

เหมือนลิ้มเผ่า พงศ์พันธุ์ นำชันจริง

❁ เป็นนักเรียน ควรพากเพียร พูดให้ชัด

คุณสมบัติ ไทยแท้ แน่นอนยิ่ง

ไม่พูดเสียง ร.เรื่อ เป็น ล.ลิง

นำชันยิ่ง ฟังไม่เพราะ เหมาะเหมือนใจ

❁ เราควรช่วย อนุรักษ์ พิทักษ์ภาษา

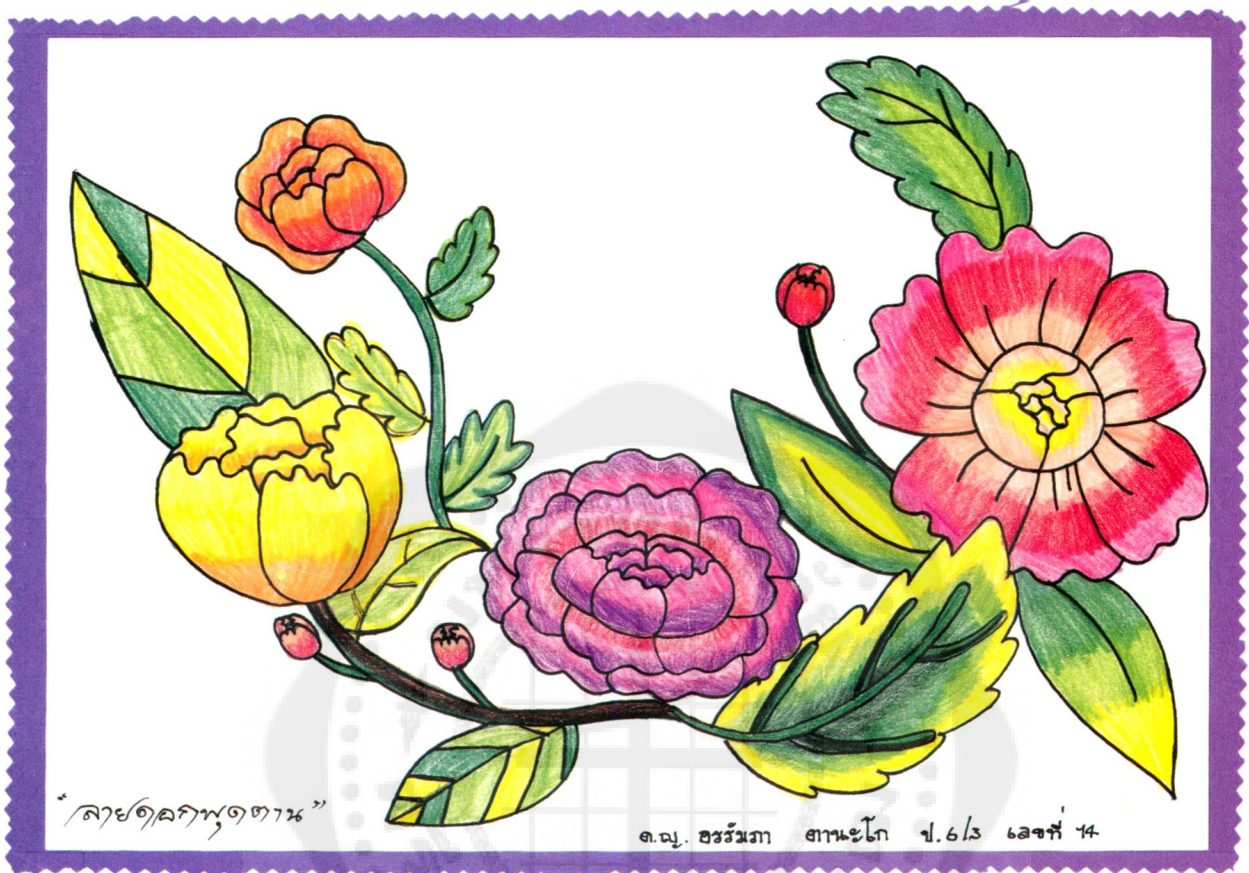
เขียนอ่าน พูดจา อัจฉาสัย

แสดงความ เป็นไทยแท้ แพร์เกียรติไทย

ดำรงไว้ เอกลักษณ์ ของไทยเออย

สุจริต เพียรชอบ ๒๕๒๕

ศิลปะศึกษา

เพลงประณมสาธิต

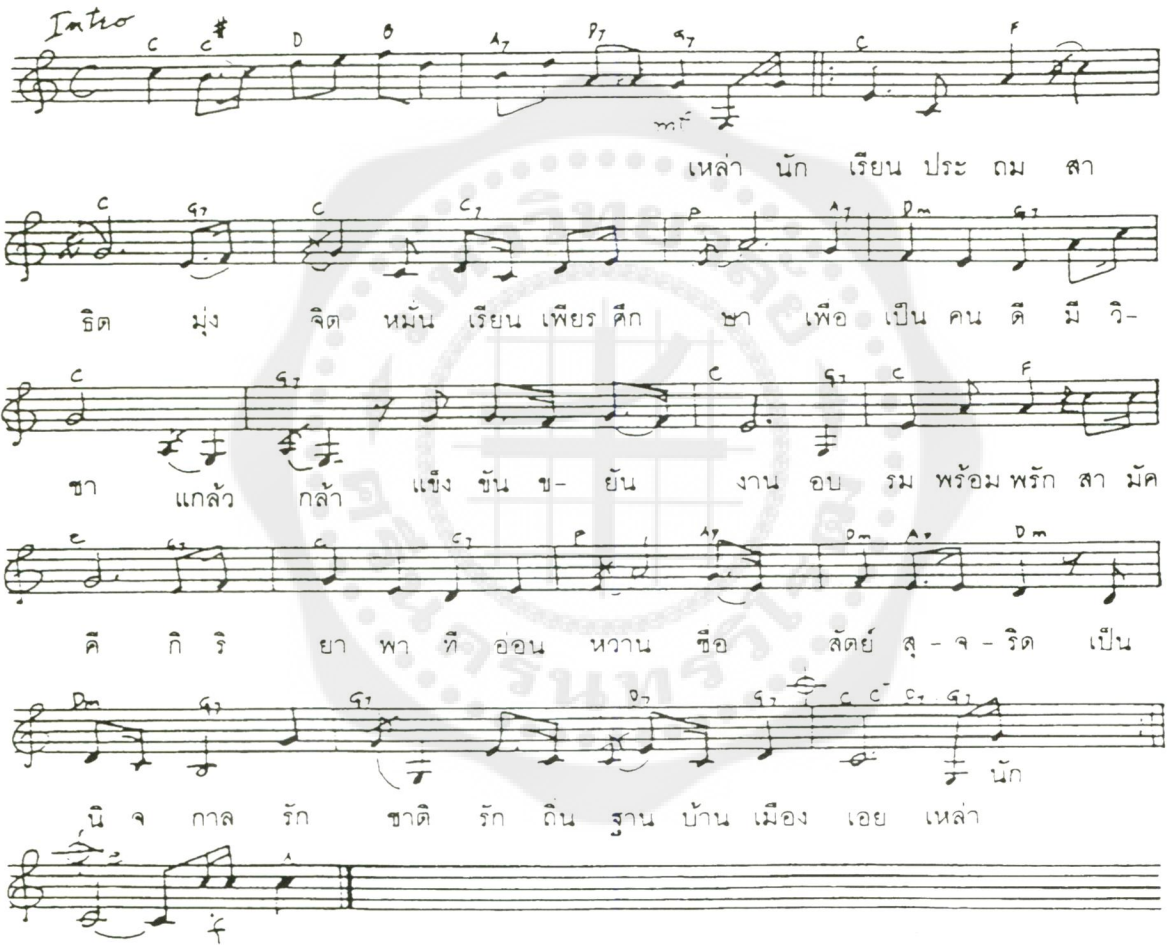

คำร้อง รองศาสตราจารย์ไพเราะ ตันติกุล

ทำนอง อาจารย์อวบ เหมะรัชตะ

$\text{♩} = 90$

Intro C C# D b A7 P7 G7 C F

เหล่า นักเรียน ประณม สา
ธิต มุ่ง จิต หมั่น เรียน เพียร คึก ษา เพื่อ เป็น คน ดี มี วิ-
ชา แก้ว กล้า แข็ง ขัน ข- ยัน งาน อบ รม พร้อม พรัก สา มัค
คี กิ ริ ยา พา ที อ่อน หวาน ซื่อ ลัดย ลู - จ - ริด เป็น
นิ จ กาล รัก ชาติ รัก ดิน ฐาน บ้าน เมือง เอย เหล่า

เอย

โรงเรียนอัสสัมชัญ

อาคารอเนกประสงค์

โรงเรียนสาริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

174 ถนนสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

<http://prathom.swu.ac.th>

